

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA UMĚNÍ A ARCHITEKTURY

Katedra architektury

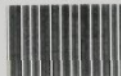
Akademický rok 2008/09

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

pro:

George Georgiou

UNIVERZITNÍ KNHOVNA
TECHNICKÉ UNIVERZITY V LIBERCI

3146114882

obor:

architektura

Vedoucí katedry Vám ve smyslu zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. určuje tuto diplomovou práci:

Název tématu:

Obytný soubor - bydlení v krajině / Pyla - Kypr

Zásady pro vypracování:

Komentář:

Cílem práce je navrhnout urbanistické a architektonické řešení obytného komplexu na přímořském svahu v oblasti Pyla na Kypru. V projektu respektovat souvislosti mezi terénem, lokálním klimatem, orientací, blízkostí moře a soudobě navázat na tradici výstavby ve středomořském prostředí. Urbanisticky vyřešit obytnou strukturu v krajině, detailně navrhnout vybrané objekty pro rodinné bydlení a vybavenosti souboru.

Podklady:

Výkresové a textové podklady jsou uloženy na serveru v počítačové učebně fakulty.

KAR

11/16/09 A

GEORGE GEORGIOU

diploma thesis

living the landscape

consultant: ing. arch. akad. arch. Jan Hendrych / winter semester 2008/2009 / Pyla / Tuli

landscape / culture / identity

Through history, real needs and different cultures have determined architectural and territorial spatial structures which express, each in its own way, a certain total immersion of man in a specific environment. This involved not only materially adapting to the morphological conditions, weather and vegetal species of that area, but also a spiritual, aesthetic and religious communion induced by the landscape, its forms and the messages it conveyed. Symbols, the calligraphy of architecture and landscape, emphasize these differences. Like language, they become the essence of our cultural identity and collective personality: they are the tools with which we enter into immediate and direct contact with a place and with the society that expresses its "autobiography" in that place.

Every culture lives and is defined by an ongoing dialogue with the natural environment which psychologically affects mankind. In fact, since different landscapes, correspond to different geographical areas; we can say that different landscapes give rise to different human reactions. Since the sum total of our individual behavior influences our social behavior, then different landscapes correspond to different cultures or specific variations of the same culture. The various ways in which man treats the land in different parts of the world - the variations he creates or the symbols that emerge in the landscape - depend on the symbiotic relationship between environmental identity and the identity of the social group. When man modifies and builds, he exploits his knowledge of the mechanisms that govern the natural order to penetrate nature. By "naturalizing" his actions he "humanizes" nature, culturally annexing it to his own world. So landscape can be considered as the "concretization" of a special "way of being" that is articulated in the multiple relationships which bind man to the natural environment and the society in which he lives. These relationships are expressed by a series of symbols which are linked and relate to other symbols, creating a unique "structure." The internal coherence of this structure characterizes the landscape and makes it recognizable. In fact, the landscapes we feel are more "communicative" are those that have a certain harmony which becomes a formal quality that is basically an expression of the evolution of life.

In yesterday's stable societies, people and riches moved very slowly because life was economically bound, tooth and nail, to the land. Later on, the industrial revolution spawned a cultural revolution in the true sense of the word. A revolution that eroded the core values upon which society was based: traditional social hierarchies, the way in which work and communities were organized, man's relationship with the natural environment and the role of families as well as religious and social communities.

This historical evolution has created a world that has its own advantages, but at the same time, it has created a new alienation due to the loss of psychological and physical reference points which in the past were linked to that sense of belonging to a certain social or cultural group - and so to a certain system of needs and values - and, consequently, to identification with specific "places" that were the physical expression of that particular group. Even if many technological and structural successes were achieved during this period of epochal change, we could call the process that was set in motion the "dehumanization" of architecture, culminating in buildings that symbolized absolutely no feeling of identity whatsoever. From the very beginning, the aim of the Modern Movement was to be universal: its declared intent was to break with the past and to create a new architecture that was to be based on a common style dictated by the rationality of the industrialized world and the indiscriminate use of its products which, thanks to simple production methods and rapid exchange mechanisms, lost their link between specific materials or places of origin. The loss of history and this separation from the site can be considered as two big "voids", afterward concretized and exasperated by the universal success of a kind of modern architecture, "homogenizing" and devoid of relationship with the contexts specificities, whose style rapidly spread to the four corners of the earth. Cities and land change, but rather than replacing the traditional urban landscape, this new architecture absorbs it by eliminating its meanings and creating new ones. It no longer expresses different cultural systems, but only the rules that now govern the economy.

krajina / kultura / identita

V průběhu dějin vytvořily skutečné potřeby a různé kultury architektonické a územně místní struktury, které vyjadřují, každá svým způsobem, úplné splynutí člověka s určitým územím. Nezahnuje to pouze materiální přizpůsobení morfologickým podmínkám, počasí a rostlinným druhům daného místa, ale také duchovní, estetické a náboženské spojení vycházející z krajiny, jejích forem a poselství, které předává. Symboly - kaligrafie architektury a krajiny - zdůrazňují tyto rozdíly. Stávají se, stejně jako řeč, jádrem naší kulturní identity a kolektivní osobnosti; jsou prostředky, jimiž se dostáváme do bezprostředního a přímého kontaktu s místem a společností a vyjadřují „autobiografii“ daného místa. Každá kultura žije a vyznačuje se pokračujícím dialogem s přirozeným prostředím, které psychologicky ovlivňuje lidstvo. Tím, že různé krajiny odpovídají různým zeměpisným oblastem, vyvolávají různé lidské reakce. Jelikož naše individuální chování ovlivňuje naše chování sociální, tak i různé krajiny odrážejí různé kultury nebo zvláštní variace téže kultury. Různé způsoby, jimiž člověk využívá zem v různých částech světa - variace, které vytváří nebo symboly, které se objevují v krajině - závisí na symbiotickém vztahu mezi identitou prostředí a identitou sociální skupiny. Když člověk mění a staví, využívá svých znalostí o mechanismech, které řídí přirozený pořádek, aby pronikl do přírody. Tím, že své jednání „naturalizuje“, „humanizuje“ přírodu a kulturně ji začleňuje do svého vlastního světa. Tak může být krajina považována za „konkretizaci“ určitého „způsobu bytí“, který je vyjádřen četnými vztahy, jež poutají člověka k přirozenému prostředí a společnosti, v níž žije. Tyto vztahy jsou vyjádřeny četnými symboly, které souvisí a jsou propojené s jinými symboly a vytváří tak jedinečnou „strukturu“. Vnitřní soudržnost této struktury charakterizuje krajinu a činí ji rozpoznatelnou. Ve skutečnosti krajiny, které vnímáme jako „komunikativní“, jsou ty, které se vyznačují určitou harmonií, jež se stává formální kvalitou, což je základní vyjádření vývoje života.

V historicky stabilních společnostech byl pohyb lidí a majetku velmi pomalý, protože život byl ekonomicky svázan a spojen s půdou. Průmyslová revoluce zplodila v pravém slova smyslu kulturní revoluci. Revoluci, která rozvrátila základní hodnoty, na nichž byla společnost založena: tradiční sociální hierarchie, způsob organizace práce a složení komunit, vztahy lidí s přirozeným prostředím a roli rodin stejně jako náboženská a sociální společenství. Historický vývoj vytvořil svět, který má své vlastní výhody, ale zároveň vytvořil nová odčizení v důsledku ztráty psychologických a psychických záchytných bodů, které byly v minulosti spojeny s pocitem příslušnosti k určité sociální nebo kulturní skupině - a tedy k určitému systému potřeb a hodnot - a v důsledku toho k identifikaci určitých „míst“, která byla fyzickým vyjádřením této určité skupiny. I když bylo dosaženo technických a strukturálních úspěchů v této době významných změn, můžeme tento proces, který vyvrcholil ve stavbách, jež jsou výrazem neexistence jakékoli identity, nazvat „dehumanizací“ architektury. Od samého začátku byla cílem Moderního Hnutí (Modern Movement) všestrannost: proklamovaným úmyslem bylo skončit s minulostí a vytvořit novou architekturu založenou na společném stylu vedeném racionalitou průmyslového světa a nediskriminované používání výrobků, které díky zaoštalé výrobní metodě a rychlé výměně mechanismů, ztratily vazbu se specifickými materiály nebo původními místy. Ztráta historie a oddělení od místa může být považováno za dva velké „nedostatky“, později konkretizované všeobecným úspěchem typu moderní architektury, „homogenizace“ a ztráta vztahu se specifikou kontextu; styl, který se rychle rozšířil do všech koutů světa. Města a krajina se změnila, nová architektura tradiční městskou krajinu ale nenahrazuje, spíše ji pohlcuje odstraňováním původního účelu a vytvářením nového účelu. Již není výrazem rozdílných kulturních systémů, ale pouze pravidel, která nyní řídí ekonomiku.

mediterranean landscape

The Mediterranean basin has always been considered one of the largest areas of cultural creativity, a natural bar centre of numerous civilizations that continually dialogued with one another. Unfortunately, it is also a perfect example of the sad reality described above: a hiatus in the search for new styles which gives free rein to transformations totally estranged from this dialogue and their historical and natural contexts. This creates "no-places" and the fact that so many metropolitan suburbs and most tourist structures are unrecognizable. The "identification" and "orientation" processes become increasingly difficult because "the settlement, as a place in nature, no longer exist: urban towns are no longer areas of communal life and buildings are no longer important sub-places capable of transmitting individuality or a sense of belonging.

The intense changes in the landscape that have taken place in the last ten years have further reduced the intensity of the bond between space and the landscape, wiping out old reference points and ancient memory, thus provoking a sense of loss and disorientation in those who identified themselves with this bond. These are the bonds that make us, who we are, a vital part of our DNA: losing them has negative psychological effects on the individual. This premise has recently motivated people to re-view history with a renewed interest and sensitivity towards sites and places: the current, widespread Alopý is increasingly challenged by a new awareness of the importance of safeguarding the landscape and the environment built as a container of collective territorial memory, as a way to bear witness to diversity, and therefore identity, in order to preserve or revive man's sense of belonging to a certain "way of living," to certain "places" and certain cultures.

But where should we look for the characteristic traits of a "Mediterranean matrix"? The common elements and profound differences of the cultural area of the Mediterranean are clearly visible in European, Arab, Turkish and Balkan settlements, in other words in the three cultural continents that share the same sea. The idea of a common background will therefore have to be sought in the multiple identities that are part of this complex scenario, whose most important aspect has always been a continuous and diffuse process of transformation and anthropical construction of the natural environment, making the landscape "a fragile landscape, entirely created by the hand of man, in which human intervention was never invasive, but designed the territory by enhancing its natural characteristics and "intensifying" the land's diversification. This continuous adaptation to the features of the natural site is a characteristic shared by all the cultures around the Mediterranean basin. So it's no use looking for the traits that express this sense of belonging to a "Mediterranean matrix" in big cities or dis-

krajina středozemí

Středozemní pánev byla vždy považována za jednu z největších oblastí kulturní tvořivosti, přirozené centrum četných civilizací, které mezi sebou neustále komunikovaly. Bohužel je také perfektním příkladem smutné reality popsané výše: přerušení hledání nových stylů dává volný průchod transformacím naprosto vzdáleným zmíněné komunikaci a historickému i přirozenému kontextu. Tím se vytváří „mista nikoho“ a zdůvodňuje se fakt, proč je tolik předměstí velkých měst a většina turistických struktur nerozlišitelných. Procesy „identifikace“ a „orientace“ se stávají stále obtížnějšími, neboť „sídlo“ ve smyslu místo v přírodě již neexistuje, města již nejsou místy veřejného života a budovy již nejsou důležitými místy schopnými podpořit individualitu nebo smysl sounáležitosti.

Významné změny v krajině, které se uskutečnily v posledních deseti letech, rovněž snížily vazbu mezi prostorem a krajinou smazaním referenčních bodů a historické paměti, čímž způsobily pocit ztráty a dezorientace těch, kteří se s touto vazbou identifikovali. Tyto vazby nás totiž vytváří, díky nim jsme to, co jsme – živoucí část naší DNA; jejich ztráta má negativní psychologické dopady na jednotlivce. Tento předpoklad vede k úvaze vrátit se k historii a obnovit ji s novým zájmem a s citem k městům a místům; proti současnému šíření atonie se staví nové uvědomování si důležitosti ochrany krajiny a vytváření prostředí jako součásti společné paměti jako cesty zohledňující rozdílnost a tedy identitu, s cílem zachovat nebo obnovit pocit příslušnosti k určitému „životnímu stylu“, k určitému „místům“ a k určitým kulturám. Ale kde máme hledat charakteristické znaky „šablony Středozemí“? Společné prvky a hluboké rozdíly v kulturní oblasti Středozemí jsou zjevné v evropských, arabských, tureckých a balkánských sídlech; jinými slovy v třech kulturních kontinentech, které se dělí o jedno moře. Myšlenku stejného původu je proto třeba hledat v četných identitách, které tvoří součást komplexního scénáře, jehož nejdůležitějším aspektem byl vždy neustálý a rozptýlený proces transformace a antropogenetické konstrukce přirozeného prostředí, který z krajiny vytvářel „křehkou krajinu“ utvořenou výlučně člověkem, v níž zásah člověka nebyl nikdy invazivní, ale upravoval teorii zdůrazněním přirozených charakteristik a „intenzifikací“ krajinných rozdílů. Tato trvalá adaptace rysů původní krajiny je sdíleným znakem všech kultur kolem Středozemní pánve. Není tedy účelné hledat znaky, které vyjadřují tuto příslušnost k „šabloně Středozemí“ ve velkých městech nebo okrajových městských částech v oblastech, které jsou v současnosti urbanizovány nebo v rostoucích předměstích, neboť se tolik liší od stavu harmonie a rovnováhy, která existuje mezi přirozeným a antropogenním prostředím. Je jednodušší hledat specifický středozemní „genius loci“ v „menších“ místech – v malých městech, která jsou často považována za nedostupná, protože jsou obehnaná a jsou stranou globálního zájmu, který ruší rozdílnost. V takzvaných marginálních oblastech je materiální realita (tedy vybudované prostředí) a život (tedy kultura, chování a atmosféra) portrétem skutečného vztahu člověka a prostředí. Proto je nalezení základních znaků a hodnot nezbytným předpokladem k vytvoření nových cest k pozvednutí a užívání prostředků různých oblastí Středozemní krajiny. Při hledání způsobu přizpůsobení významu již existujícím symbolům jsme schopni pozvednout a rozvinout různé krajiny a architektonické rozdíly oblastí Středozemí vytvořením nové architektury jako odpovědi na moderní systém potřeb a hodnot. Tento systém musí ale být založen na analýze a porozumění kulturní dynamice a cílům, které ji tvoří, aby mohl být mostem mezi minulostí a současností, což je detail, který by měl až do současnosti přilíhat často opomíjen.

continuity

The creation of this continuity becomes possible, only if we carry out a spatial and cultural interpretation that tries to detect the meanings that lie behind the traditional landscape and built environment. In other words, we have to carry out a semantic analysis of the site: the interpretation of the signs that characterize a site allow us to understand the concepts that governed past settlements as well as the principles of the various building techniques, at the different scales on which man operated.

Recognize-ability and sign are dual entities: a sign is the element recognized by man who uses it to find his bearings and with which he can identify. Man experiences the built environment as a "communication fact": this allows us to establish an analogy between the structure of the production process of the built environment and the structure of linguistic process, between the architectural system and the system of signs: landscape is formed by many recognizable signs and can be equated to a sort of language, which can be considered as the way in which a society lives and territorializes nature by exploiting its modificatory action. But just like a word acquires meaning and importance only in relation to the whole speech, so too the interpretation of the authorized environment cannot be based only on single elements, isolated through decomposition, but on the context/text, in other words, on the way in which each element is functional and important because it is part of a whole.

kontinuita

Vytvoření této kontinuity je možné pouze pokud provedeme místní a kulturní interpretaci, která se snaží nalézt význam tradiční krajiny a vytvořit prostředí. Jinými slovy je třeba provést sémantickou analýzu místa; interpretace znaků, které charakterizují místo, nám umožní pochopit koncepty, jež řídily minulá osídlení stejně jako principy různých stavebních technik na různých úrovních, v nichž se člověk pohyboval.

Rozpoznávací schopnost a znaky jsou dvě skutečnosti: znak je prvek, rozpoznatý člověkem, který jej používá pro nalezení jeho smyslu a může jej identifikovat. Člověk vnímá zastavěné prostředí jako „komunikační skutečnost“. To nám umožňuje vytvořit analogii mezi strukturou a výrobním procesem zastavěného prostředí a strukturou lingvistického procesu; mezi systémem architektury a systémem znaků. Krajina je tvořena mnoha rozpoznatelnými znaky a může být přirovnána k určitému jazyku, jež může být považován za způsob, kterým společnost žije a vytváří přirozená území při využívání její schopnosti změny. Ale stejně jako slovo získává význam a důležitost pouze ve vztahu k celému sdělení, tak také interpretace schváleného prostředí nemůže být založena pouze na jednotlivých a izolovaných prvcích, ale na kontextu/textu; jinými slovy způsobem, v němž je každý prvek funkční a důležitý, protože je součástí celku.

environmental culture

The construction of an architectural structure is based not only on functional parameters, but even on determinate environmental requirements, mainly "geographical", caused by the need to control climate (temperature, wind, and rain), sunlight and sounds.

Since the Industrial Age, the architecture has progressively lost the sense of belonging to a determinate climatic context, becoming completely independent from the natural environment, and losing those "bioclimatic" features which were distinctive of "spontaneous" architectures. The so called "spontaneous architectures", in fact, are often precious models of structures which work as self-regulating biological organisms, ranking as a mediation element between environmental features and human requirements.

By "environmental culture" of the Mediterranean we generally mean an approach to architecture based on the interaction between the material, energetic and cultural resources of the site and the functional, structural and linguistic layout of the architecture. The pre-modern architecture environmental culture may be defined as the body of knowledge and techniques which create the symbiosis of architecture and nature. This symbiosis manifests itself in the correct relations between the site features and the buildings and public spaces shape and orientation, as well as between the environmental agents and the constructive and functional features of the buildings. The environmental features vary according to the different sites, but always within well-defined thresholds, beyond which the architecture no longer establishes an alliance with the nature.

The environmental culture is regional; however we can still talk about a "Mediterranean" architecture. In fact, there is a unifying factor, namely the climate, so-called "Mediterranean", which involves the "Le Corbusier climatic belt", i.e. the geographic belt which stretches from Portugal to Greece, passing over the whole Mediterranean coastline and over the islands, from Gibraltar to Cyprus. This "belt" is characterized by dry summers and mild winters, as well as by daily broad thermal ranges. This type of climate brings to a bioclimatic model which meets the need of cooling for both the open and the covered spaces; this model is valid all through the Mediterranean basin, while the buildings' morphologies vary according to both the cultural factors and the climatic changes.

kultura prostředí

Výtvoření určité architektonické struktury není založeno pouze na funkčních parametrech, ale také na určitých požadavcích prostředí, především „zeměpisných“ – nutnost kontroly podnebí (teplota, vítr, srážky), slunečního svitu a zvuků.

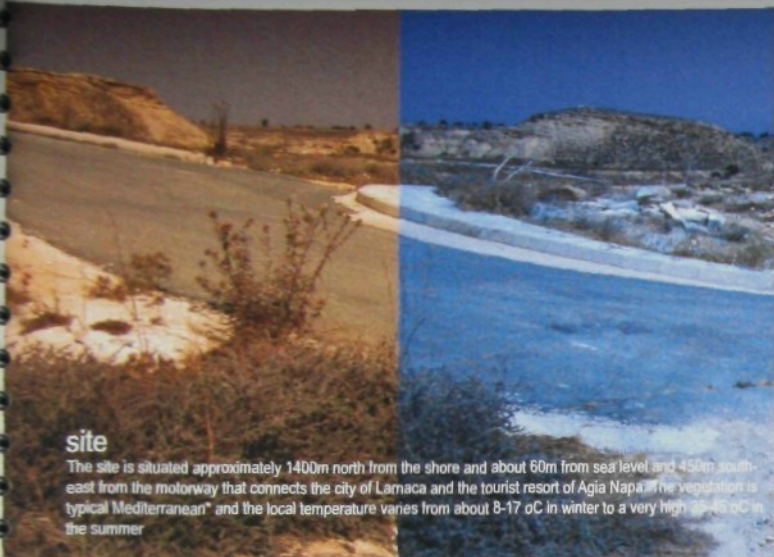
Od doby průmyslového věku ztrácela architektura postupně smysl pro příslušnost k určitému podnebí. Stala se zcela nezávislou na přirozeném prostředí a ztrácela „bioklimatické“ znaky, které ji odlišovaly od „spontánních“ architektur. Takzvané „spontánní architektury“ jsou ovšem často významné modely struktur, které fungují jako samoregulaovatelné biologické organismy a zařazují se jako zprostředkující prvek mezi znaky prostředí a požadavky lidí.

„Kulturou prostředí“ Středozemí obvykle máme na mysli architektonický přístup založený na interakci mezi materiálními, energetickými a kulturními zdroji místa a funkčním, strukturálním a jazykovým vzhledem architektury. Moderní architektonická kultura prostředí může být definována jako soubor znalostí a technik, které vytváří symbiózu architektury a přírody. Tyto symboly vyjadřují správné vztahy mezi znaky místa, stavbami a formami veřejných prostranství a orientace, stejně jako mezi prvky prostředí a konstrukčními a funkčními prvky budov. Znaky prostředí se liší podle různých míst, ale také v rámci dobře definovaných hodnot, mezi nimiž architektura již nevytváří jednotu s přírodou.

Kultura prostředí je regionální, ale přesto můžeme stále hovořit o architektuře „Středozemí“. Existuje zde totiž sjednocující faktor, a to konkrétně podnebí zvané „středozemní“, které zahrnuje „klimatický pás Le Corbusiera“, to znamená zeměpisný pás, který se táhne od Portugalska do Řecka přes celé středozemní pobřeží a přes ostrovy od Gibraltaru po Kypr. Pro tento „pás“ jsou charakteristická suchá léta a mírné zimy a široké denní teplotní rozmezí. Tento typ podnebí je bioklimatickým modelem, který potřebuje chlazení jak pro vnější, tak pro vnitřní prostory. Tento model platí pro celou středomořskou pánev, i když morfologie staveb se liší s ohledem na kulturní faktory a klimatické změny.

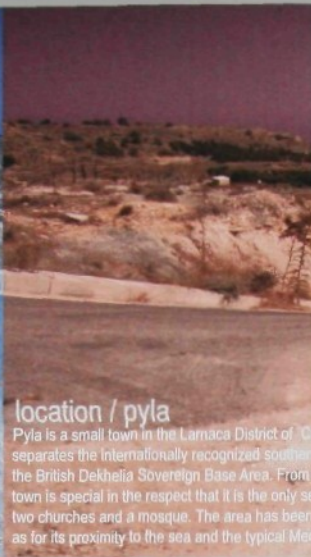
Klasické a „spontánní“ středozemní osídlení se rozvíjelo převážně na vhodně orientovaných svazích – jih, jihovýchod, jihozápad – kde bylo možno lépe využívat místní podnebí jako klimatizaci a zdroj světla. Cesty, které se obvykle rozvíjely v několika výškových úrovních, totiž umožňovaly jak dobrou izolaci pro vytápění budov v zimě, tak dobrou propustnost převažujícím větrům, které ochlazovaly ulice v létě. Naopak většina moderních sídel upřednostnila plánování – klimaticky nevýhodných, zato výhodnějších pro hospodářství – topograficky komplexnějších míst, která ruší vztah s geniem loci, jež tak hluboce charakterizoval dávnou městskou a venkovskou realitu.

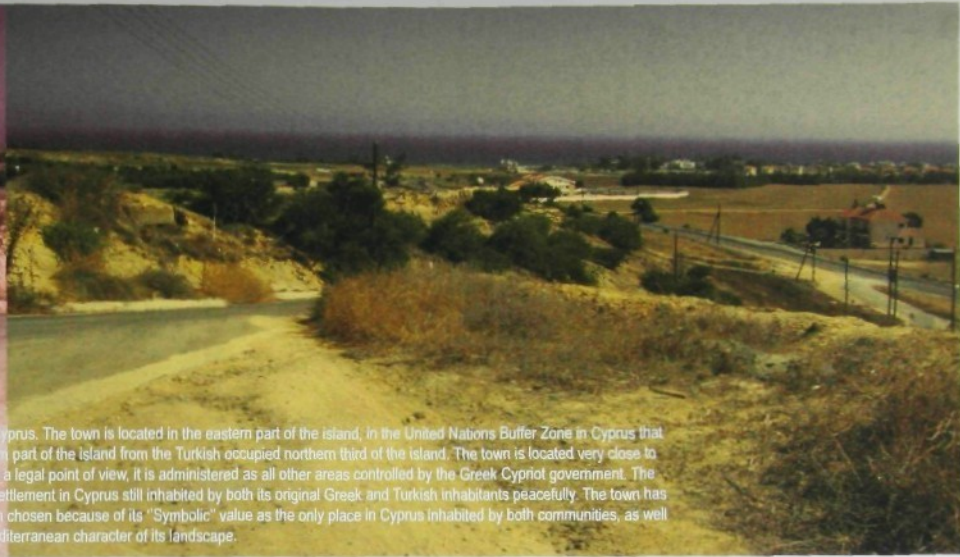
site

The site is situated approximately 1400m north from the shore and about 60m from sea level and 450m south-east from the motorway that connects the city of Larnaca and the tourist resort of Agia Napa. The vegetation is typical Mediterranean* and the local temperature varies from about 8-17 °C in winter to a very high 30-40 °C in the summer.

location / pyla

Pyla is a small town in the Larnaca District of Cyprus. The town is located in the eastern part of the island, in the United Nations Buffer Zone in Cyprus that separates the internationally recognized southern part of the island from the Turkish occupied northern third of the island. The town is located very close to the British Dekhelia Sovereign Base Area. From a legal point of view, it is administered as all other areas controlled by the Greek Cypriot government. The town is special in the respect that it is the only settlement in Cyprus still inhabited by both its original Greek and Turkish inhabitants peacefully. The town has two churches and a mosque. The area has been chosen because of its "Symbolic" value as the only place in Cyprus inhabited by both communities, as well as for its proximity to the sea and the typical Mediterranean character of its landscape.

misto

Město se nachází přibližně 1400 metrů severně od pobřeží ve výšce zhruba 60 metrů nad mořem a je vzdáleno asi 450 metrů jihovýchodně od silnice, která spojuje město Lamaca a turistický rezort Agia Napa. Vegetace je typicky středomořní; místní teplota se pohybuje mezi 8-170 C v zimě a v létě se teploty pohybují vysoko mezi 35-40 C.

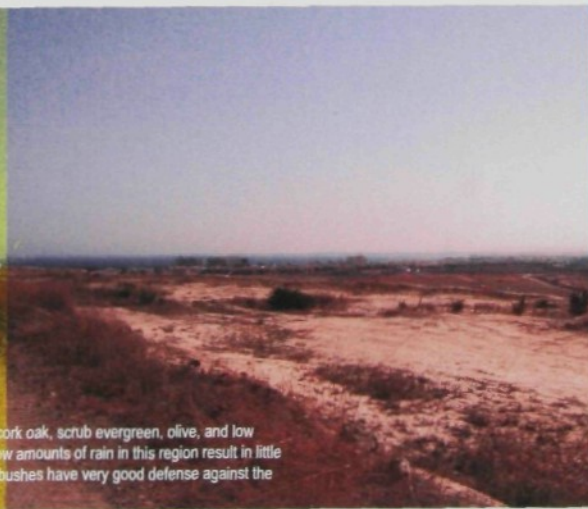
poloha / pyla

Pylos je malé město v oblasti Lamaca na Kypru. Město se nachází na východní straně ostrova v nárazníkové zóně OSN na Kypru, která odděluje mezinárodně uznanou jižní část ostrova od Tureckem okupované severní třetiny ostrova. Město se nachází velmi blízko britské suverénní základny Dekhelia. Z právního hlediska je spravováno jako všechny ostatní oblasti kontrolované řeckou kyprskou vládou. Město je zvláštní tím, že je to jediné místo na Kypru, které je stále osídleno jako původními Řeky, tak Turky, a to mirumolinně. Město má dva kostely a měšitu. Místo bylo vybráno s ohledem na svou „symbolickou“ hodnotu jako jediné místo na Kypru obvané jak Turky, tak Řeky a pro svou blízkost k moři a typickému středomořskému charakteru krajiny.

vegetation

The natural vegetation is xerophytic, or drought resistant, and consists of cypress, cork oak, scrub evergreen, olive, and low bushes. A vegetation of trees and scrub brush in this region is called maquis. The low amounts of rain in this region result in little leaching of the soil, and the humus content is low from lack of leaf fall. Shrubs and bushes have very good defense against the heat and lack of water during the four summer months when rainfall is low.

vegetace

Vegetace
Přírodní vegetace je xerothalmická (odolná proti suchu) a je tvořena cypřiši, korkovými duby, zakrslými stálezelenými stromy, olivovníky a nízkými křovinami. Vegetace stromů a zakrslých keřů se v této oblasti nazývá maquis. Nízký podíl srážek v této oblasti je příčinou minimálního louhování půdy a humus obsahuje málo zbytků spadných listů. Zakrslé rostliny a keře se dobře brání proti větru a nedostatku vody během čtyř letních měsíců, kdy jsou srážky minimální.

site discreption

program

The erection of a new settlement, as a stand-alone habitat. More of an independent "village" rather than an urban sprawl that features family houses oriented towards the sea. On the highest point of the site, a group of public buildings will be situated: Turkish baths, a public market and stores with a terrace-view restaurant on the second floor. On the north-west, a landscape formation of terraces will form a park which will connect the public area with the housing area. On the south-east limit of the site there will be a meditation space. This mixture of functions, allows the site to be divided in three single-function areas: (park, housing and public) that compose a whole and more complex urban system.

connection / communication

The complex is connected to the main communication system via a secondary road. No other means of transport are available on the area so the site is only reachable by car or on foot.

development

objective

The objective of the project is to create an urban system that will respect the "rules" of the given landscape. By interpreting the landscape and drawing the necessary conclusions the system has to adapt to the local climate and appearance of the landscape. Bearing in mind the strong light and the very high temperatures as well as the presence of the sea at the south. Also to appreciate and capture the spirit of the Mediterranean and find connections to the local identity and culture. Ecological factors also should be considered on how to bring the temperatures down with the most energy-efficient way.

strategy

dwelling

All the structures on the site should be situated, facing the water. As the sea is the dominant element in the area. This will allow panoramic views of the sea but it will also give a sense of openness, "psychological freedom" and orientation to the inhabitants and visitors. It will also prevent direct light from reaching the living areas as the houses will be facing south. For that reason all housing units will be raised on platforms, allowing better view. Each row of houses features green zones and tight passages connecting the parallel roads and reaching the higher, public space above the dwellings. The green zones and the alleys serve as "tunnels" channeling breeze between the houses hence lowering the temperature around the platforms and consequently inside the living areas. Another function is that this spaces can be used as a sort of "light filter" casting shadows and preventing the sunlight from reaching the surfaces of the pedestrian passages and the outer walls of the houses. The concept here is the creation of a system that not only provides housing units but also intersecting spaces between the units that can be used as small scale plant-growing areas and leisure spaces for the inhabitants.

The overall concept of the dwelling complex is to mimic the "spontaneous" architecture of earlier Mediterranean settlements within a new context of contemporary urbanism. A system, that considers the contemporary means of transportation and modern way of life, but attempts to connect with the individual in a way that is a reminiscent of the traditional way of life in the area. Human interaction in a small community is an important factor of the social life and for that reason two small squares have been added to the complex as a meeting and interaction space and as orientation points connecting the upper and lower parts of the housing complex.

public spaces

The public spaces situated on the top of the hill (approx. 60m above sea level), is a complex of public buildings that compose an area that can function separately from the rest of the system. The objective is to create a space that would be of interest to people from the surrounding areas, attracting local tourism. Therefore we encourage financial advantages for the whole complex to be able to support stores and restaurants that can serve the inhabitants as well.

hammam / turkish baths

The choice of building a hammam is more symbolic than financial. The area of Pyla, as mentioned before, is a place where the two cultures found on the island intersect and the two peoples live peacefully. In the search for the local identity is essential to realize and respect the dual identity of Cyprus and use this symbolism to try and bring together the two cultures. Cyprus culture is not a Greek culture but more the intersection of many that have been present in the island throughout the ages: Greek, Arabic, Turkish, Venetian, and Franciscan are but a few. The hammam has always existed in Cyprus as a place of cultural interaction and co-existence and there is a conscious attempt to revive this element and use it again.

market

This building draws its inspiration from the ancient Greek "Agora". Agora was an open "place of assembly" in ancient Greek city-states. Early in Greek history (900s-700s BCE), free-born male land-owners who were citizens would gather in the agora for military duty or to hear statements of the ruling king or council. Later in Greek history, the agora served as a marketplace where merchants kept stalls or shops to sell their goods. Today an up to date version of such a building can be used at the site as a modern-day market that can function all year-round. Farmers from the surrounding villages can sell their goods daily. This will make the grocery shopping a more relaxed and social activity. The inhabitants and guests can interact while shopping thus making shopping a sort of a ritual that has its roots deep in the local tradition. The symbolic character of the Agora is also a reason for its presence. At times, when the market is not used it can serve as a place of social gathering and events.

shops- restaurant

A necessity for a structure that hosts shops and restaurant is evident. This building can serve the inhabitants of the complex as well as the guests and can attract people who wish to spend a quiet evening dinner with a panoramic view of the landscape and the sea. The building features a mini-market, bakery, a convenient store, coffee shop and a restaurant/bar. It serves as the main source of income within the complex.

temple

This building, more of a monument or a landscape addition, replaces the traditional temple (either church or mosque). Its function is by no means religious. Religion serves as an "instrument" of division more than anything else and there is no place for it in a modern society. Especially in a society that has suffer because of division and where, the new vision is the one of unity, friendship and co-existence. Its time to let the past be the past and embrace a new future. However, human needs for spirituality and contact with nature has always been an existential issue and because of that, the "temple" attempts to bring human and nature in contact. It consists of two geometrical objects (two cylinders and a rectangle) connected by a ramp and is arranged to form a journey within nature providing breathtaking views of the surrounding hills, the landscape and the sea. A ritualistic and spiritual path to nature. It is made of fair-face concrete to preserve a "raw" character as if an abandoned fortress or ruins of a mysterious building. It is situated on the southern part of the site overlooking the whole complex and aligned with the rest of the public buildings.

park

The park is situated on the North-West part of the site. It serves as a natural shield from the nearby motor-way and as a leisure space for the inhabitants. There has been a minimal intervention on the hill slope. Walls creating terraces on which trees can be planted and stone paths for walking. Native trees can be used (orange, lemon, mandarin) that can provide shadow, reflect heat but also provide fruit that can be freely consumed by people walking by and the inhabitants.

total surface area	234.583 m ²	
build-up area	27.143 m ²	11.57 %
hard surface area	26.010 m ²	11.08 %
park	42.202 m ²	
flower planted area	1.944 m ²	
green zones	11.945 m ²	
green area	56.091 m ²	23.96 %
parking	85 spaces	3.029 m ²
surface available for parking	77 spaces	2.081 m ²
total parking area	162 spaces	5.110 m ²
number of dwellings	76	
number of residents	2.4 x 76	182.4

program

Výstavba nového osídlení jako samostatného bydlení. Spíše samostatnou „vesnicí“ než městskou zástavbu představují rodinné domky orientované směrem k moři. Na nejvyšším místě bude stát skupina veřejných staveb: turecké lázně, veřejná tržiště a obchody s restaurací mající terasu ve druhém patře. Na severozápadě budou vybudovány terasy, z nichž vznikne park, který spojí veřejnou část s částí obytnou. Na jihovýchodě bude místo pro meditaci. Toto spojení funkcí umožní rozdělení místa na tři funkčně odlišné části: (park, bydlení a veřejné prostory), které vytváří celek a komplexní městský systém.

spojeni/ silnice

rozvoj

cíl

osidleni

Všechny stavby na místě by měly být umístěny směrem k vodě, neboť moře je dominantou oblasti. To umožní panoramatický pohled na moře a také pocit otevření, „duševní svobody“ a orientaci obyvatel a návštěvníků. Každá ochranná obytná část přímým světlem, protože domy budou orientovány na jih. Z tohoto důvodu budou všechny bytové jednotky postaveny na plošinách, které umožní lepší výhled. Každá obytná domů obsahuje zóny zeleně a úzké pasáže, které spojují paralelní cesty a dotýkají se výše položeného veřejného prostoru nad domy. Zóny zeleně a aleje slouží jako „tunely“ pro proudění větru mezi domy a snižují tak teplotu kolem plošin a v důsledku toho uvnitř obytných ploch. Další funkcí těchto prostor je jejich využití jako „jemných filtrů“ vřivých stínů a chránících před pronikáním slunečních paprsků na cesty pro pěší a na vnější stěny domů. Cílem je vytvořit systém, který nepokypuje pouze bytové jednotky, ale také spojuje mezi jednotlivci, které mohou být používány jako malá květinová zahrádka a místa oddech obyvatel. Cílem bytového komplexu je napodobit „spontánní“ architekturu dřívějšího středozemního osídlení v novém kontextu současné urbanizace. Systém, který zohledňuje současné způsoby dopravy a moderní způsob života, ale snaží se spojit s jedincem způsobem, který připomíná tradiční životní styl v této oblasti. Setkávání lidí v malém společenství je důležitým faktorem sociálního života a z tohoto důvodu byla do komplexu přidána dvě malá náměstí jako místa setkání a orientace. Cesty spojují horní a dolní část obytného komplexu.

veřejné prostranství

Věřejné prostranství umístěné na vrcholu kopce (přibližně 60 m nad mořem) tvoří komplex veřejných budov, který může fungovat odděleně od zbytku systému. Cílem je vytvoření prostoru, který by byl centrem zájmu lidí z okolí a podpořil by místní turismus. Proto podporujeme finanční výhody pro celý komplex tak, aby mohly vzniknout obchody a restaurace, které mohou sloužit také obyvatelům.

hammam/ Turecké lázně

Rozhodnutí vybudovat Hamam má spíše symbolický než finanční význam. Oblast Pyla, jak již bylo uvedeno výše, je místo na křižovatce dvou ostrovních kultur, kde oba národy žijí v míru. Při hledání místní identity je zásadní uvědomit si a respektovat duální identitu Kypru a užít této symboliky ve snaze sblížit obě kultury. Kultura Kypru není řeckou kulturou, ale spíše křižovatkou mnoha kultur, které se v průběhu věků na ostrově vystydaly: mezi jinými řecká, arabská, benátská a francká. Hamam v Kypru vždy existoval jako místo kulturního setkání a soužití a je to úmyslný pokus o oživení tohoto prvku a jeho znovu použití jako současného symbolu „čistoty duše“ a smíření.

tržnice

Tato stavba je inspirována starořeckou „Agorou“. Agora byla otevřeným „shromaždištěm“ ve starořeckých městských státech. V rané řecké historii (900 – 700 před našim letopočtem) se svobodní muži vlastníci půdy, kteří byli občany, shromažďovali v agorě z důvodu armádních povinností nebo ke slyšení prohlášení panovníka nebo rady. Později je řecké historii sloužila agora jako tržnice, kde měli obchodníci stánky nebo obchody, v nichž prodávali své zboží. Dnes může být zmodernizována ve ztakov budovu používající jako moderní celoroční tržnice. Farníci z okolních vesnic zde denně mohou prodávat své zboží. To učiní z nákupu potravin odpočinkovou a společenskou činnost. Obyvatelé a hosté se mohou setkávat při nákupu, což udělá z nákupu jistý rituál, který má své kořeny hluboko v místní tradici. Symbolický charakter agory je také důvodem její přítomnosti. V době, kdy nebude tržnice užívána, může sloužit jako místo sociálního setkání a společenských událostí.

obchody / restaurace

Nebytnost struktury, která zaštiťuje obchody a restauraci, je zjevná. Tato budova může sloužit obyvatelům komplexu stejně jako hostům a může přilákat lidi, kteří si přejí v klidu pověščet s panoramatickým výhledem na krajinu a moře. V budově je mini-market, pekářství, obchod, kavárna a restaurace s barem. Ty jsou hlavním zdrojem příjmů v rámci komunit.

chrám

Tato budova – spíše památník nebo doplněk krajiny – nahrazuje tradiční chrám (kostel nebo měšitu). Jeho funkce není v žádném případě náboženská. Náboženství slouží jako „nástroj“ rozdělení spíše než něco jiného a v moderní společnosti nemá místo. Především ve společnosti, která trpěla rozdělením a kde jednotu, přátelství a soužití jsou novou vizí. Je čas načat minulost minulostí a přivítat novou budoucnost. Nicméně lidská potřeba duchovnosti a kontaktu s přírodou byla vždy životně důležitá, a proto je snahou „chrám“ spojit člověka a přírodu. Chrám se skládá ze dvou geometrických tvarů (dva válce a obdélník) spojených rampou a je uspořádan tak, aby tvořil cestu v přírodě, která umožňuje krásné výhledy na okolní kopce, krajinu a moře. Je to rituální a duchovní cesta k přírodě. Je vyroben z pohledového betonu, aby zachoval „původní“ charakter jako by šlo o opuštěnou pevnost nebo zříceninu nebo záhadnou stavbu. Je situován na jižní straně místa s výhledem na celý komplex a je napojen na zbývající veřejné budovy

park

Park je situován na severozápadní straně místa. Slouží jako přirozený štít blízké silnice a jako místo oddechu pro obyvatele. Na této straně kopce byl proveden minimální zásah. Stěny vytváří lerasy, na nich mohou být zasazeny stromy a vytvořeny kamenné cestičky pro pěši. Mohou být použity původní stromy (pomarančovníky, citronovníky a mandarinovníky), jež mohou poskytnout stín, odrazit horko, ale také plodit ovocem, které bude péšim a obyvatelům volně k dispozici.

strategie

N →

- buildings on site
- green areas
- parcels
- roads
- hard surface areas
- existing buildings (not on site)

N →

housing units / public buildings schematic representation of housing types and public buildings

scale 1:4000

living the landscape

consultant: ing. arch. akad. arch. jan hendrych / winter semester 2008/2009 / Kolař

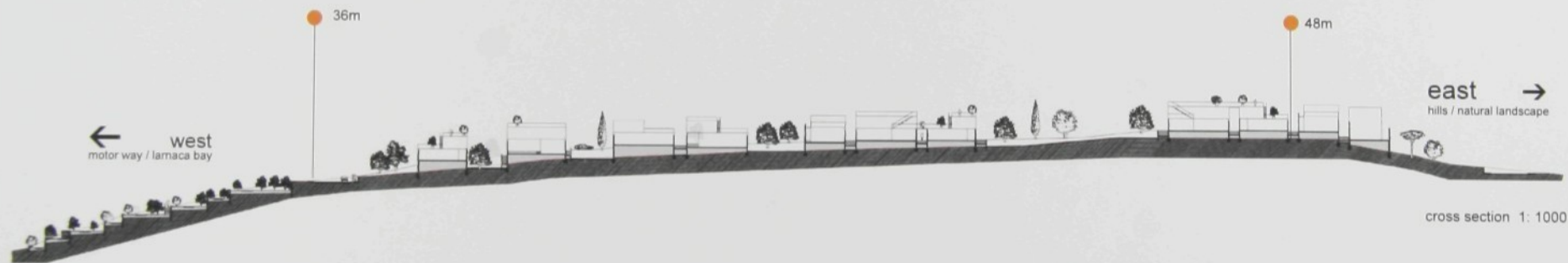

N→

N↔

lemon

The lemon is the common name for *Citrus limon*. The reproductive tissue surrounds the seed of the angiosperm lemon tree. The lemon is used for culinary and nonculinary purposes throughout the world. The fruit is used primarily for its juice, though the pulp and rind (zest) are also used, primarily in cooking and baking. Lemon juice is about 5% (approximately 0.3 mole per liter) citric acid, which gives lemons a tart taste, and a pH of 2 to 3. This makes lemon juice an inexpensive, readily available acid for use in educational science experiments. Lemons are also known for their sourness. Because of the tart flavor, many lemon-flavored drinks and candies are available on the market.

azarol

Crataegus azarolus (syn. *C. azarol*) is a species of hawthorn known by the common names azarole, moschilla, and Mediterranean medlar. It is native to the Mediterranean Basin and it is grown there and elsewhere as an ornamental tree and for its fruit. It has been used historically for a number of medicinal purposes.

mandarin

The Mandarin orange or mandarin (or mandarin) is a small citrus tree (*Citrus reticulata*) with fruit resembling the orange. The fruit is oblate, rather than spherical. Mandarin oranges are usually eaten plain, or in fruit salads. Specifically reddish orange mandarin cultivars can be marketed as tangenines, but this is not a botanical classification. The tree is more drought tolerant than the fruit. The mandarin is tender, and is damaged easily by cold. It can be grown in tropical and subtropical areas.

opuntia

Opuntia, also known as nopalos, or Paddle Cactus from the resemblance to the ball-and-paddle toy, is a genus in the cactus family, Cactaceae. Prickly pear cacti typically grow with flat, rounded platydes that are armed with two kinds of spines: large, smooth, fixed spines and small, hairlike spines called glochids that easily penetrate skin and detach from the plant. Many types of prickly pears grow into dense, tangled structures. Prickly pears are also the only types of cactus native found to grow far east of the Great Plains states. They are also found in the Mediterranean region of southern Europe, especially on the island nation of Malta.

figs

The Common fig (*Ficus carica*) is a large, deciduous, shrub or small tree native to southwest Asia and the eastern Mediterranean region (from Greece to Pakistan). It grows to a height of 3–10 m tall, with smooth grey bark. The leaves are 12–25 cm long and 10–18 cm across, and deeply lobed with three or five lobes.

The fruit is 3–5 cm long, with a green skin sometimes opening towards purple. The sap of the tree's green parts is an irritant to human skin.

terebinth

Terebinth (*Pistacia terebinthus*), also called turpentine tree, is a species of *Pistacia*, native to the Mediterranean region from the western regions of Morocco, Portugal and the Canary Islands, to western Turkey. In the eastern shores of the Mediterranean sea - Syria, Lebanon and Israel - a similar species, *Pistacia palaestina*, fills the same ecological niche as the terebinth. It is a small deciduous tree or large shrub growing to 10 m tall. The leaves are compound, 10–20 cm long, odd pinnate with five to eleven opposite, glossy oval leaflets, the leaflets 2–6 cm long and 1–3 cm broad.

orange

An orange—specifically, the sweet orange—is the citrus *Citrus sinensis* (syn. *Citrus aurantium* L. var. *dulcis* L., or *Citrus aurantium* Risso) and its fruit. The orange is a hybrid of ancient cultivated origin, possibly between pomelo (*Citrus maxima*) and tangerine (*Citrus reticulata*). It is a small flowering tree growing to about 10 m tall with evergreen leaves, which are arranged alternately, of ovate shape with crenulate margins and 4–10 cm long. The orange fruit is a hesperidium, a type of berry.

erythrina

Erythrina is a genus of tropical and subtropical flowering trees in the Family Fabaceae and distributed in tropical and subtropical regions worldwide. They grow up to 30 meters in height. There are about 130 species in the genus *Erythrina*. Particularly in horticulture, the name coral tree is used as a collective term for these plants. "Flame tree" is another vernacular name, but may refer to a number of unrelated plants as well. Many species of *Erythrina* have bright red flowers.

almond

The almond is a small deciduous tree, growing to between 4 and 10 meters in height, with a trunk of up to 30 centimeters in diameter. The young shoots are green at first, becoming purplish where exposed to sunlight, then grey in their second year. The leaves are 1 cm long and 1.2–4 cm broad, with a serrated margin and a 2.5 cm petiole. The flowers are white or pale pink, 3–5 cm diameter with five petals, produced singly or in pairs before the leaves in early spring. The fruit is a drupe 3.5–6 cm long, with a downy outer coat.

cypress

Cupressus sempervirens, the Mediterranean Cypress, is a species of cypress native to the eastern Mediterranean region. It is a medium-sized evergreen tree to 35 m (115 ft) tall, with a conic crown with level branches and variably pendulous branchlets. It is very long-lived, with some trees reported to be over 1,000 years old. The foliage grows in dense sprays, dark green in colour. The seed cones are ovoid or oblong, 25–40 mm long, with 10–14 scales, green at first, maturing brown about 20–24 months after pollination. The male cones are 3–5 mm long.

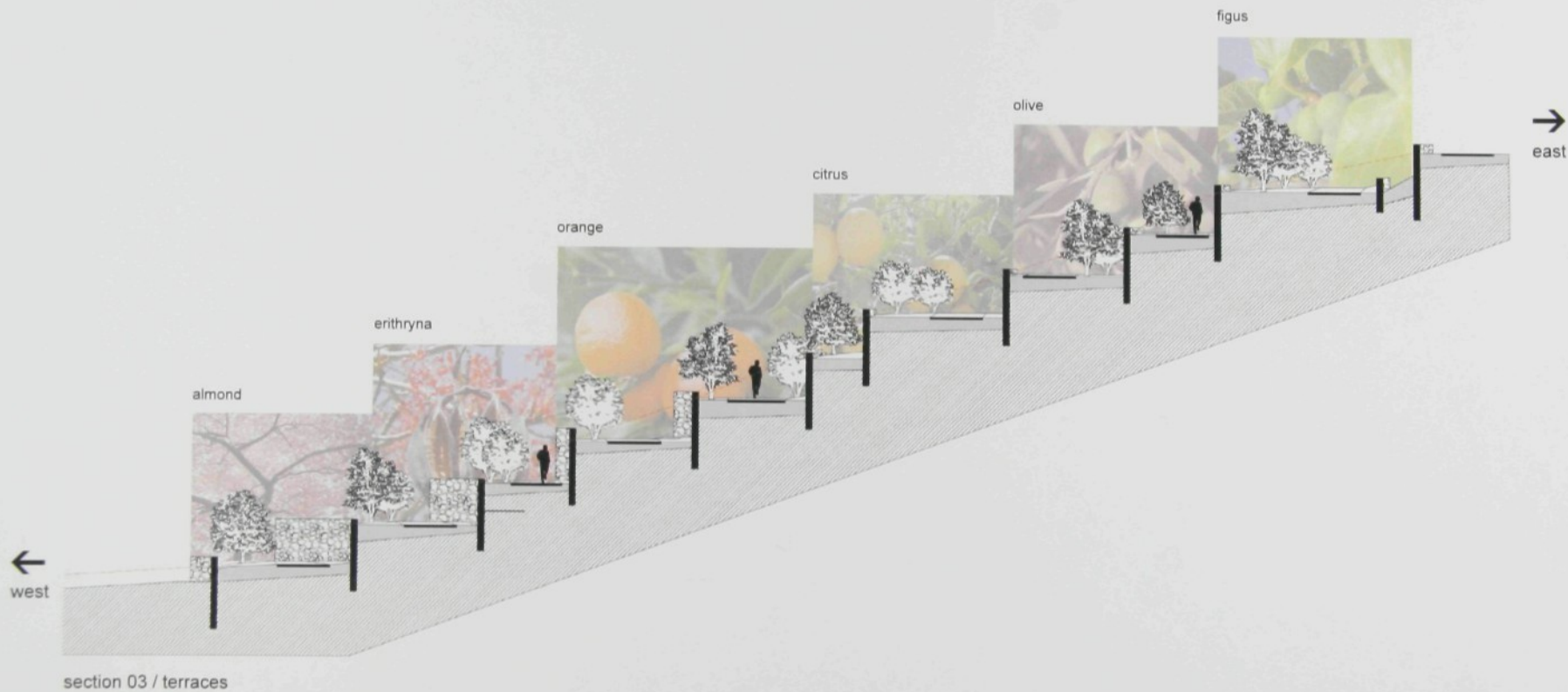
olive

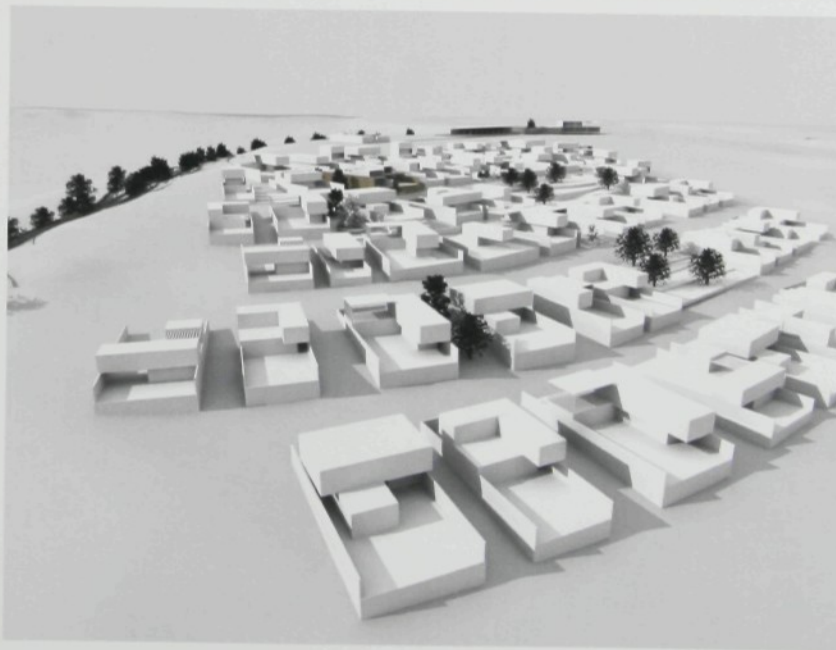
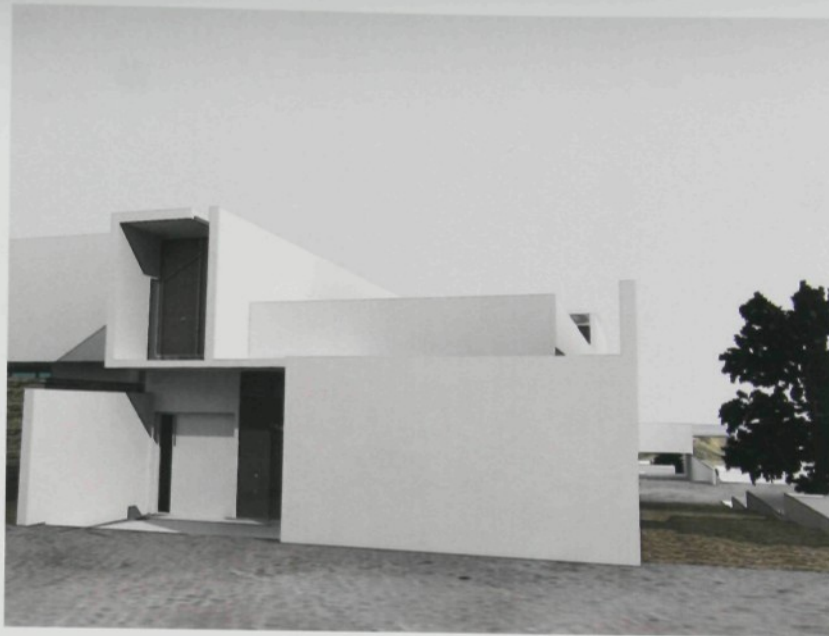
The Olive Tree is an evergreen tree or shrub native to the Mediterranean, Asia and parts of Africa. It is short and squat, and rarely exceeds 8–15 meters in height. The silvery green leaves are oblong in shape, measuring 4–10 cm long and 1–3 cm wide. The trunk is typically gnarled and twisted. The small white flowers, with four-lobed calyx and corolla, two stamens and bifid stigma, are borne generally on the last year's wood, in racemes springing from the axils of the leaves. The fruit is a small drupe 1–2.5 cm long, thinner-fleshed and smaller in wild plants than in orchard cultivars.

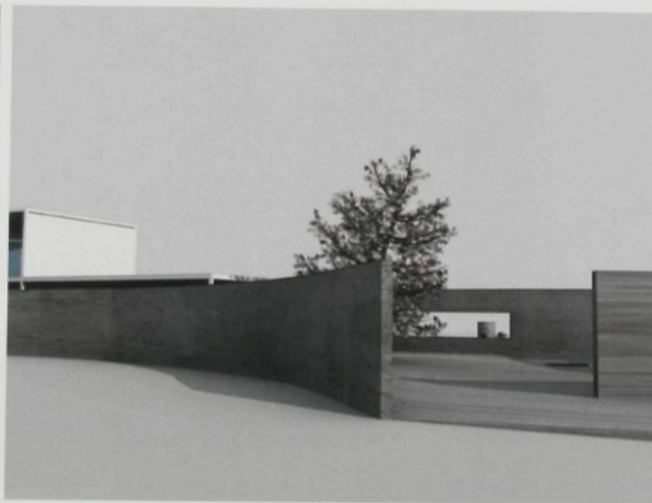
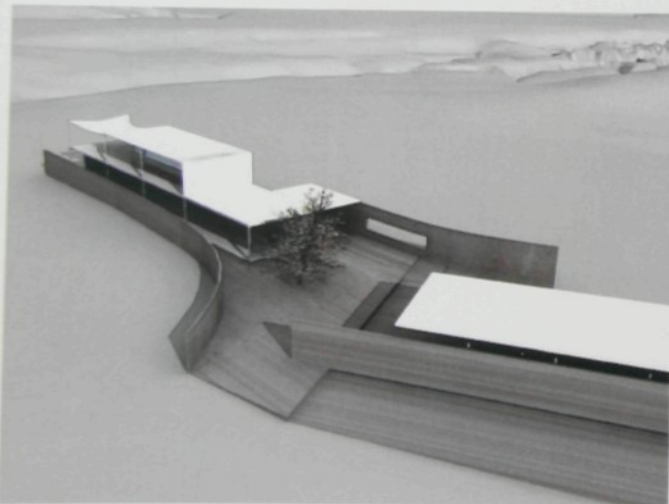
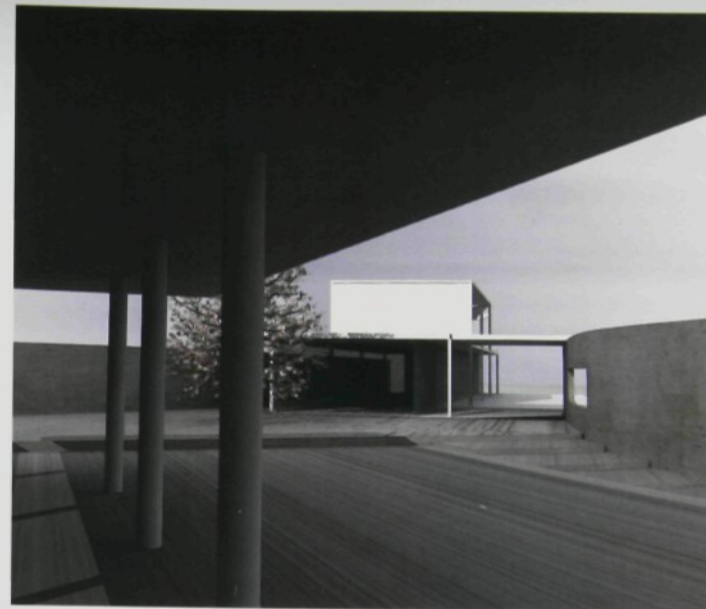

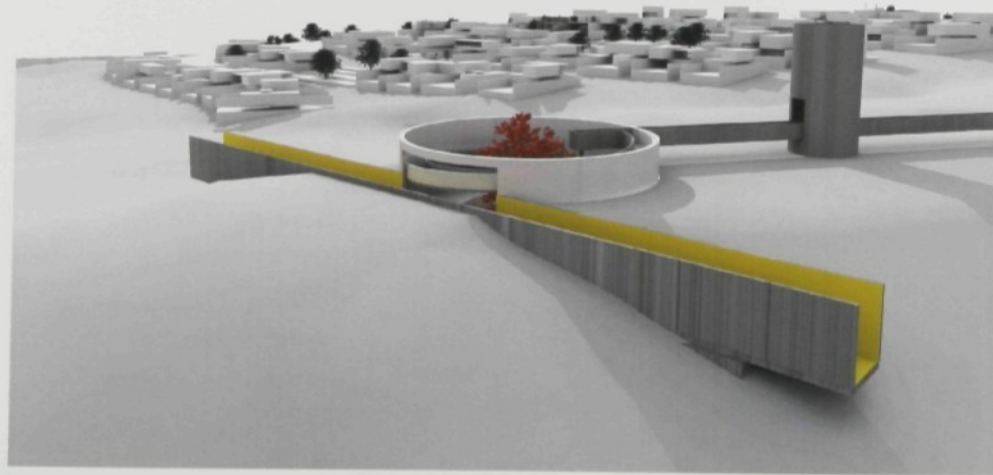
apricot

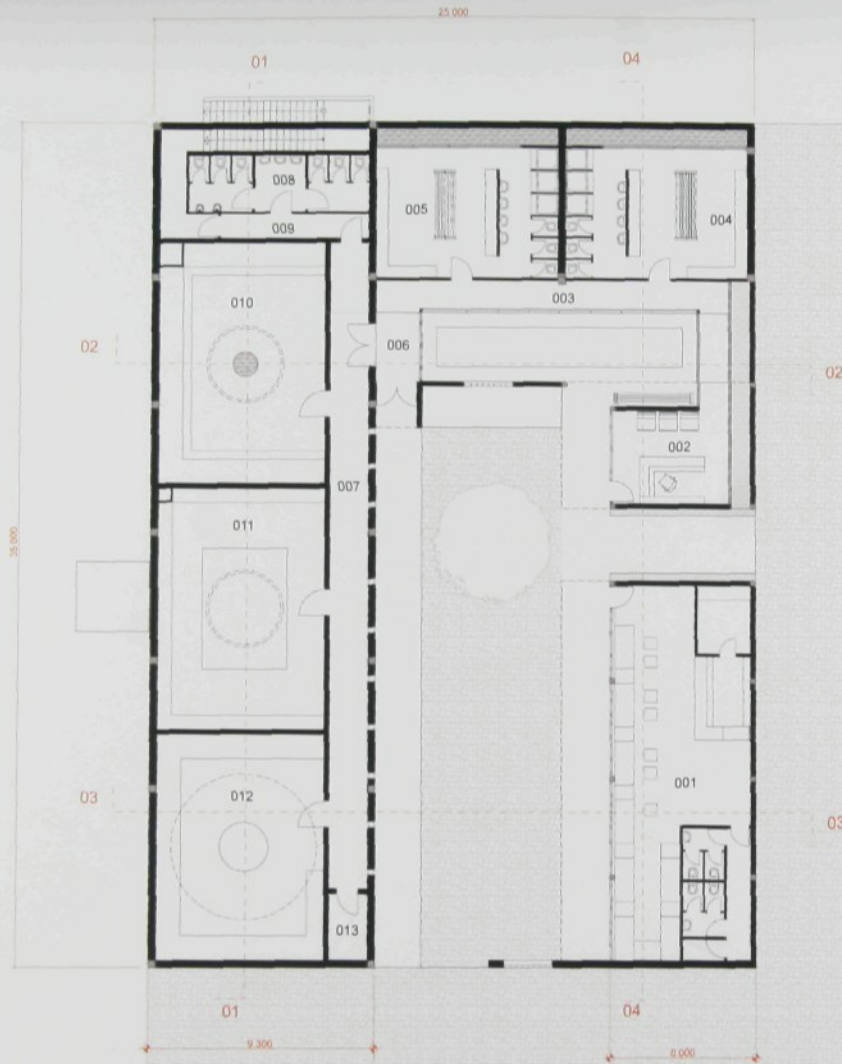
It is a small tree, 8–12 m tall, with a trunk up to 40 cm diameter and a dense, spreading canopy. The leaves are ovate, 5–9 cm long and 4–8 cm wide, with a rounded base, a pointed tip and a finely serrated margin. The flowers are 2–4.5 cm diameter, with five white to pinkish petals; they are produced singly or in pairs in early spring before the leaves. The fruit is a drupe similar to a small peach, 1.5–2.5 cm diameter (larger in some modern cultivars), from yellow to orange, often tinged red on the side most exposed to the sun; its surface is usually pubescent. The single seed is enclosed in a hard stony shell, often called a "stone", with a grainy, smooth texture.

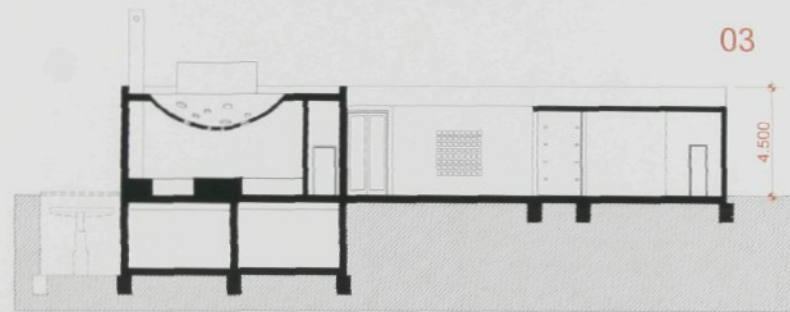
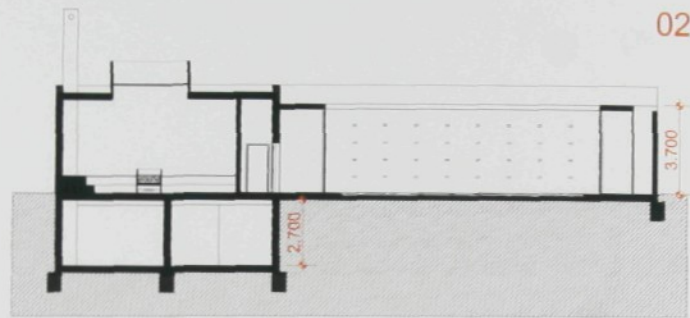
hammam / turkish baths 0

001	tea shop	88.02 m2
002	reception	18.45 m2
003	corridor	22.43 m2
004	dressing room men	40.78 m2
005	dressing room women	40.78 m2
006	entrance	5.40 m2
007	hammam main corridor	42.80 m2
008	wc men/women	17.92 m2
009	corridor	13.20 m2
010	hot room	69.00 m2
011	warm room	69.00 m2
012	cold room	69.00 m2
013	storage	4.32 m2

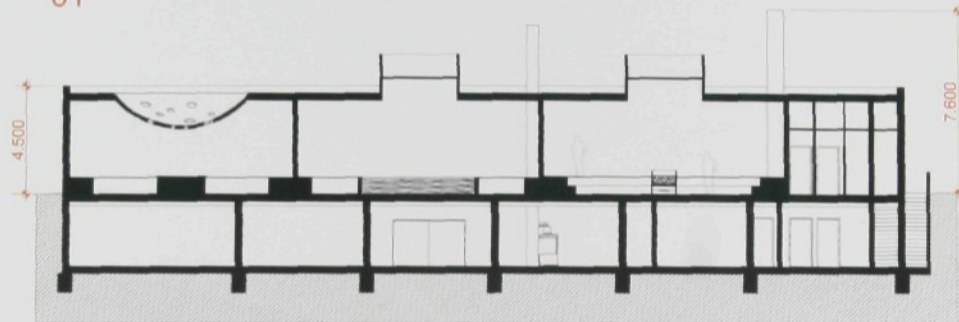

hammam / turkish baths -1

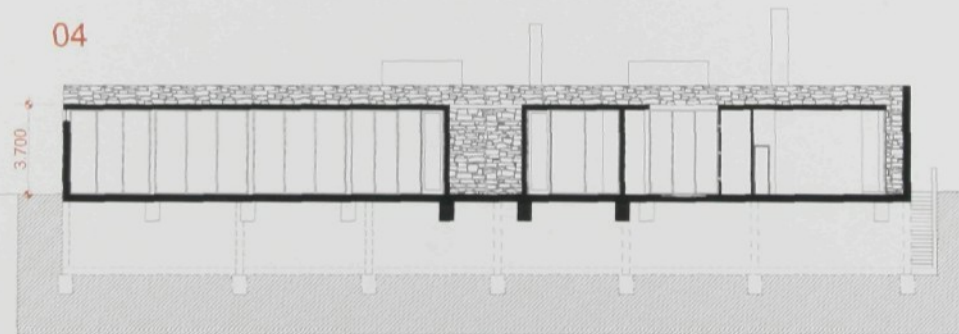
001	stuff dressing rooms	65.23m2
002	utility room	260.27m2

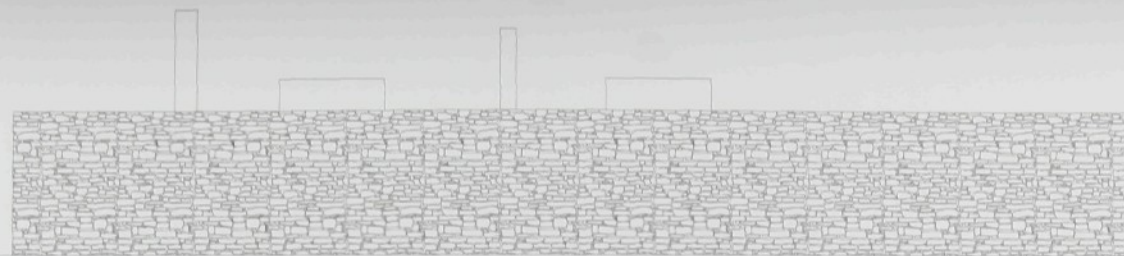
01

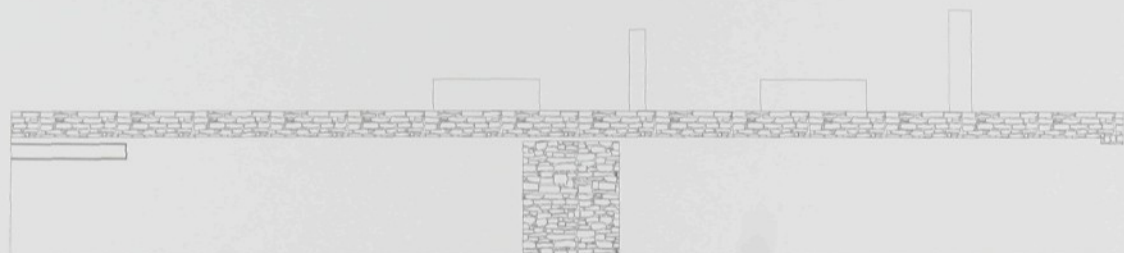
04

west view

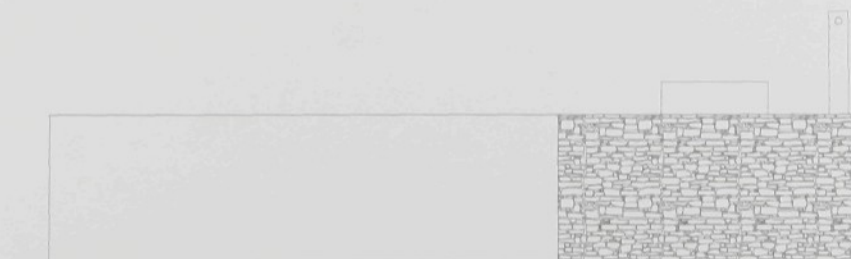
east view

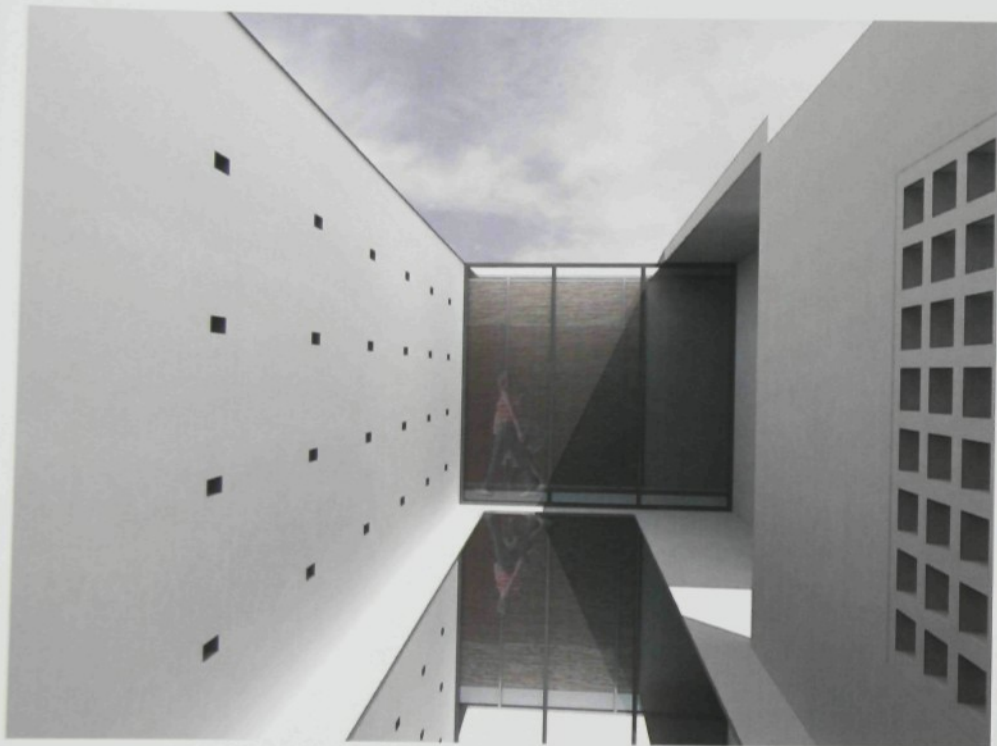

south view

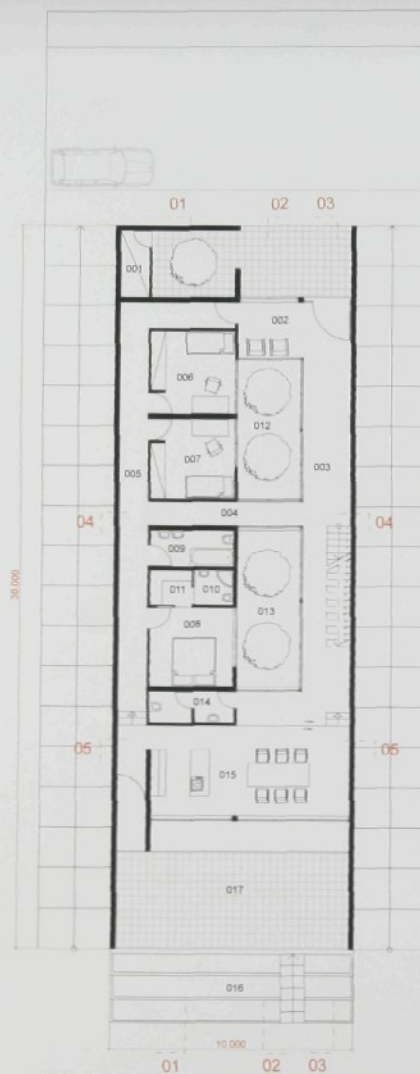
north view

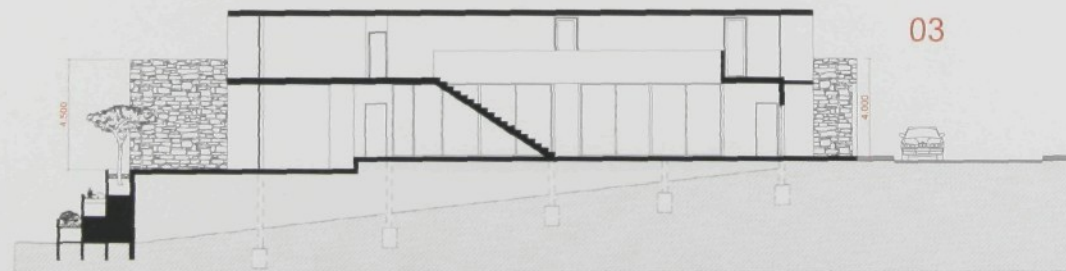
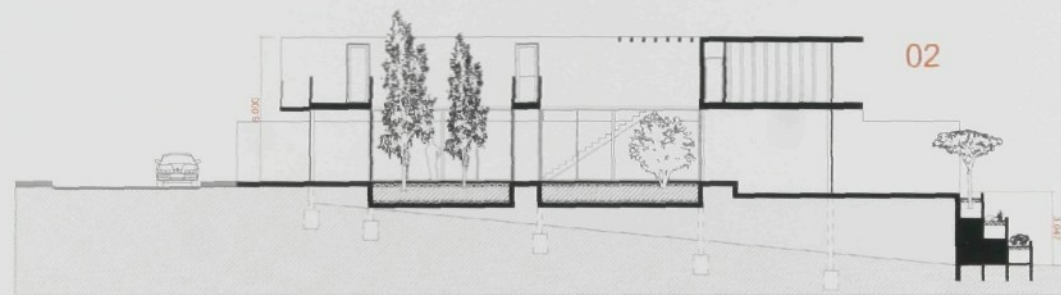
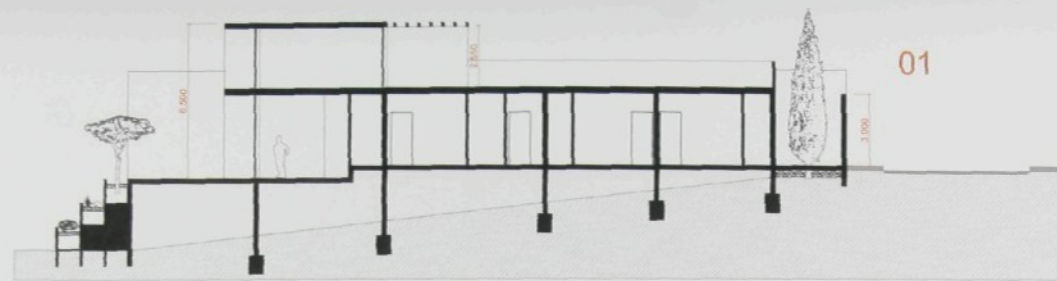
housing unit A ground floor

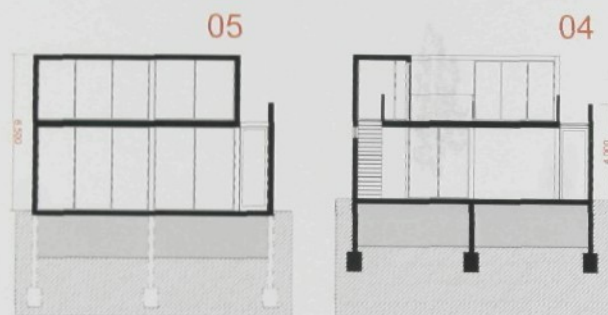
001	utility room	3.62 m2
002	reception	11.74 m2
003	corridor 1	34.89 m2
004	corridor 2	6.39 m2
005	corridor 3	28.89 m2
006	bedroom 1	12.00 m2
007	bedroom 2	12.00 m2
008	master bedroom	11.39 m2
009	bathroom 1	5.27 m2
010	bathroom 2	2.33 m2
011	dressing room	2.51 m2
012	atrium 1	16.65 m2
013	atrium 2	16.65 m2
014	wc	4.62 m2
015	kitchen / dinning area	30.75 m2
016	flower pots	26.46 m2
017	hard surface area	67.50 m2

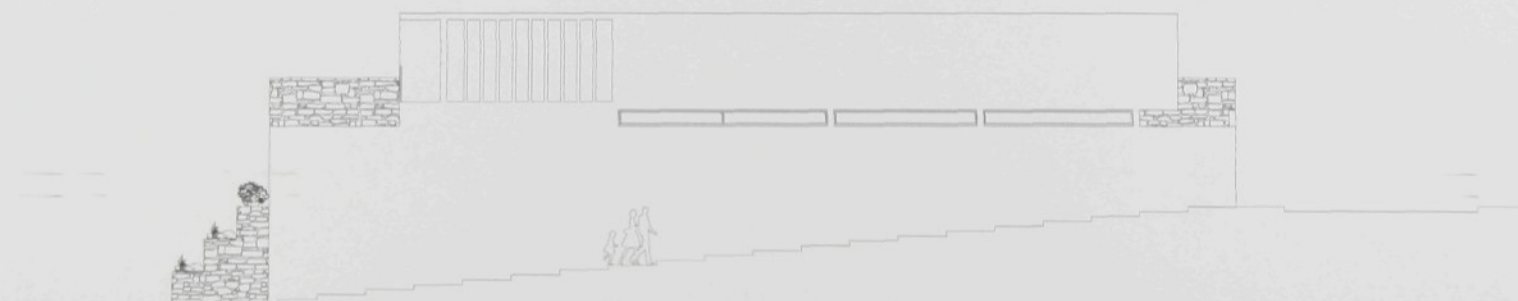
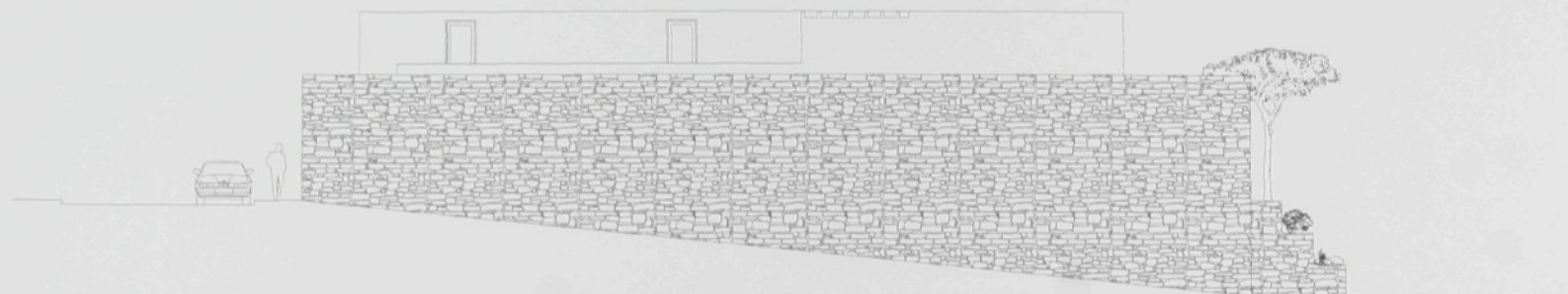

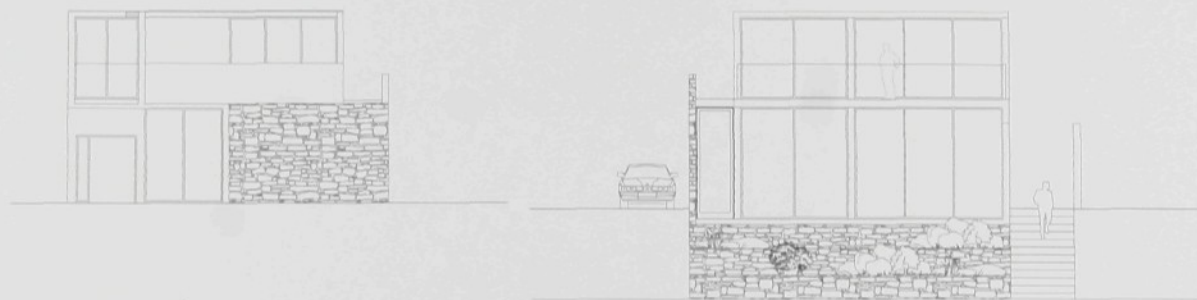
housing unit A first floor

001	corridor	14.37 m2
002	study	4.73 m2
003	wc	2.72 m2
004	living room	40.55 m2
005	terrace 1	2.42 m2
006	terrace 2	10.70 m2
007	terrace 3	85.85 m2

housing unit A elevations

scale 1 : 150

living the landscape

Diploma Thesis

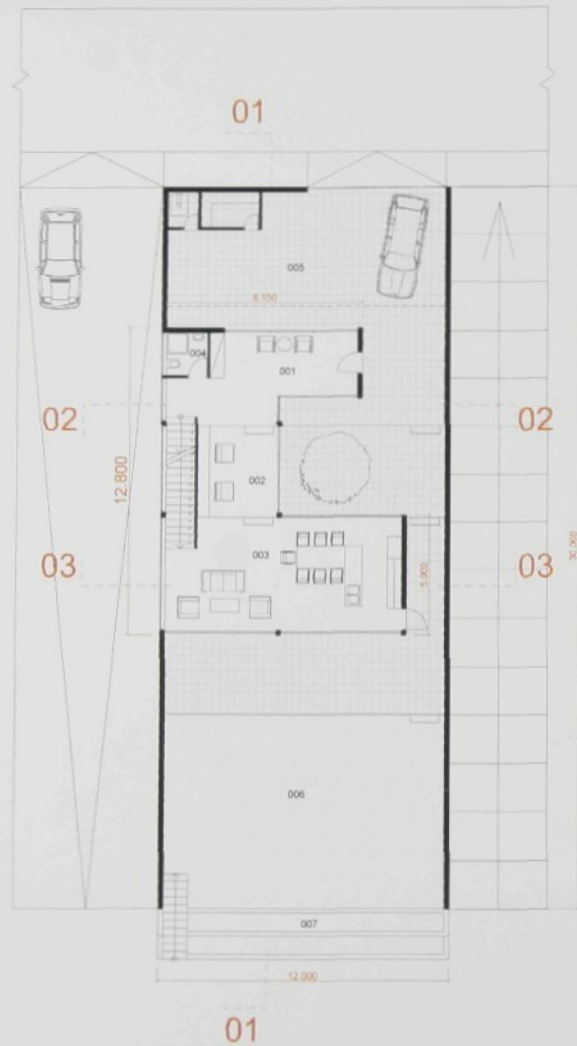
conception: ing. arch. wikt. arch. bertrand / yb. / vince kammer 2008/2009 - 1st / 2nd

visualization housing unit A

housing unit B ground floor

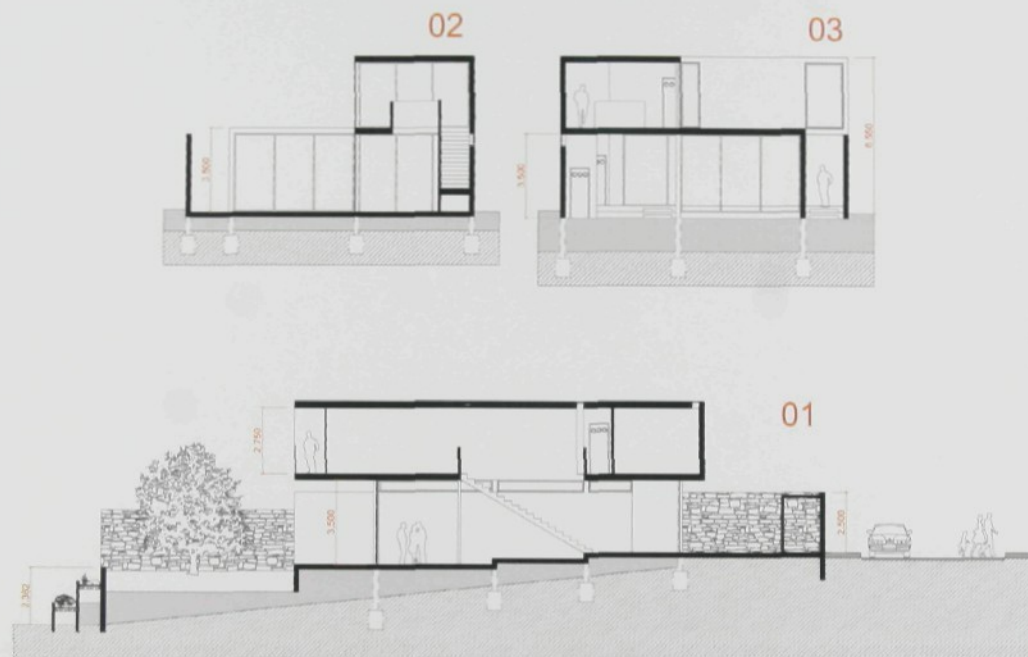
001	entrance	23.34 m ²
002	corridor / passage	12.92 m ²
003	kitchen / dinning area / living area	44.40 m ²
004	bathroom	3.30 m ²
005	hard surface area	158.20 m ²
006	gravel	92.80 m ²
007	flower pot	16.82 m ²
008	storage	1.90 m ²
009	utility room	3.64 m ²

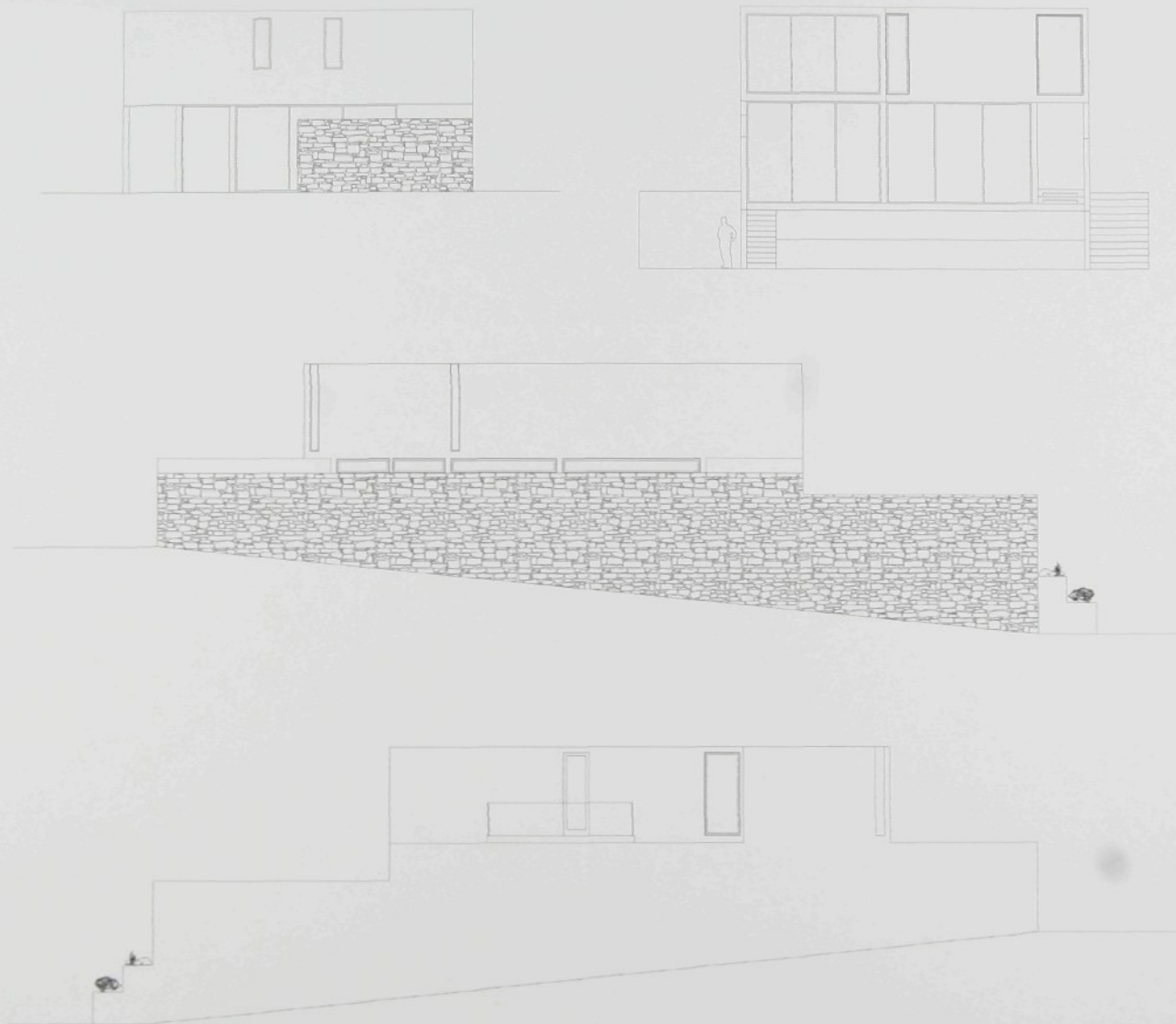
housing unit B first floor

001	master bedroom	14.33 m ²
002	bathroom 1	2.69 m ²
003	bathroom 2	7.87 m ²
004	bedroom 1	10.97 m ²
005	bedroom 2	10.44 m ²
006	terrace 1	24.92 m ²
007	corridor 1	4.48 m ²
008	corridor 2	7.04 m ²
009	living room	25.51 m ²
010	terrace 2	5.88 m ²

housing unit B sections 01 / 02 / 03
scale 1 : 200

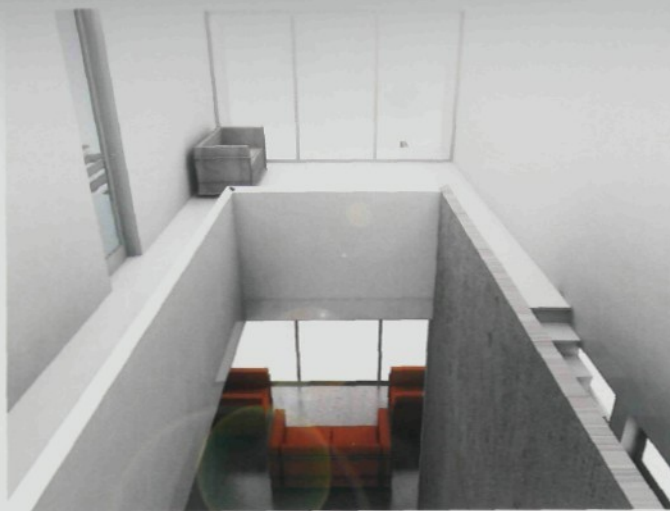
housing unit B elevations

scale 1 : 200

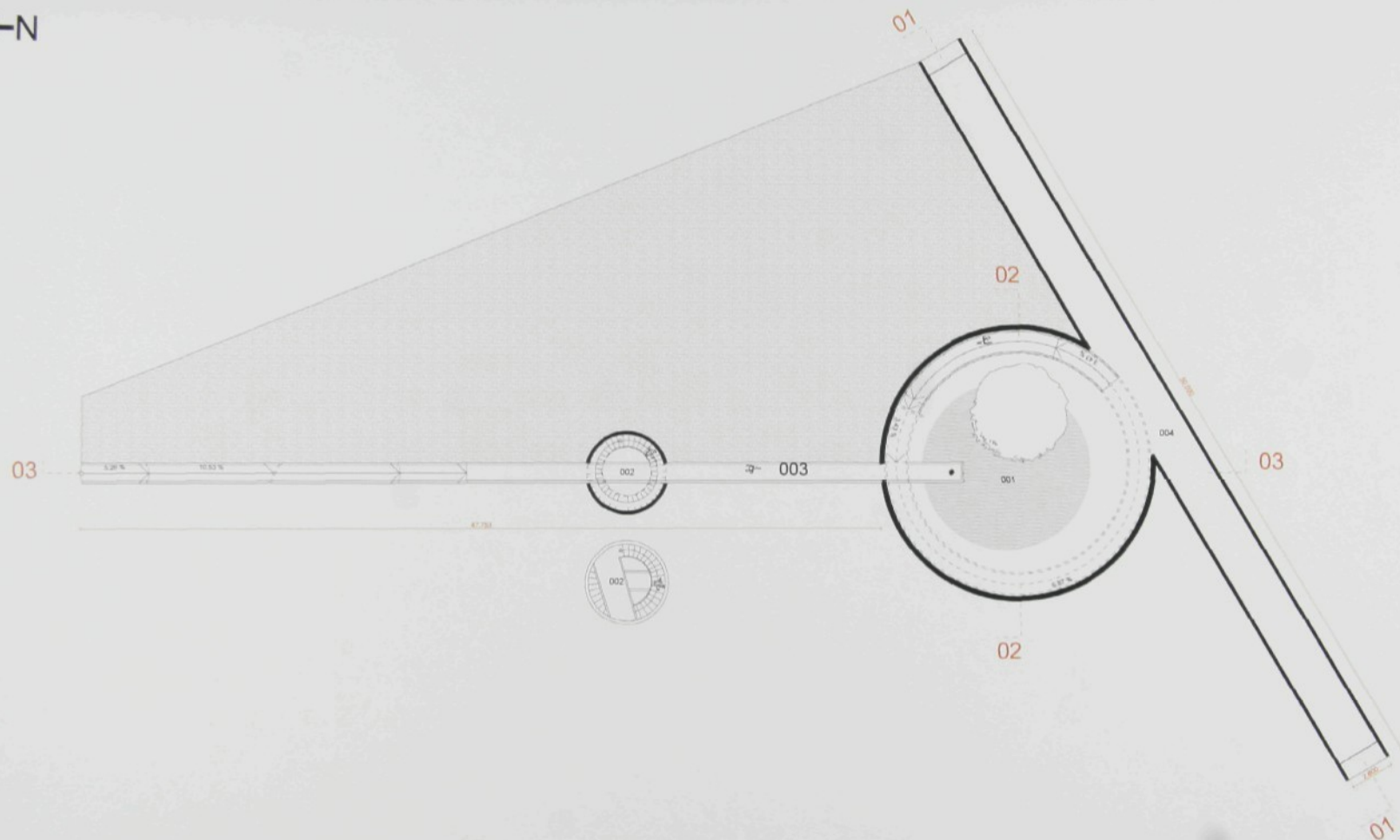
living the landscape

Diploma Thesis

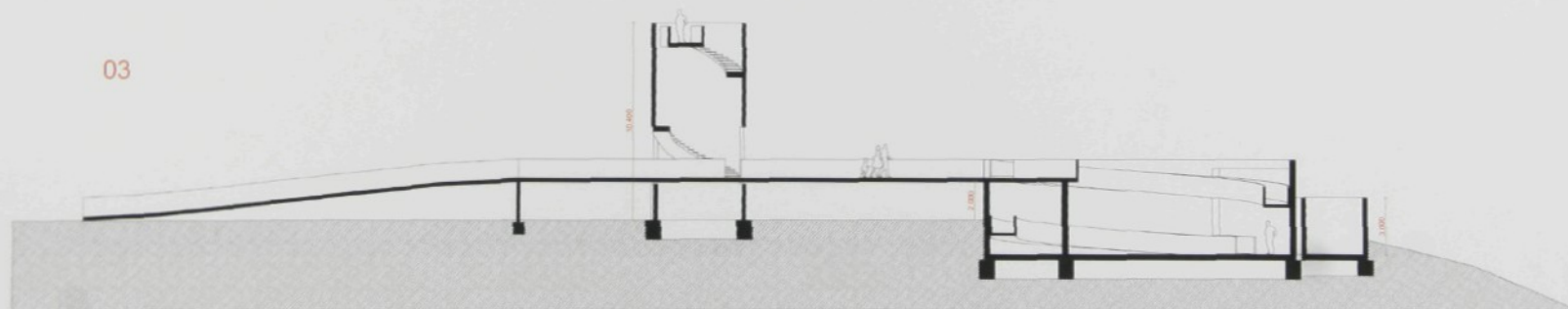
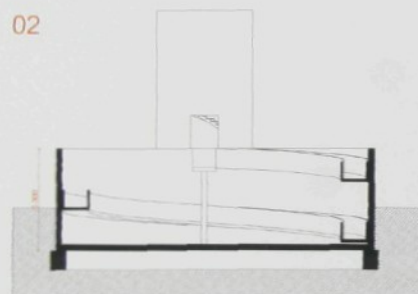
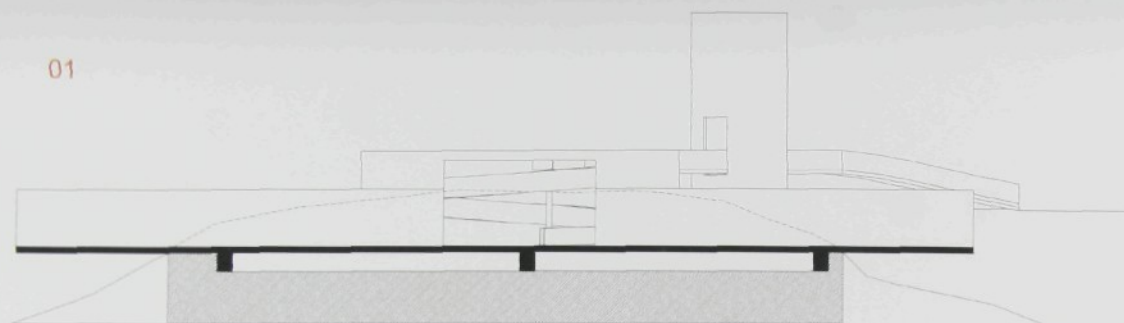
conception: May 2011 - 2012 with Dr. Ralf Hoyer | visual realization: 2012/2013 | 100 p. | 100 cm

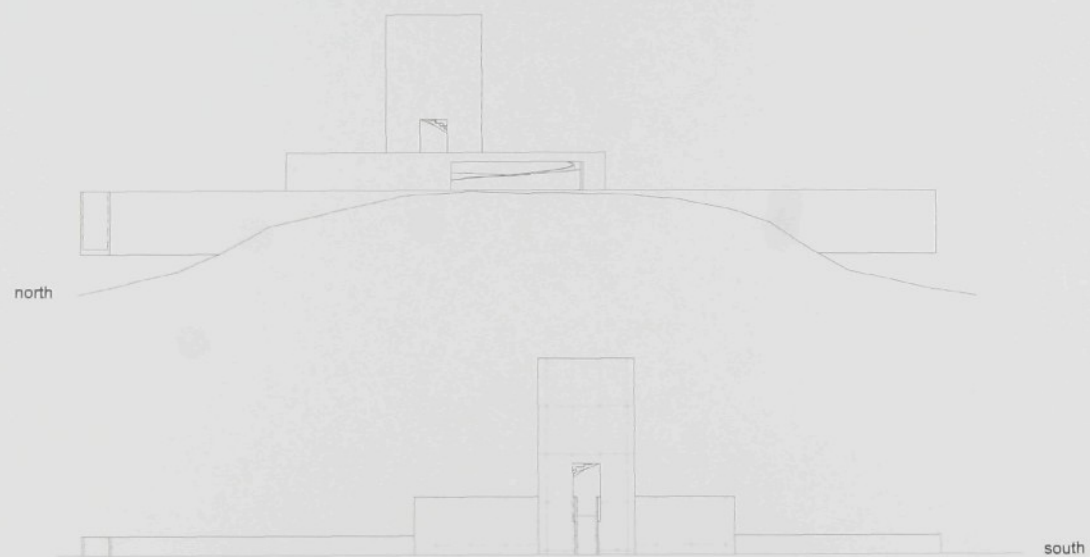

visualization housing unit B

001	well	201.27 m2
002	tower	19.68 m2
003	ramp	52.45 m2
004	tunnel	130.00 m2

meditation space elevations

scale 1 : 250

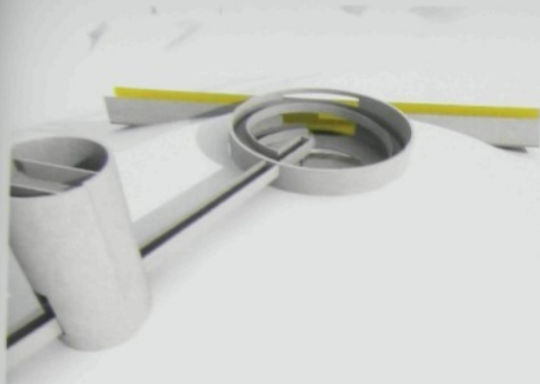
living the landscape

Diploma thesis

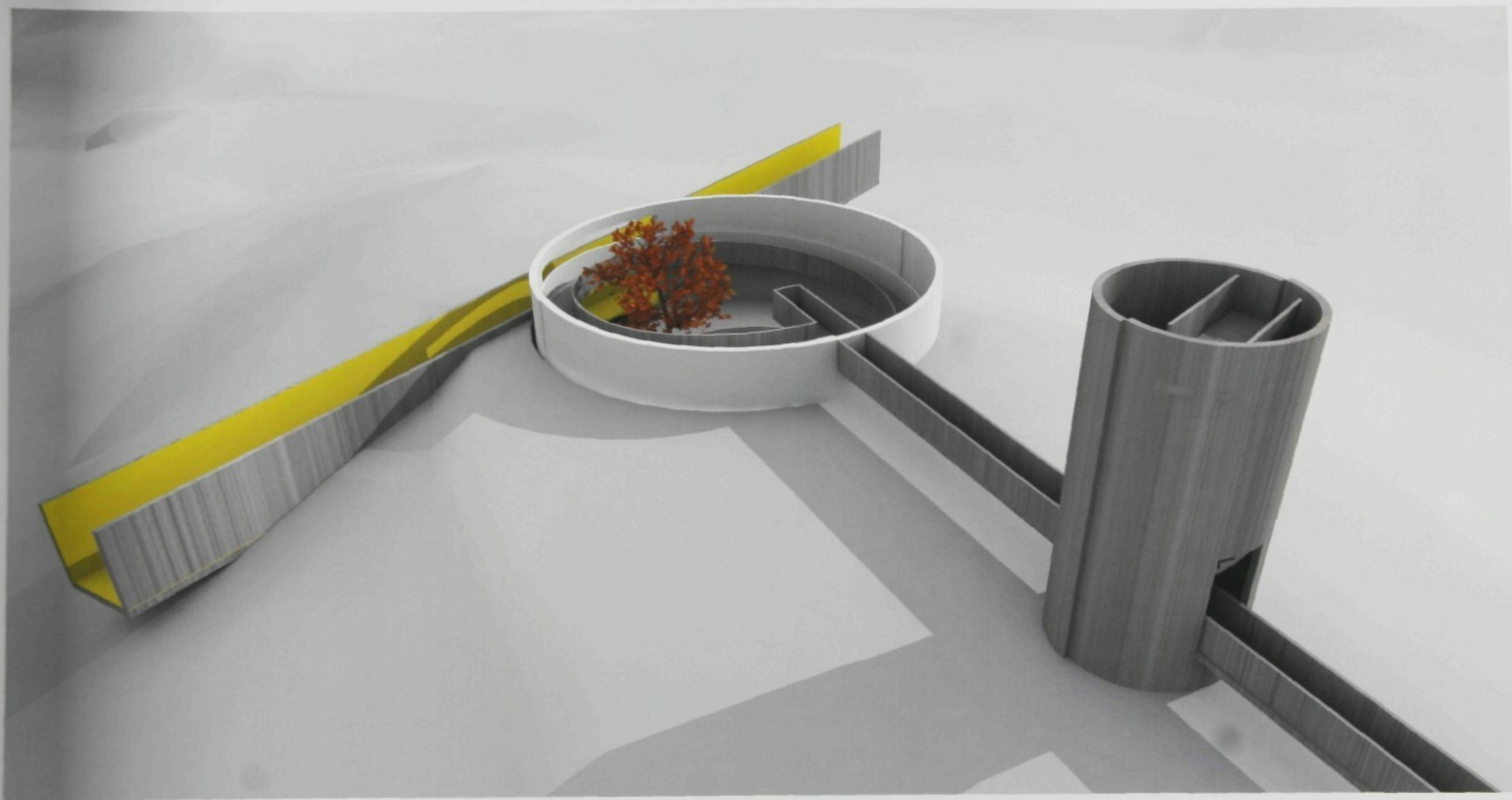
author: Tino Woll, 2010 (entwurf) - 2010 (modell) - 2010 (bau)

west

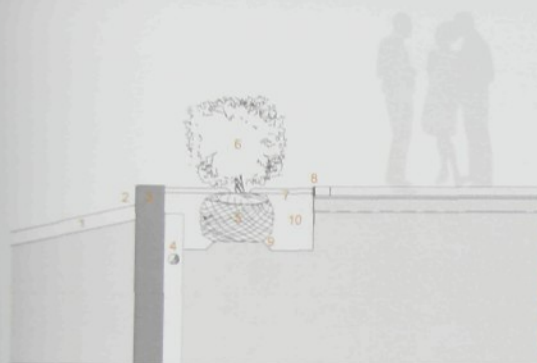
east

visualization meditation space

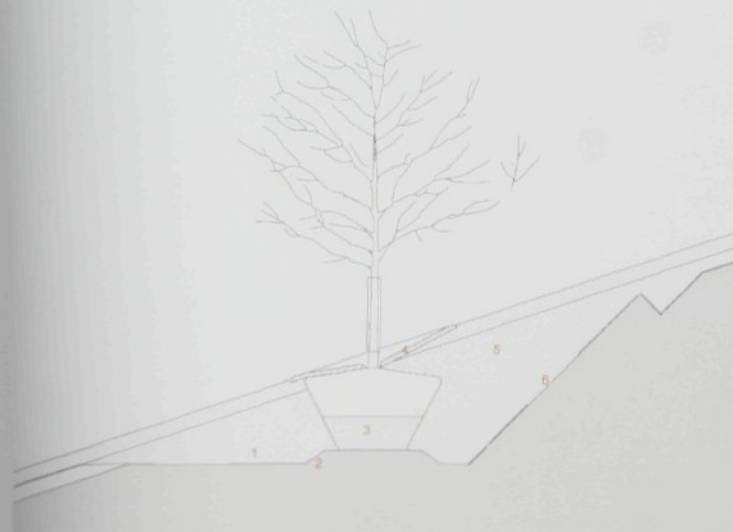

visualization meditation space

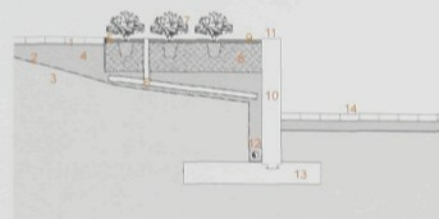
tree planting detail
1:50

- 1 topsoil
- 2 existing slope
- 3 retaining wall
- 4 perforated drain
- 5 burlap and wire basket
- 6 plant
- 7 50mm of mulch cover around plant
- 8 street edge restraint and pavers
- 9 bottom of root ball set on compacted soil
- 10 minimum 610mm of top soil

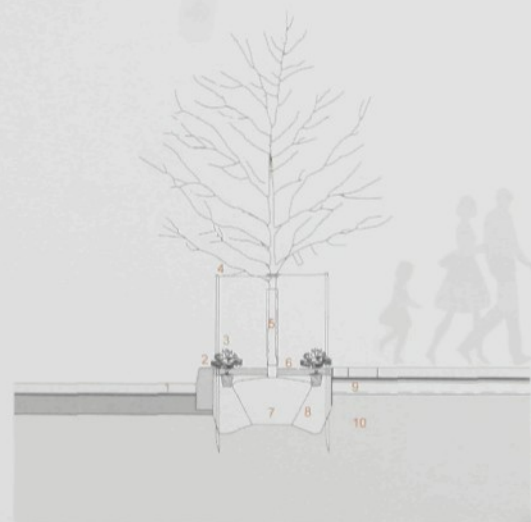
typical individual planting on slopes
detail 1:50

- 1 five per cent fall away from root ball
- 2 raised sub-grade pedestal
- 3 wire basket and burlap
- 4 50mm of mulch around tree
- 5 topsoil
- 6 roughened slope of excavation

concrete retaining wall and planter
detail 1:50

- 1 concrete paver
- 2 top of existing grade
- 3 geotextile layer
- 4 sand bed
- 5 steel edge restraints and pavers
- 6 75mm diameter perforated PVC aeriation pipes
- 7 planting bed
- 8 minimum 300mm of topsoil
- 9 50mm of mulch cover
- 10 concrete retaining wall
- 11 height of wall varies
- 12 perforated sub-drain pipe
- 13 concrete footing
- 14 concrete pavers

street tree planting detail
1:50

- 1 paving
- 2 concrete kerb
- 3 ground cover planting
- 4 secure aluminium T-bars to support tree
- 5 trunk guard
- 6 50mm of mulch around tree
- 7 burlap and wire basket
- 8 raised sub-grade pedestal
- 9 985mm deep planting mix
- 10 compacted sub-grade

technical specifications

Cast in-situ concrete is the main structural material on the site. Concrete is very well suited for the high temperatures of the region for its insulating properties and strength as this is a region prone to earthquakes and erosion. Stone is another element that is being used extensively, mainly as pavements. Stone walls will be used as fencing for the family dwellings, for aesthetic and insulating reasons on parts where direct sunlight is strong. The stone of choice is limestone. Wood will be used for pergolas and shutters in houses and above the alleys.

family houses

There are 3 types of platforms used for the construction of houses: 30m x 10m, 30m x 12m, and 30m x 15m. The construction of these platforms is of reinforced concrete walls and gravel. Dimensions of concrete columns used in all housing units are 200mm x 200mm and extend to spread footing foundation with dimensions of 400mm x 400mm – 600mm x 600mm and 500mm – 850mm deep. The horizontal slabs are reinforced concrete and corrugated. They are 250mm thick and polystyrene insulation of 50mm is used. In some houses 80mm x 100mm I beams will be used, supporting horizontal concrete beams in vertically open spaces. Window openings are made of 50mm aluminum frame and insulating double glass.

Heating and cooling is provided by a small scale HAC "heating and air-conditioning" system that can be operated independently in every housing unit. The unit is connected to a solar panel collector.

hammam

The hammam is constructed by reinforced concrete load-bearing skeleton. Dimensions of columns are 300mm x 300mm and 200mm x 200mm. Wall thicknesses of 300mm with a 100mm thermal and hydro-insulation and a 50mm layer of limestone for the exterior side, for the bath areas (main hammam building) and 200mm wall thickness, including insulation of 50mm for the secondary buildings. (Tea room, changing rooms and reception). Window openings are made of 50mm aluminum frame and insulating double-glazed glass. Heating and cooling is provided by a standard size HVAC (heating, ventilating and air conditioning) unit.

market

This building is an open structure and is also constructed by cast in-situ concrete. Its composed by circular reinforced-concrete columns (diameter 300mm) and height 5000mm. The column extent to spread footing foundation (600mm x 600mm and 800mm deep) and support a 300mm thick corrugated slab.

temple

The temple is constructed exclusively by cast in-situ reinforced concrete with a fare-face mat finish. The tower is constructed by 200mm walls and rises to 12m featuring a gangway spiral staircase in the interior. The second cylinder is constructed by 400mm walls and is overall height is 5000mm. It rises at about 2500mm above ground level at the northern side and 2500mm below ground level. On the south side is connected to the rectangular tunnel. The tunnel is constructed by walls 300mm thick. All three objects are connected via a raised ramp (2500mm above ground level) and has a thickness of 200mm. The ramp is supported mainly by the other structures and a 200mm in diameter circular column which extends to spread footing foundation (400mm x 400mm and 500mm deep). The rest of the structures are founded on Mat-slab foundation (600mm x 600mm and 800mm deep).

technická specifikace

Hlavní stavební materiál je na místě lité beton. Beton je vhodný pro vysoké teploty v dané oblasti pro své izolační vlastnosti a silu, protože oblast je seizmická a podléhá erozi. Kámen je další prvek, který je hojně užíván, především na chodnících. Kamenné stěny budou použity jako materiál pro rodinná sídla z estetických a izolačních důvodů na těch stranách, kde je silné přímé sluneční záření. Jako kámen byl zvolen vápenec. Na pergoly a okenice v domech a nad alejemi bude použito dřevo.

rodinné domy

Na stavbu domů jsou použity 3 typy desek: 30 m x 10 m, 30 m x 12 m, a 30 m x 15 m. Tyto desky jsou vyhotoveny ze železobetonových stěn a šterkopisku. Velikost betonových sloupů použitých v bytových jednotkách je 200 mm x 200 mm a rozšiřuje se u základů na velikost 400 mm x 400 mm – 600 mm x 600 mm a 500 mm – 850 mm hloubka. Vodorovné desky jsou ze zpevněného betonu a jsou žlábkované. Jsou 250 mm široké a je použita 50 mm polystyrenová izolace. V některých domech typu 80 mm x 100 mm budou použity trámy na podepření vodorovných trámů v kolmo otevřených prostorách. Okna jsou vyrobena z 50 mm hliníkového rámu s dvojitým izolačním sklem.

Topení a chlazení poskytuje individuální HAC systém „topení a klimatizace“, který může být používán nezávisle v každé bytové jednotce. Jednotka je napojena na solární kolektor.

hammam

Hammam je postaven ze zpevněného betonového nosného skeletu. Velikosti bloků jsou 300 mm x 300 mm a 200 mm x 200 mm. Tloušťka zdi je 300 mm s 100 mm tepelnou a vodní izolací a 50 mm vrstvou vápence na vnější straně, pro koupací část (hlavní budova Hammamu) a 200 mm šířka zdi včetně 50 mm izolace pro vedlejší budovy (čajovna, převlékárna a recepce). Okna jsou vyrobena z 50 mm hliníkového rámu s dvojitým izolačním sklem. Topení a chlazení poskytuje jednotka HVAC (topení, větrání a klimatizace) standardní velikosti.

tržnice

Tato budova je otevřená stavba a je rovněž postavena z betonu litého na místě. Je tvořena kruhovými sloupy ze zpevněného betonu (průměr 300 mm a výška 5000 mm). Sloup se u základů rozšiřuje (600 mm x 600 mm a 800 mm hloubka) a podírá 300 mm širokou žlábkovou desku.

chrám

Chrám je vystaven výlučně ze zpevněného betonu litého na místě se zakončením pohledového betonu. Věž je postavena z 200 mm stěn které se tyčí do výše 12 m, uvnitř je točité schodiště. Druhý válec je postaven ze 400 mm stěn a jeho celková výška je 5000 mm. Stojí zhruba 2500 mm nad úrovní okolí na severní straně a 2500 mm pod úrovní okolí. Na jižní straně je spojen s obdélníkovým tunelem. Tunel je postaven 300 mm širokých stěn. Všechny tři stavby jsou spojeny lávkou (2500 mm nad úrovní okolí) a jsou široké 200 mm. Lávka je podepřena převážně ostatními stavbami a kulatým sloupem o průměru 200 mm, který zasahuje do základů (400 mm x 400 mm a 500 mm hloubka). Ostatní stavby stojí na základové pasy (600 mm x 600 mm a 800 mm hloubka).

GEORGE GEORGIU

diploma thesis

living the landscape

consultant : ing. arch. akad. arch jan hendrych / winter semester 2008/2009 / fua / tul

landscape / culture / identity

Through history, real needs and different cultures have determined architectural and territorial spatial structures which express, each in its own way, a certain total immersion of man in a specific environment. This involved not only materially adapting to the morphological conditions, weather and vegetal species of that area, but also a spiritual, aesthetic and religious communion induced by the landscape, its forms and the messages it conveyed. Symbols, the calligraphy of architecture and landscape, emphasize these differences. Like language, they become the essence of our cultural identity and collective personality: they are the tools with which we enter into immediate and direct contact with a place and with the society that expresses its "autobiography" in that place.

Every culture lives and is defined by an ongoing dialogue with the natural environment which psychologically affects mankind. In fact, since different landscapes, correspond to different geographical areas; we can say that different landscapes give rise to different human reactions. Since the sum total of our individual behavior influences our social behavior, then different landscapes correspond to different cultures or specific variations of the same culture. The various ways in which man treats the land in different parts of the world - the variations he creates or the symbols that emerge in the landscape - depend on the symbiotic relationship between environmental identity and the identity of the social group. When man modifies and builds, he exploits his knowledge of the mechanisms that govern the natural order to penetrate nature. By "naturalizing" his actions he "humanizes" nature, culturally annexing it to his own world. So landscape can be considered as the "concretization" of a special "way of being" that is articulated in the multiple relationships which bind man to the natural environment and the society in which he lives. These relationships are expressed by a series of symbols which are linked and relate to other symbols, creating a unique "structure." The internal coherence of this structure characterizes the landscape and makes it recognizable. In fact, the landscapes we feel are more "communicative" are those that have a certain harmony which becomes a formal quality that is basically an expression of the evolution of life.

In yesterday's stable societies, people and riches moved very slowly because life was economically bound, tooth and nail, to the land. Later on, the industrial revolution spawned a cultural revolution in the true sense of the word. A revolution that eroded the core values upon which society was based: traditional social hierarchies, the way in which work and communities were organized, man's relationship with the natural environment and the role of families as well as religious and social communities.

This historical evolution has created a world that has its own advantages, but at the same time, it has created a new alienation due to the loss of psychological and physical reference points which in the past were linked to that sense of belonging to a certain social or cultural group – and so to a certain system of needs and values – and, consequently, to identification with specific "places" that were the physical expression of that particular group. Even if many technological and structural successes were achieved during this period of epochal change, we could call the process that was set in motion the "dehumanization" of architecture, culminating in buildings that symbolized absolutely no feeling of identity whatsoever. From the very beginning, the aim of the Modern Movement was to be universal: its declared intent was to break with the past and to create a new architecture that was to be based on a common style dictated by the rationality of the industrialized world and the indiscriminate use of its products which, thanks to simple production methods and rapid exchange mechanisms, lost their link between specific materials or places of origin. The loss of history and this separation from the site can be considered as two big "voids", afterward concretized and exasperated by the universal success of a kind of modern architecture, "homogenizing" and devoid of relationship with the contexts specificities, whose style rapidly spread to the four corners of the earth. Cities and land change, but rather than replacing the traditional urban landscape, this new architecture absorbs it by eliminating its meanings and creating new ones. It no longer expresses different cultural systems, but only the rules that now govern the economy.

krajina / kultura / identita

V průběhu dějin vytvořily skutečné potřeby a různé kultury architektonické a územně místní struktury, které vyjadřují, každá svým způsobem, úplné splynutí člověka s určitým územím. Nezahnuje to pouze materiální přizpůsobení morfologickým podmínkám, počasí a rostlinným druhům daného místa, ale také duchovní, estetické a náboženské spojení vycházející z krajiny, jejích forem a poselství, které předává. Symboly – kaligrafie architektury a krajiny – zdůrazňují tyto rozdíly. Stávají se, stejně jako řeč, jádrem naší kulturní identity a kolektivní osobitosti; jsou prostředky, jimiž se dostáváme do bezprostředního a přímého kontaktu s místem a společností a vyjadřují „autobiografii“ daného místa. Každá kultura žije a vyznačuje se pokračujícím dialogem s přirozeným prostředím, které psychologicky ovlivňuje lidstvo. Tím, že různé krajiny odpovídají různým zeměpisným oblastem, vyvolávají různé lidské reakce. Jelikož naše individuální chování ovlivňuje naše chování sociální, tak i různé krajiny odráží různé kultury nebo zvláštní variace téže kultury. Různé způsoby, jimiž člověk využívá zem v různých částech světa – variace, které vytváří nebo symboly, které se objevují v krajině – závisí na symbiotickém vztahu mezi identitou prostředí a identitou sociální skupiny. Když člověk mění a staví, využívá svých znalostí o mechanismech, které řídí přirozený pořádek, aby pronikl do přírody. Tím, že své jednání „naturalizuje“, „humanizuje“ přírodu a kulturně ji začleňuje do svého vlastního světa. Tak může být krajina považována za „konkretizaci“ určitého „způsobu bytí“, který je vyjádřen četnými vztahy, jež poutají člověka k přirozenému prostředí a společnosti, v níž žije. Tyto vztahy jsou vyjádřeny četnými symboly, které souvisí a jsou spojené s jinými symboly a vytváří tak jedinečnou „strukturu“. Vnitřní soudržnost této struktury charakterizuje krajinu a činí ji rozpoznatelnou. Ve skutečnosti krajiny, které vnímáme jako „komunikativní“, jsou ty, které se vyznačují určitou harmonií, jež se stává formální kvalitou, což je základní vyjádření vývoje života.

V historicky stabilních společnostech byl pohyb lidí a majetku velmi pomalý, protože život byl ekonomicky svázán a spojen s půdou. Průmyslová revoluce zplodila v pravém slova smyslu kulturní revoluci. Revoluci, která rozvrátila základní hodnoty, na nichž byla společnost založena: tradiční sociální hierarchie, způsob organizace práce a složení komunit, vztahy lidí s přirozeným prostředím a roli rodin stejně jako náboženská a sociální společenství. Historický vývoj vytvořil svět, který má své vlastní výhody, ale zároveň vytvořil nová odcizení v důsledku ztráty psychologických a psychických záchytných bodů, které byly v minulosti spojeny s pocitem příslušnosti k určité sociální nebo kulturní skupině – a tedy k určitému systému potřeb a hodnot – a v důsledku toho k identifikaci určitých „míst“, která byla fyzickým vyjádřením této určité skupiny. I když bylo dosaženo technických a strukturálních úspěchů v této době významných změn, můžeme tento proces, který vyvrcholil ve stavbách, jež jsou výrazem neexistence jakékoli identity, nazvat „dehumanizace“ architektury. Od samého začátku byla cílem Moderního Hnutí (Modern Movement) všestrannost: proklamovaným úmyslem bylo skončit s minulostí a vytvořit novou architekturu založenou na společném stylu vedeném racionalitou průmyslového světa a nediskriminované používání výrobků, které díky zaostalé výrobní metodě a rychlé výměně mechanismů, ztratily vazbu se specifickými materiály nebo původními místy. Ztráta historie a oddělení od místa může být považováno za dva velké „nedostatky“, později konkretizované všeobecným úspěchem typu moderní architektury, "homogenizace" a ztráta vztahu se specifiky kontextu; styl, který se rychle rozšířil do všech koutů světa. Města a krajina se změnila, nová architektura tradiční městskou krajinu ale nenahrazuje, spíše ji pohlcuje odstraňováním původního účelu a vytvářením nového účelu. Již není výrazem rozdílných kulturních systémů, ale pouze pravidel, která nyní řídí ekonomiku.

mediterranean landscape

The Mediterranean basin has always been considered one of the largest areas of cultural creativity, a natural bar centre of numerous civilizations that continually dialogued with one another. Unfortunately, it is also a perfect example of the sad reality described above: a hiatus in the search for new styles which gives free rein to transformations totally estranged from this dialogue and their historical and natural contexts. This creates "no-places" and the fact that so many metropolitan suburbs and most tourist structures are unrecognizable. The "identification" and "orientation" processes become increasingly difficult because "the settlement, as a place in nature, no longer exist: urban towns are no longer areas of communal life and buildings are no longer important sub-places capable of transmitting individuality or a sense of belonging.

The intense changes in the landscape that have taken place in the last ten years have further reduced the intensity of the bond between space and the landscape, wiping out old reference points and ancient memory, thus provoking a sense of loss and disorientation in those who identified themselves with this bond. These are the bonds that make us, who we are, a vital part of our DNA: losing them has negative psychological effects on the individual. This premise has recently motivated people to re-view history with a renewed interest and sensitivity towards sites and places: the current, widespread Atopy is increasingly challenged by a new awareness of the importance of safeguarding the landscape and the environment built as a container of collective territorial memory, as a way to bear witness to diversity, and therefore identity, in order to preserve or revive man's sense of belonging to a certain "way of living," to certain "places" and certain cultures.

But where should we look for the characteristic traits of a "Mediterranean matrix"? The common elements and profound differences of the cultural area of the Mediterranean are clearly visible in European, Arab, Turkish and Balkan settlements, in other words in the three cultural continents that share the same sea. The idea of a common background will therefore have to be sought in the multiple identities that are part of this complex scenario, whose most important aspect has always been a continuous and diffuse process of transformation and anthropical construction of the natural environment, making the landscape "a fragile landscape, entirely created by the hand of man, in which human intervention was never invasive, but designed the territory by enhancing its natural characteristics and "intensifying" the land's diversification. This continuous adaptation to the features of the natural site is a characteristic shared by all the cultures around the Mediterranean basin. So it's no use looking for the traits that express this sense of belonging to a "Mediterranean matrix" in big cities or dis-

krajina středozeří

Středozeří byla vždy považována za jednu z největších oblastí kulturní tvořivosti, přirozené centrum četných civilizací, které mezi sebou neustále komunikovaly. Bohužel je také perfektním příkladem smutné reality popsané výše: přerušení hledání nových stylů dává volný průchod transformacím naprosto vzdáleným zmíněné komunikaci a historickému i přirozenému kontextu. Tím se vytváří „mista nikoho“ a zdůvodňuje se fakt, proč je tolik předměstí velkých měst a většina turistických struktur nerozlišitelných. Procesy „identifikace“ a „orientace“ se stávají stále obtížnějšími, neboť „sídlo“ ve smyslu místo v přírodě již neexistuje; města již nejsou místy veřejného života a budovy již nejsou důležitými místy schopnými podpořit individualitu nebo smysl sounáležitosti.

Významné změny v krajině, které se uskutečnily v posledních deseti letech, rovněž snížily vazbu mezi prostorem a krajinou smazáním referenčních bodů a historické paměti, čímž způsobily pocit ztráty a dezorientace těch, kteří se s touto vazbou identifikovali. Tyto vazby nás totiž vytváří, díky nim jsme to, co jsme – živoucí část naší DNA; jejich ztráta má negativní psychologické dopady na jednotlivce. Tento předpoklad vedl k úvaze vrátit se k historii a obnovit ji s novým zájmem a s citem k městům a místům; proti současnému šíření atomie se staví nové uvědomování si důležitosti ochrany krajiny a vytváření prostředí jako součásti společné paměti jako cesty zohledňující rozdílnost a tedy identitu, s cílem zachovat nebo obnovit pocit příslušnosti k určitému „životnímu stylu“, k určitým „místům“ a k určitým kulturám. Ale kde máme hledat charakteristické znaky „šablony Středozeří“? Společné prvky a hluboké rozdíly v kulturní oblasti Středozeří jsou zjevné v evropských, arabských, tureckých a balkánských sídlech; jinými slovy v třech kulturních kontinentech, které se dělí o jedno moře. Myšlenku stejného původu je proto třeba hledat v četných identitách, které tvoří součást komplexního scénáře, jehož nejdůležitějším aspektem byl vždy neustálý a rozptýlený proces transformace a antropogenetické konstrukce přirozeného prostředí, který z krajiny vytvářel „křehkou krajinu“ utvořenou výlučně člověkem, v níž zásah člověka nebyl nikdy invazivní, ale upravoval teorii zdůrazněním přirozených charakteristik a „intenzifikací“ krajinných rozdílů. Tato trvalá adaptace rysů původní krajiny je sdíleným znakem všech kultur kolem Středozeří. Není tedy účelné hledat znaky, které vyjadřují tuto příslušnost k „šabloně Středozeří“ ve velkých městech nebo okrajích městských částí v oblastech, které jsou v současnosti urbanizovány nebo v rostoucích předměstích, neboť se tolik liší od stavu harmonie a rovnováhy, která existuje mezi přirozeným a antropogenním prostředím. Je jednodušší hledat specifický středozeří „genius loci“ v „menších“ místech – v malých městech, která jsou často považována za nedostupná, protože jsou obehnaná a jsou stranou globálního zájmu, který ruší rozdílnosti. V takzvaných marginálních oblastech je materiální realita (tedy vybudované prostředí) a život (tedy kultura, chování a atmosféra) portrétem skutečného vztahu člověka a prostředí. Proto je nalezení základních znaků a hodnot nezbytným předpokladem k vytvoření nových cest k pozvednutí a užívání prostředků různých oblastí Středozeří krajiny. Při hledání způsobu přiřazení významu již existujícím symbolům jsme schopni pozvednout a rozvinout různé krajiny a architektonické rozdíly oblastí Středozeří vytvořením nové architektury jako odpovědi na moderní systém potřeb a hodnot. Tento systém musí ale být založen na analýze a porozumění kulturní dynamice a cílům, které ji tvoří, aby mohl být mostem mezi minulostí a současností, což je detail, který byl až do současnosti příliš často opomíjen.

continuity

The creation of this continuity becomes possible, only if we carry out a spatial and cultural interpretation that tries to detect the meanings that lie behind the traditional landscape and built environment. In other words, we have to carry out a semantic analysis of the site: the interpretation of the signs that characterize a site allow us to understand the concepts that governed past settlements as well as the principles of the various building techniques, at the different scales on which man operated.

Recognize-ability and sign are dual entities: a sign is the element recognized by man who uses it to find his bearings and with which he can identify. Man experiences the built environment as a "communication fact": this allows us to establish an analogy between the structure of the production process of the built environment and the structure of linguistic process, between the architectural system and the system of signs: landscape is formed by many recognizable signs and can be equated to a sort of language, which can be considered as the way in which a society lives and territorializes nature by exploiting its modificatory action. But just like a word acquires meaning and importance only in relation to the whole speech, so too the interpretation of the authorized environment cannot be based only on single elements, isolated through decomposition, but on the context/text, in other words, on the way in which each element is functional and important because it is part of a whole.

kontinuita

Vytvoření této kontinuity je možné pouze pokud provedeme místní a kulturní interpretaci, která se snaží nalézt význam tradiční krajiny a vytvořit prostředí. Jinými slovy je třeba provést sémantickou analýzu místa; interpretace znaků, které charakterizují místo, nám umožní pochopit koncepty, jež řídily minulá osídlení stejně jako principy různých stavebních technik na různých úrovních, v nichž se člověk pohyboval.

Rozpoznávací schopnost a znaky jsou dvě skutečnosti: znak je prvek, rozpoznáný člověkem, který jej používá pro nalezení jeho smyslu a může jej identifikovat. Člověk vnímá zastavěné prostředí jako „komunikační skutečnost“. To nám umožňuje vytvořit analogii mezi strukturou a výrobním procesem zastavěného prostředí a strukturou lingvistického procesu; mezi systémem architektury a systémem znaků. Krajina je tvořena mnoha rozpoznatelnými znaky a může být přirovnána k určitému jazyku, jež může být považován za způsob, kterým společnost žije a vytváří přirozená území při využívání její schopnosti změny. Ale stejně jako slovo získává význam a důležitost pouze ve vztahu k celému sdělení, tak také interpretace schváleného prostředí nemůže být založena pouze na jednotlivých a izolovaných prvcích, ale na kontextu/textu; jinými slovy způsobem, v němž je každý prvek funkční a důležitý, protože je součástí celku.

environmental culture

The construction of an architectural structure is based not only on functional parameters, but even on determinate environmental requirements, mainly "geographical", caused by the need to control climate (temperature, wind, and rain), sunlight and sounds.

Since the Industrial Age, the architecture has progressively lost the sense of belonging to a determinate climatic context, becoming completely independent from the natural environment, and losing those "bioclimatic" features which were distinctive of "spontaneous" architectures. The so called "spontaneous architectures", in fact, are often precious models of structures which work as self-regulating biological organisms, ranking as a mediation element between environmental features and human requirements.

By "environmental culture" of the Mediterranean we generally mean an approach to architecture based on the interaction between the material, energetic and cultural resources of the site and the functional, structural and linguistic layout of the architecture. The pre-modern architecture environmental culture may be defined as the body of knowledge and techniques which create the symbiosis of architecture and nature. This symbiosis manifests itself in the correct relations between the site features and the buildings and public spaces shape and orientation, as well as between the environmental agents and the constructive and functional features of the buildings. The environmental features vary according to the different sites, but always within well-defined thresholds, beyond which the architecture no longer establishes an alliance with the nature.

The environmental culture is regional; however we can still talk about a "Mediterranean" architecture. In fact, there is a unifying factor, namely the climate, so-called "Mediterranean", which involves the "Le Corbusier climatic belt", i.e. the geographic belt which stretches from Portugal to Greece, passing over the whole Mediterranean coastline and over the islands, from Gibraltar to Cyprus. This "belt" is characterized by dry summers and mild winters, as well as by daily broad thermal ranges. This type of climate brings to a bioclimatic model which meets the need of cooling for both the open and the covered spaces: this model is valid all through the Mediterranean basin, while the buildings' morphologies vary according to both the cultural factors and the climatic changes.

kultura prostředí

Vytvoření určité architektonické struktury není založeno pouze na funkčních parametrech, ale také na určitých požadavcích prostředí, především „zeměpisných“ – nutnost kontroly podnebí (teplota, vítr, srážky), slunečního svitu a zvuků.

Od doby průmyslového věku ztrácela architektura postupně smysl pro příslušnost k určitému podnebí. Stala se zcela nezávislou na přirozeném prostředí a ztrácela „bioklimatické“ znaky, které ji odlišovaly od „spontánních“ architektur. Takzvané „spontánní architektury“ jsou ovšem často významné modely struktur, které fungují jako samoregulovatelné biologické organismy a zařazují se jako zprostředkující prvek mezi znaky prostředí a požadavky lidí.

„Kulturou prostředí“ Středozeří obvykle máme na mysli architektonický přístup založený na interakci mezi materiálními, energetickými a kulturními zdroji místa a funkčním, strukturálním a jazykovým vzhledem architektury. Moderní architektonická kultura prostředí může být definována jako soubor znalostí a technik, které vytváří symbiózu architektury a přírody. Tyto symboly vyjadřují správné vztahy mezi znaky místa, stavbami a formami veřejných prostranství a orientace, stejně jako mezi prvky prostředí a konstrukčními a funkčními prvky budov. Znaky prostředí se liší podle různých míst, ale také v rámci dobře definovaných hodnot, mezi nimiž architektura již nevytváří jednotu s přírodou.

Kultura prostředí je regionální, ale přesto můžeme stále hovořit o architektuře „Středozeří“. Existuje zde totiž sjednocující faktor, a to konkrétně podnebí zvané „středozeří“, které zahrnuje „klimatický pás Le Corbusiera“, to znamená zeměpisný pás, který se táhne od Portugalska do Řecka přes celé středozeří pobřeží a přes ostrovy od Gibraltaru po Kypr. Pro tento „pás“ jsou charakteristická suchá léta a mírné zimy a široké denní teplotní rozmezí. Tento typ podnebí je bioklimatickým modelem, který potřebuje chlazení jak pro vnější, tak pro vnitřní prostory. Tento model platí pro celou středomořskou pánev, i když morfologie staveb se liší s ohledem na kulturní faktory a klimatické změny.

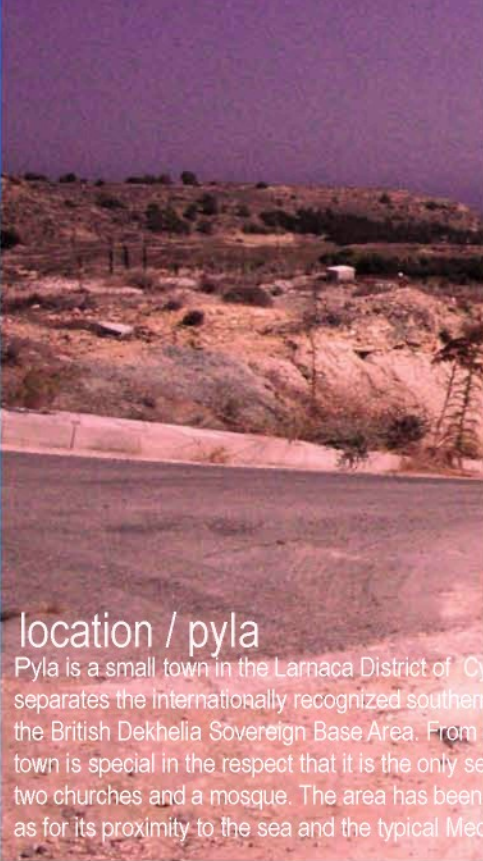
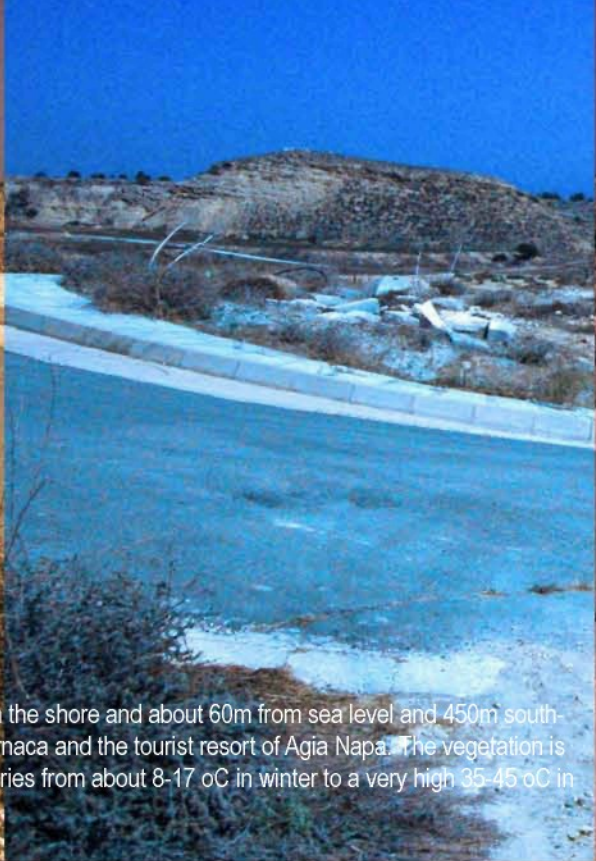
Klasické a „spontánní“ středozeří osídlení se rozvíjelo převážně na vhodně orientovaných svazích – jih, jihovýchod, jihozápad – kde bylo možno lépe využívat místní podnebí jako klimatizaci a zdroj světla. Cesty, které se obvykle rozvíjely v několika výškových úrovních, totiž umožňovaly jak dobrou izolaci pro vytápění budov v zimě, tak dobrou propustnost převažujícím větrům, které ochlazovaly ulice v létě. Naopak většina moderních sídel upřednostnila plánování – klimaticky nevýhodných, zato výhodnějších pro hospodářství – topograficky komplexnějších míst, která ruší vztah s *geniem loci*, jež tak hluboce charakterizoval dávno městskou a venkovskou realitu.

site

The site is situated approximately 1400m north from the shore and about 60m from sea level and 450m south-east from the motorway that connects the city of Larnaca and the tourist resort of Agia Napa. The vegetation is typical Mediterranean* and the local temperature varies from about 8-17 oC in winter to a very high 35-45 oC in the summer

location / pyla

Pyla is a small town in the Larnaca District of Cyprus. The town is located in the eastern part of the island, in the United Nations Buffer Zone in Cyprus that separates the internationally recognized southern part of the island from the Turkish-occupied northern third of the island. The town is located very close to the British Dekhelia Sovereign Base Area. From a legal point of view, it is administered as all other areas controlled by the Greek Cypriot government. The town is special in the respect that it is the only settlement in Cyprus still inhabited by both its original Greek and Turkish inhabitants peacefully. The town has two churches and a mosque. The area has been chosen because of its "Symbolic" value as the only place in Cyprus inhabited by both communities, as well as for its proximity to the sea and the typical Mediterranean character of its landscape.

misto

Misto se nachází přibližně 1400 metrů severně od pobřeží ve výšce zhruba 60 metrů nad mořem a je vzdáleno asi 450 metrů jihovýchodně od silnice, která spojuje město Larnaca a turistický rezort Agia Napa. Vegetace je typicky středomořní; místní teplota se pohybuje mezi 8-17°C v zimě a v létě se teploty pohybují vysoko mezi 35-45°C.

poloha / pyla

Pyla je malé město v oblasti Larnaca na Kypru. Město se nachází na východní straně ostrova v nárazníkové zóně OSN na Kypru, která odděluje mezinárodně uznanou jižní část ostrova od Tureckem okupované severní třetiny ostrova. Město se nachází velmi blízko britské suverénní základny Dekhelia. Z právního hlediska je spravováno jako všechny ostatní oblasti kontrolované řeckou kyperskou vládou. Město je zvláštní tím, že je to jediné místo na Kypru, které je stále osídleno jak původními Řeky, tak Turky, a to mírumilovně. Město má dva kostely a mešitu. Místo bylo vybráno s ohledem na svou „symbolickou“ hodnotu jako jediné místo na Kypru obývané jak Turky, tak Řeky a pro svou blízkost k moři a typickému středomořnímu charakteru krajiny.

vegetation

The natural vegetation is xerophytic, or drought resistant, and consists of cypress, cork oak, scrub evergreen, olive, and low bushes. A vegetation of trees and scrub brush in this region is called maquis. The low amounts of rain in this region result in little leaching of the soil, and the humus content is low from lack of leaf fall. Shrubs and bushes have very good defense against the heat and lack of water during the four summer months when rainfall is low.

vegetace

Přirozená vegetace je xeroftalmická (odolná proti suchu) a je tvořena cypřiši, korkovými duby, zakrslými stále zelenými stromy, olivovníky a nízkými křovinami. Vegetace stromů a zakrslých keřů se v této oblasti nazývá maquis. Nízký podíl srážek v této oblasti je příčinou minimálního louhování půdy a humus obsahuje málo zbytků spadlých listů. Zakrslé rostliny a keře se dobře brání proti vedru a nedostatku vody během čtyř letních měsíců, kdy jsou srážky minimální.

site discription

program

The erection of a new settlement, as a stand-alone habitat. More of an independent “village” rather than an urban sprawl that features family houses oriented towards the sea. On the highest point of the site, a group of public buildings will be situated: Turkish baths, a public market and stores with a terrace-view restaurant on the second floor. On the north-west, a landscape formation of terraces will form a park which will connect the public area with the housing area. On the south-east limit of the site there will be a meditation space. This mixture of functions, allows the site to be divided in three single-function areas: (park, housing and public) that compose a whole and more complex urban system.

connection / communication

The complex is connected to the main communication system via a secondary road. No other means of transport are available on the area so the site is only reachable by car or on foot.

development

objective

The objective of the project is to create an urban system that will respect the “rules ” of the given landscape. By interpreting the landscape and drawing the necessary conclusions the system has to adapt to the local climate and appearance of the landscape. Bearing in mind the strong light and the very high temperatures as well as the presence of the sea at the south. Also to appreciate and capture the spirit of the Mediterranean and find connections to the local identity and culture. Ecological factors also should be considered on how to bring the temperatures down with the most energy-efficient way.

strategy

dwellings

All the structures on the site should be situated, facing the water. As the sea is the dominant element in the area. This will allow panoramic views of the sea but it will also give a sense of openness, “psychological freedom” and orientation to the inhabitants and visitors. It will also prevent direct light from reaching the living areas as the houses will be facing south. For that reason all housing units will be raised on platforms, allowing better view. Each row of houses features green zones and tight passages connecting the parallel roads and reaching the higher, public space above the dwellings. The green zones and the alleys serve as “tunnels” channeling breeze between the houses hence lowering the temperature around the platforms and consequently inside the living areas. Another function is that this spaces can be used as a sort of “light filter” casting shadows and preventing the sunlight from reaching the surfaces of the pedestrian passages and the outer walls of the houses. The concept here is the creation of a system that not only provides housing units but also intersecting spaces between the units that can be used as small scale plant-growing areas and leisure spaces for the inhabitants.

The overall concept of the dwelling complex is to mimic the “spontaneous” architecture of earlier Mediterranean settlements within a new context of contemporary urbanism. A system, that considers the contemporary means of transportation and modern way of life, but attempts to connect with the individual in a way that is a reminiscent of the traditional way of life in the area. Human interaction in a small community is an important factor of the social life and for that reason two small squares have been added to the complex as a meeting and interaction space and as orientation points connecting the upper and lower parts of the housing complex.

public spaces

The public spaces situated on the top of the hill (approx. 60m above sea level), is a complex of public buildings that compose an area that can function separately from the rest of the system. The objective is to create a space that would be of interest to people from the surrounding areas, attracting local tourism. Therefore we encourage financial advantages for the whole complex to be able to support stores and restaurants that can serve the inhabitants as well.

hammam / turkish baths

The choice of building a hammam is more symbolic than financial. The area of Pyla, as mentioned before, is a place where the two cultures found on the island intersect and the two peoples live peacefully. In the search for the local identity is essential to realize and respect the dual identity of Cyprus and use this symbolism to try and bring together the two cultures. Cyprus culture is not a Greek culture but more the intersection of many that have been present in the island throughout the ages: Greek, Arabic, Turkish, Venetian, and Francic are but a few. The hammam has always existed in Cyprus as a place of cultural interaction and co-existence and there is a conscious attempt to revive this element and use it again

market

This building draws it's inspiration from the ancient Greek “Agora”. Agora was an open "place of assembly" in ancient Greek city-states. Early in Greek history (900s–700s BCE), free-born male land-owners who were citizens would gather in the agora for military duty or to hear statements of the ruling king or council. Later in Greek history, the agora served as a marketplace where merchants kept stalls or shops to sell their goods. Today an up to date version of such a building can be used at the site as a modern-day market that can function all year-round. Farmers from the surrounding villages can sell their goods daily. This will make the grocery shopping a more relaxed and social activity. The inhabitants and guests can interact while shopping thus making shopping a sort of a ritual that has its roots deep in the local tradition. The symbolic character of the Agora is also a reason for its presence. At times, when the market is not used it can serve as a place of social gathering and events.

shops- restaurant

A necessity for a structure that hosts shops and restaurant is evident. This building can serve the inhabitants of the complex as well as the guests and can attract people who wish to spent a quiet evening dinner with a panoramic view of the landscape and the sea. The building features a mini-market, bakery, a convenient store, coffee shop and a restaurant/bar. It serves as the main source of income within the complex.

temple

This building, more of a monument or a landscape addition, replaces the traditional temple (either church or mosque). Its function is by no means religious. Religion serves as an “Instrument” of division more than anything else and there is no place for it in a modern society. Especially in a society that has suffer because of division and where, the new vision is the one of unity, friendship and co-existence. Its time to let the past be the past and embrace a new future. However, human needs for spirituality and contact with nature has always been an existential issue and because of that, the “temple” attempts to bring human and nature in contact. It consists of two geometrical objects (two cylinders and a rectangle) connected by a ramp and is arranged to form a journey within nature providing breathtaking views of the surrounding hills, the landscape and the sea. A ritualistic and spiritual path to nature. It is made of fare-face concrete to preserve a “raw” character as if an abandoned fortress or ruins of a mysterious building. It is situated on the southern part of the site overlooking the whole complex and aligned with the rest of the public buildings.

park

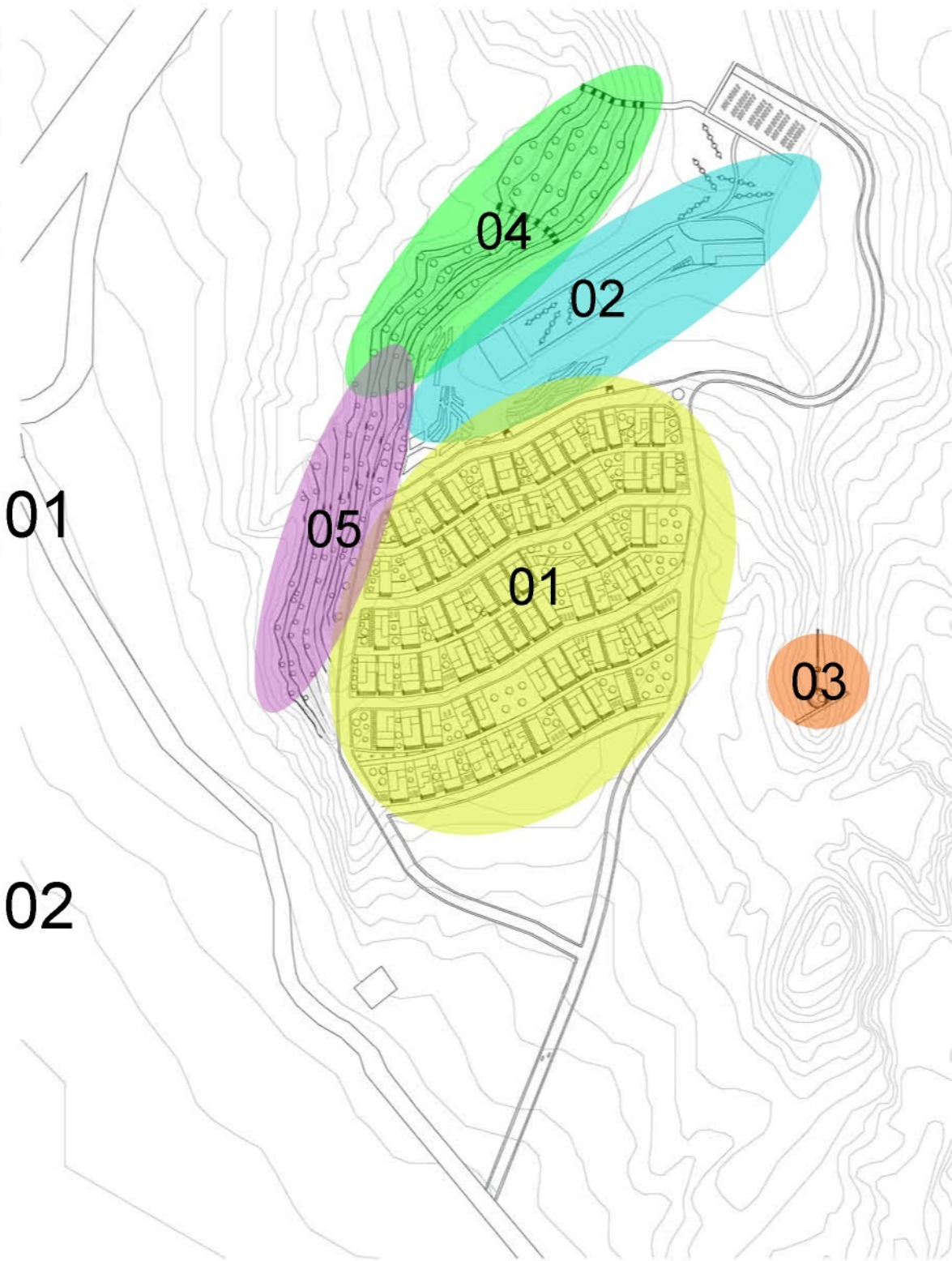
The park is situated on the North-West part of the site. It Serves as a natural shield from the nearby motor-way and as a leisure space for the inhabitants. There has been a minimal intervention on the hill slope. Walls creating terraces on which trees can be planted and stone paths for walking. Native trees can be used (orange, lemon, mandarin) that can provide shadow, reflect heat but also provide fruit that can be freely consumed by people walking by and the inhabitants.

01

02

03

04/05

total surface area	234.583 m ²	
build-up area	27.143 m ²	11.57 %
hard surface area	26.010 m ²	11.08 %
park	42.202 m ²	
flower planted area	1.944 m ²	
green zones	11.945 m ²	
green area	56.091 m ²	23.96 %
parking	85 spaces	3.029 m ²
surface available for parking	77 spaces	2.081 m ²
total parking area	162 spaces	5.110 m ²
number of dwellings	76	
number of residents	2.4 x 76	182.4

program

Výstavba nového osídlení jako samostatného bydlení. Spíše samostatnou „vesnici“ než městskou zástavbu představují rodinné domky orientované směrem k moři. Na nejvyšším místě bude stát skupina veřejných staveb: turecké lázně, veřejná tržnice a obchody s restaurací mající terasu ve druhém patře. Na severozápadě budou vybudovány terasy, z nichž vznikne park, který spojí veřejnou část s částí obytnou. Na jihovýchodě bude místo pro meditaci. Toto spojení funkcí umožní rozdělení místa na tři funkčně odlišné části: (park, bydlení a veřejné prostory), které vytváří celek a komplexní městský systém.

spojení/ silnice

Komplex je spojen s hlavní silnicí prostřednictvím vedlejší silnice. V oblasti nejsou k dispozici jiné prostředky dopravy, proto je možné se k místu dostat pouze autem nebo pěšky.

Cílem projektu je vytvoření městského systému, který zohlední „pravidla“ určité krajiny. Interpretací krajiny a provedením nezbytných závěrů se systém musí přizpůsobit místnímu podnebí a vzhledu krajiny. Je třeba zohlednit silné sluneční záření a velmi vysoké teploty stejně jako přítomnost moře na jihu. Rovněž je nutno zohlednit a zachytit středozezemní atmosféru a nalézt spojení s místní identitou a kulturou. Musí být také zohledněny ekologické aspekty problematiky snížení teploty energeticky nejvhodnějším způsobem.

osídlení

Všechny stavby na místě by měly být umístěny směrem k vodě, neboť moře je dominantou oblasti. To umožní panoramatický pohled na moře a také pocit otevření, „duševní svobody“ a orientaci obyvatel a návštěvníků. Také ochrání obytné části před přímým světlem, protože domy budou orientovány na jih. Z tohoto důvodu budou všechny bytové jednotky postaveny na plošinách, které umožní lepší výhled. Každá řada domů obsahuje zóny zeleně a úzké pasáže, které spojují paralelní cesty a dotýkají se výše položeného veřejného prostranství nad domy. Zóny zeleně a aleje slouží jako „tunely“ pro proudění vánku mezi domy a snižují tak teplotu kolem plošin a v důsledku toho uvnitř obytných ploch. Další funkcí těchto prostor je jejich využití jako „jemných filtrů“ vrhajících stín a chránících před pronikáním slunečních paprsků na cesty pro pěší a na vnější stěny domů. Cílem je vytvořit systém, který neposkytuje pouze bytové jednotky, ale také spojnici mezi jednotkami, které mohou být používány jako malé květinové zahrádky a místa oddechu obyvatel. Cílem bytového komplexu je napodobení „spontánní“ architektury dřívějšího středozezemního osídlení v novém kontextu současné urbanizace. Systém, který zohledňuje současné způsoby dopravy a moderní způsob života, ale snaží se spojit s jedincem způsobem, který připomíná tradiční životní styl v této oblasti. Setkávání lidí v malém společenství je důležitým faktorem sociálního života a z tohoto důvodu byla do komplexu přidána dvě malá náměstí jako místa setkání a orientace, která spojují horní a dolní část obytného komplexu.

veřejné prostranství

Veřejné prostranství umístěné na vrcholu kopce (přibližně 60 m nad mořem) tvoří komplex veřejných budov, který může fungovat odděleně od zbytku systému. Cílem je vytvoření prostoru, který by byl centrem zájmu lidí z okolí a podpořil by místní turismus. Proto podporujeme finanční výhody pro celý komplex tak, aby mohly vzniknout obchody a restaurace, které mohou sloužit také obyvatelům.

hammam/ Turecké lázně

Rozhodnutí vybudovat Hammam má spíše symbolický než finanční význam. Oblast Pyla, jak již bylo uvedeno výše, je místo na křižovatce dvou ostrovních kultur, kde oba národy žijí v míru. Při hledání místní identity je zásadní uvědomit si a respektovat duální identitu Kypru a užít této symboliky ve snaze sblížit obě kultury. Kultura Kypru není řeckou kulturou, ale spíše křižovatkou mnoha kultur, které se v průběhu věků na ostrově vystřídaly: mezi jinými řecká, arabská, benátská a francká. Hammam na Kypru vždy existoval jako místo kulturního setkání a soužití a jde o úmyslný pokus o oživení tohoto prvku a jeho znovu použití jako současného symbolu „očisty duše“ a smíření.

tržnice

Tato stavba je inspirována starořeckou „Agorou“. Agora byla otevřeným „shromaždištěm“ ve starořeckých městských státech. V rané řecké historii (900 – 700 před naším letopočtem) se svobodní muži vlastníci půdy, kteří byli občany, shromažďovali v agorě z důvodu armádních povinností nebo ke slyšení prohlášení panovníka nebo rady. Později v řecké historii sloužila agora jako tržiště, kde měli obchodníci stánky nebo obchody, v nichž prodávali své zboží. Dnes může být zmodernizovaná verze takové budovy používána jako moderní celoroční tržnice. Farmáři z okolních vesnic zde denně mohou prodávat své zboží. To učiní z nákupu potravin odpočinkovou a společenskou činnost. Obyvatelé a hosté se mohou setkávat při nákupech, což udělá z nákupů jistý rituál, který má své kořeny hluboko v místní tradici. Symbolický charakter agory je také důvodem její přítomnosti. V době, kdy nebude tržnice užívána, může sloužit jako místo sociálního setkání a společenských událostí.

obchody / restaurace

Nebytnost struktury, která zaštiťuje obchody a restauraci, je zjevná. Tato budova může sloužit obyvatelům komplexu stejně jako hostům a může přilákat lidi, kteří si přejí v klidu povečeřet s panoramickým výhledem na krajinu a moře. V budově je mini-market, pekařství, obchod, kavárna a restaurace s barem. Ty jsou hlavním zdrojem příjmů v rámci komplexu.

chrám

Tato budova – spíše památník nebo doplněk krajiny – nahrazuje tradiční chrám (kostel nebo mešitu). Jeho funkce není v žádném případě náboženská. Náboženství slouží jako „nástroj“ rozdělení spíše než něco jiného a v moderní společnosti nemá místo. Především ve společnosti, která trpěla rozdělením a kde jednota, přátelství a soužití jsou novou vizí. Je čas nechat minulost minulostí a přivítat novou budoucnost. Nicméně lidská potřeba duchovnosti a kontaktu s přírodou byla vždy životně důležitá, a proto je snahou „chrámu“ spojit člověka a přírodu. Chrám se skládá ze dvou geometrických tvarů (dva válce a obdélník) spojených rampou a je uspořádán tak, aby tvořil cestu v přírodě, která umožňuje krásné výhledy na okolní kopce, krajinu a moře. Je to rituální a duchovní cesta k přírodě. Je vyroben z pohledového betonu, aby zachoval „původní“ charakter jako by šlo o opuštěnou pevnost nebo zříceninu nebo záhadnou stavbu. Je situován na jižní straně místa s vyhlídkou na celý komplex a je napojen na zbývající veřejné budovy

park

Park je situován na severozápadní straně místa. Slouží jako přirozený štít blízké silnice a jako místo oddechu pro obyvatele. Na této straně kopce byl proveden minimální zásah. Stěny vytváří terasy, na nichž mohou být zasazeny stromy a vytvořeny kamenné cestičky pro pěší. Mohou být použity původní stromy (pomarančovníky, citronovníky a mandarinkovníky), jež mohou poskytnout stín, odrážet horko, ale také plodit ovoce, které bude pěším a obyvatelům volné k dispozici.

rozvoj

cíl

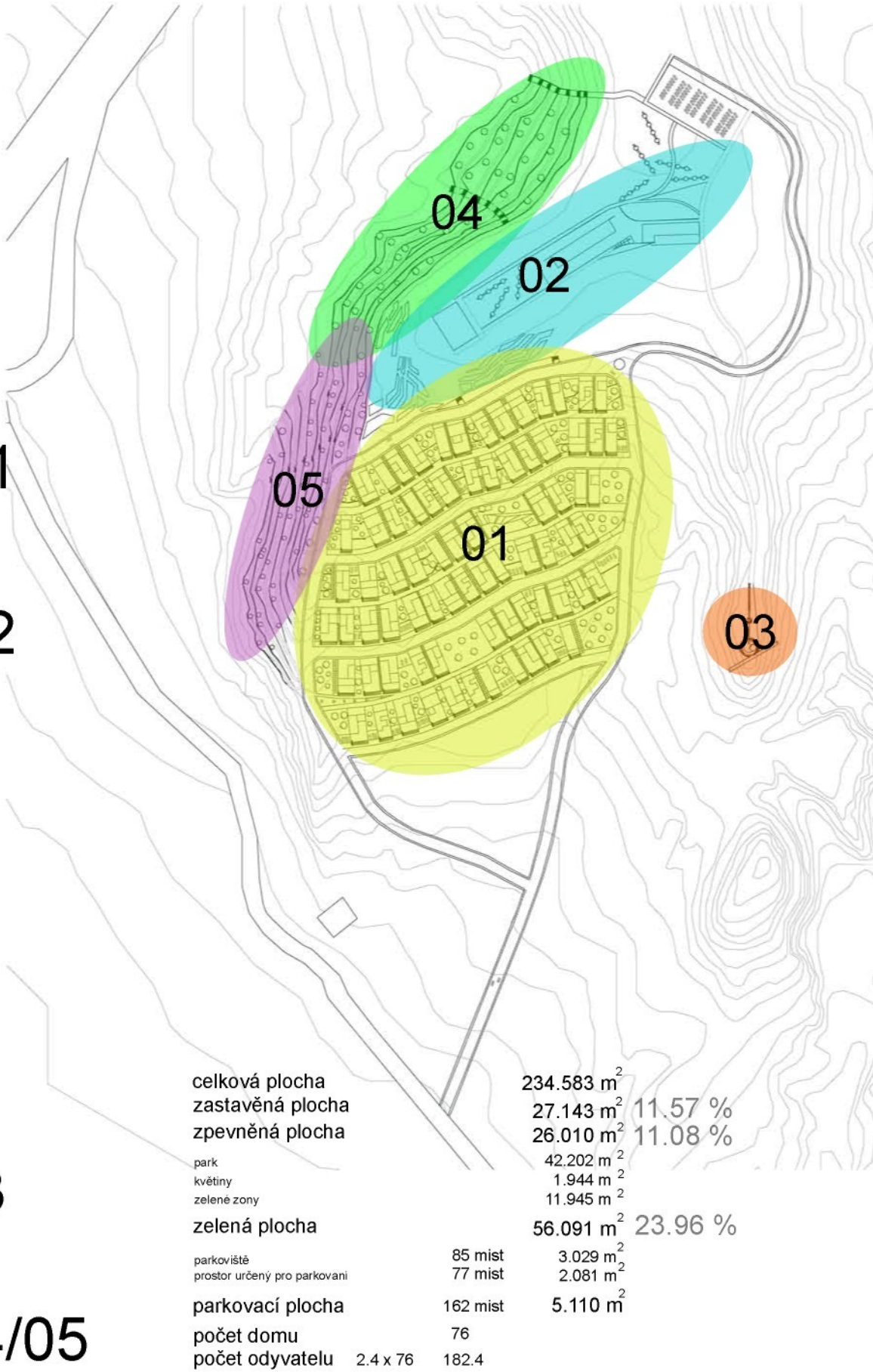
strategie

01

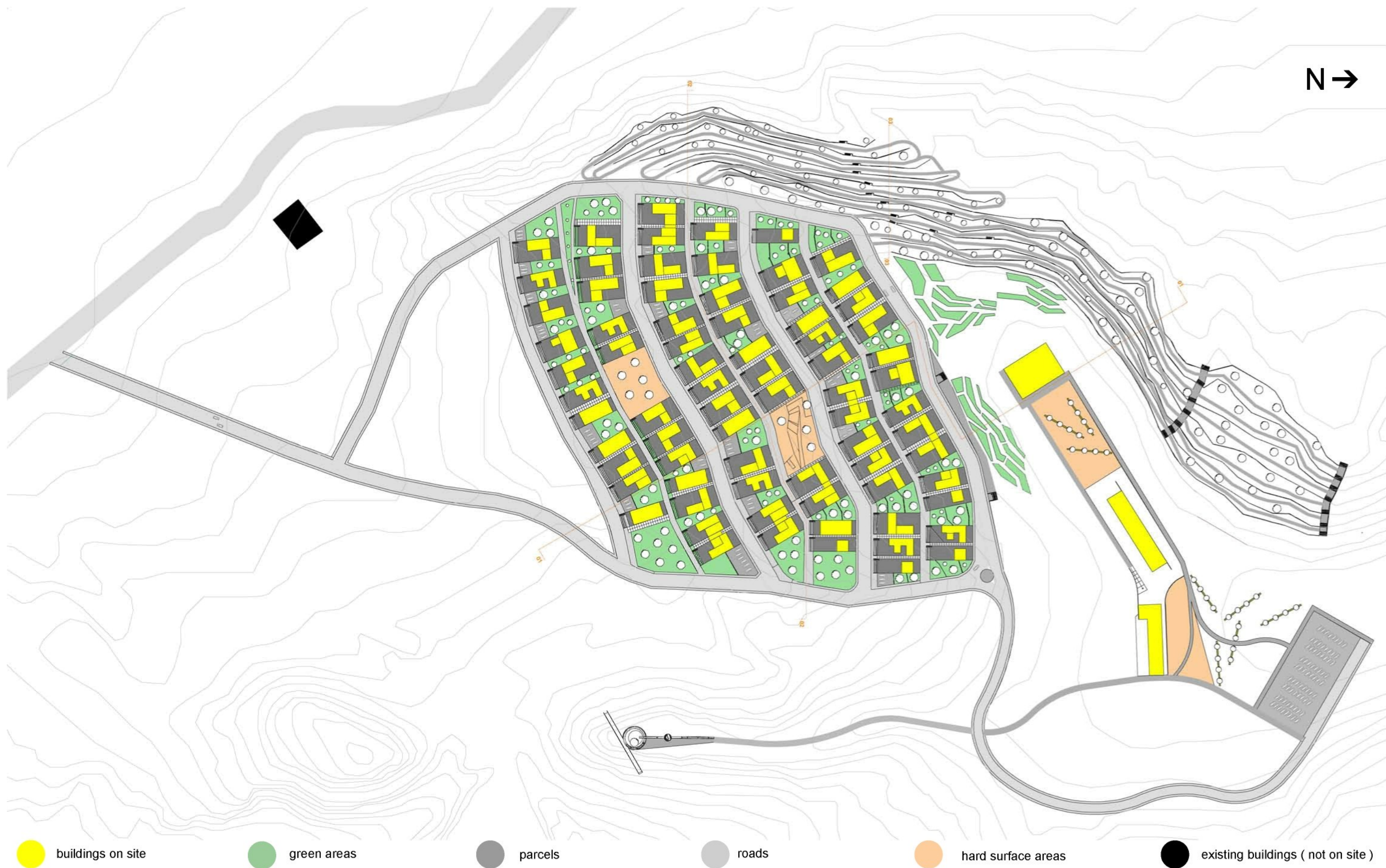
02

03

04/05

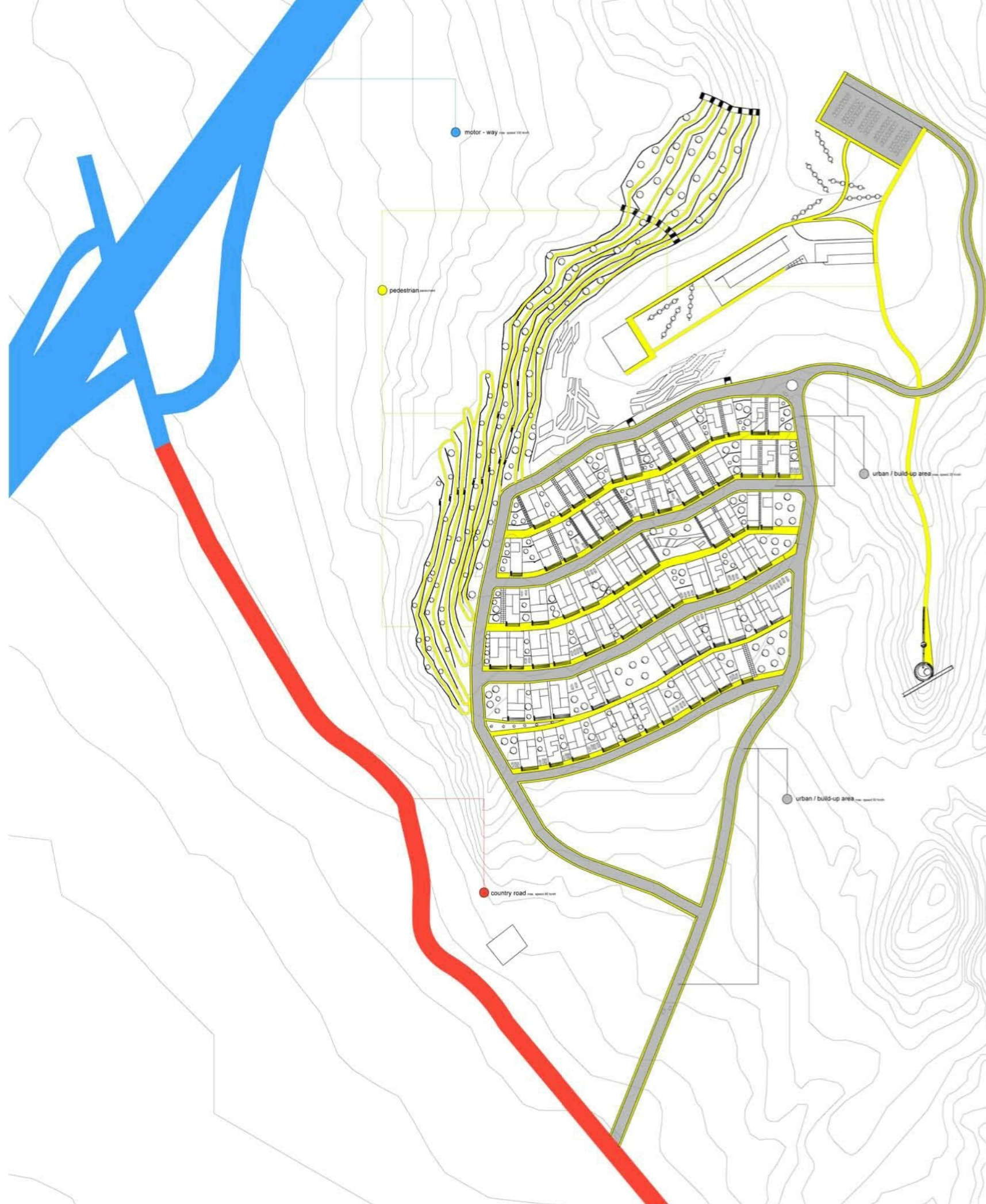

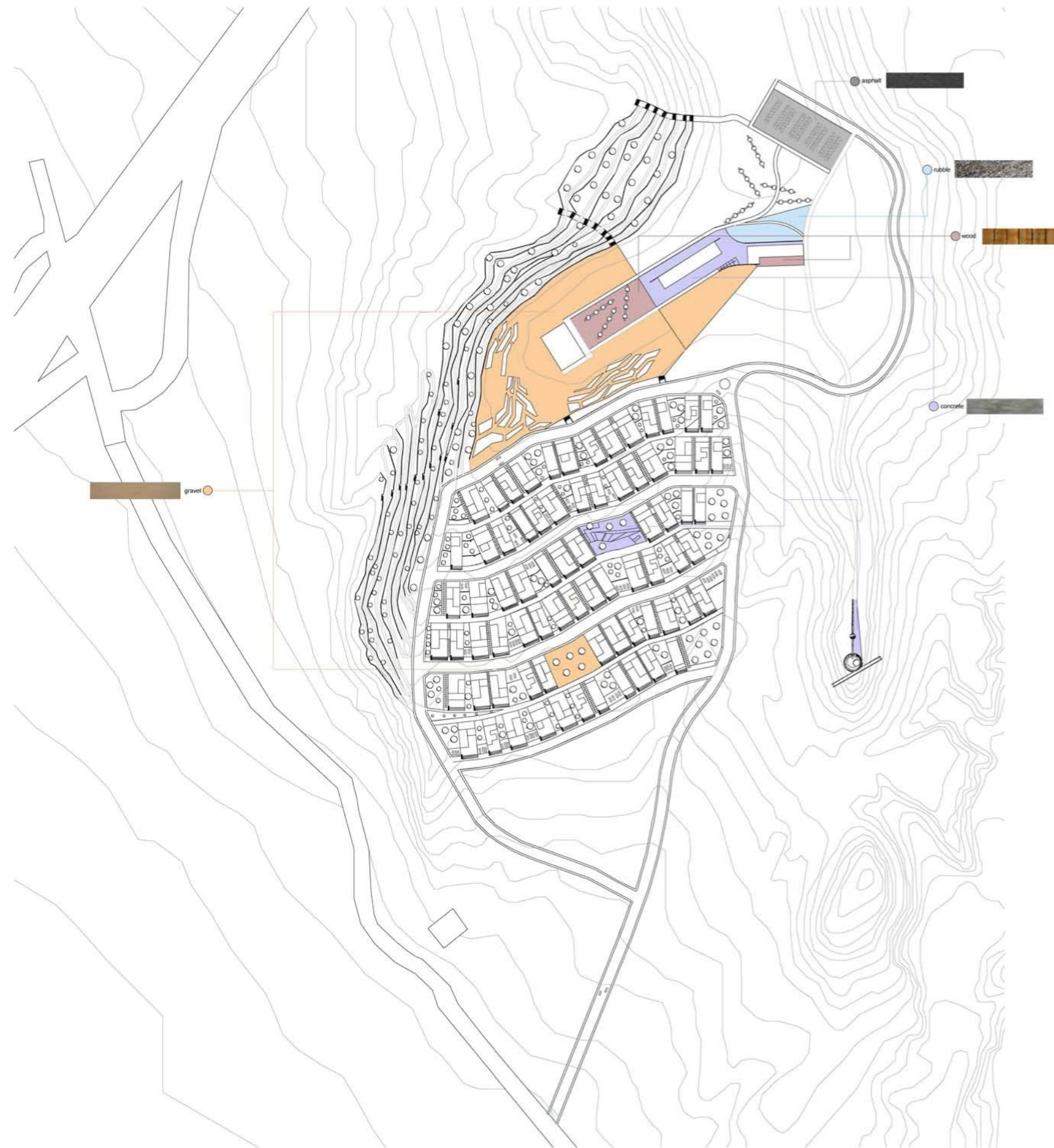
N ↑

←
N
→

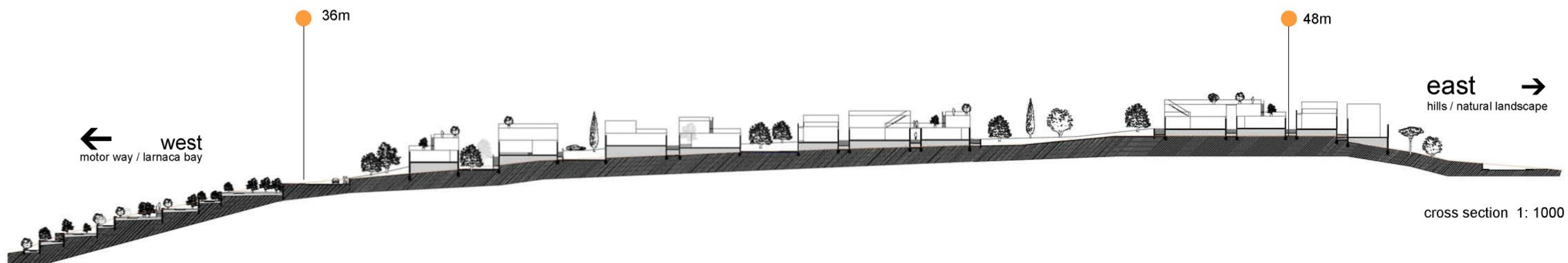

N↗

N↗

lemon

The lemon is the common name for *Citrus limon*. The reproductive tissue surrounds the seed of the angiosperm lemon tree. The lemon is used for culinary and nonculinary purposes throughout the world. The fruit is used primarily for its juice, though the pulp and rind (zest) are also used, primarily in cooking and baking. Lemon juice is about 5% (approximately 0.3 mole per liter) citric acid, which gives lemons a tart taste, and a pH of 2 to 3. This makes lemon juice an inexpensive, readily available acid for use in educational science experiments. Lemons are also known for their sourness. Because of the tart flavor, many lemon-flavored drinks and candies are available on the market.

figs

The Common fig (*Ficus carica*) is a large, deciduous, shrub or small tree native to southwest Asia and the eastern Mediterranean region (from Greece to Pakistan). It grows to a height of 3-10m tall, with smooth grey bark. The leaves are 12-25 cm long and 10-18 cm across, and deeply lobed with three or five lobes. The fruit is 3-5 cm long, with a green skin sometimes ripening towards purple. The sap of the tree's green parts is an irritant to human skin.

almond

The almond is a small deciduous tree, growing to between 4 and 10 meters in height, with a trunk of up to 30 centimeters in diameter. The young shoots are green at first, becoming purplish where exposed to sunlight, then grey in their second year. The leaves are 1 cm long and 1.2-4 cm broad, with a serrated margin and a 2.5 cm petiole. The flowers are white or pale pink, 3-5 cm diameter with five petals, produced singly or in pairs before the leaves in early spring. The fruit is a drupe 3.5-6 cm long, with a downy outer coat.

mandarin

The Mandarin orange or mandarin (or mandarine) is a small citrus tree (*Citrus reticulata*) with fruit resembling the orange. The fruit is oblate, rather than spherical. Mandarin oranges are usually eaten plain, or in fruit salads. Specifically reddish orange mandarin cultivars can be marketed as tangerines, but this is not a botanical classification. The tree is more drought tolerant than the fruit. The mandarin is tender, and is damaged easily by cold. It can be grown in tropical and subtropical areas.

orange

An orange—specifically, the sweet orange—is the citrus *Citrus sinensis* (syn. *Citrus aurantium* L. var. *dulcis* L., or *Citrus aurantium* Risso) and its fruit. The orange is a hybrid of ancient cultivated origin, possibly between pomelo (*Citrus maxima*) and tangerine (*Citrus reticulata*). It is a small flowering tree growing to about 10 m tall with evergreen leaves, which are arranged alternately, of ovate shape with crenulate margins and 4-10 cm long. The orange fruit is a hesperidium, a type of berry.

olive

The Olive Tree is an evergreen tree or shrub native to the Mediterranean, Asia and parts of Africa. It is short and squat, and rarely exceeds 6-15 meters in height. The silvery green leaves are oblong in shape, measuring 4-10 cm long and 1-3 cm wide. The trunk is typically gnarled and twisted. The small white flowers, with four-cleft calyx and corolla, two stamens and bifid stigma, are borne generally on the last year's wood, in racemes springing from the axils of the leaves. The fruit is a small drupe 1-2.5 cm long, thinner-fleshed and smaller in wild plants than in orchard cultivars.

azarol

Crataegus azarolus (syn. *C. aronia*) is a species of hawthorn known by the common names azarole, mosphilla, and Mediterranean medlar. It is native to the Mediterranean Basin and it is grown there and elsewhere as an ornamental tree and for its fruit. It has been used historically for a number of medicinal purposes.

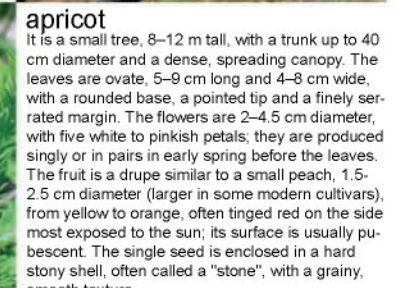
terebinth

Terebinth (*Pistacia terebinthus*) also called turpentine tree is a species of *Pistacia*, native to the Mediterranean region from the western regions of Morocco, Portugal and the Canary Islands, to western Turkey. In the eastern shores of the Mediterranean sea - Syria, Lebanon and Israel - a similar species, *Pistacia palaestina*, fills the same ecological niche as the terebinth. It is a small deciduous tree or large shrub growing to 10 m tall. The leaves are compound, 10-20 cm long, odd pinnate with five to eleven opposite glossy oval leaflets, the leaflets 2-6 cm long and 1-3 cm broad.

cypress

Cupressus sempervirens, the Mediterranean Cypress, is a species of cypress native to the eastern Mediterranean region. It is a medium-sized evergreen tree to 35 m (115 ft) tall, with a conic crown with level branches and variably pendulous branchlets. It is very long-lived, with some trees reported to be over 1,000 years old. The foliage grows in dense sprays, dark green in colour. The seed cones are ovoid or oblong, 25-40 mm long, with 10-14 scales, green at first, maturing brown about 20-24 months after pollination. The male cones are 3-5 mm long.

opuntia

Opuntia, also known as nopales, or Paddle Cactus from the resemblance to the ball-and-paddle toy, is a genus in the cactus family, Cactaceae. Prickly pear cacti typically grow with flat, rounded platyclades that are armed with two kinds of spines: large, smooth, fixed spines and small, hairlike spines called glochids that easily penetrate skin and detach from the plant. Many types of prickly pears grow into dense, tangled structures. Prickly pears are also the only types of cactus natively found to grow far east of the Great Plains states. They are also found in the Mediterranean region of southern Europe, especially on the island nation of Malta.

erythrina

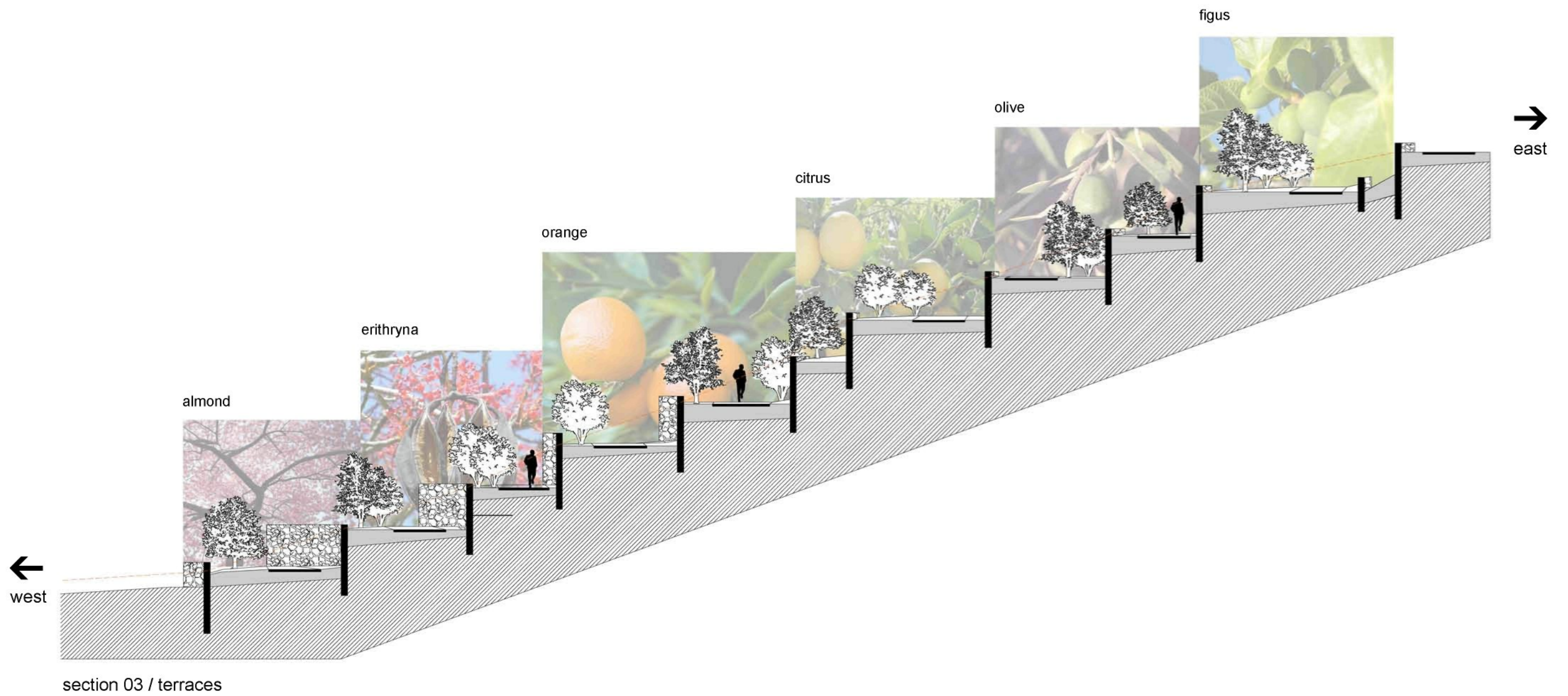
Erythrina is a genus of tropical and subtropical flowering trees in the Family Fabaceae and distributed in tropical and subtropical regions worldwide. They grow up to 30 meters in height. There are about 130 species in the genus Erythrina. Particularly in horticulture, the name coral tree is used as a collective term for these plants. "Flame trees" is another vernacular name, but may refer to a number of unrelated plants as well. Many species of Erythrina have bright red flowers.

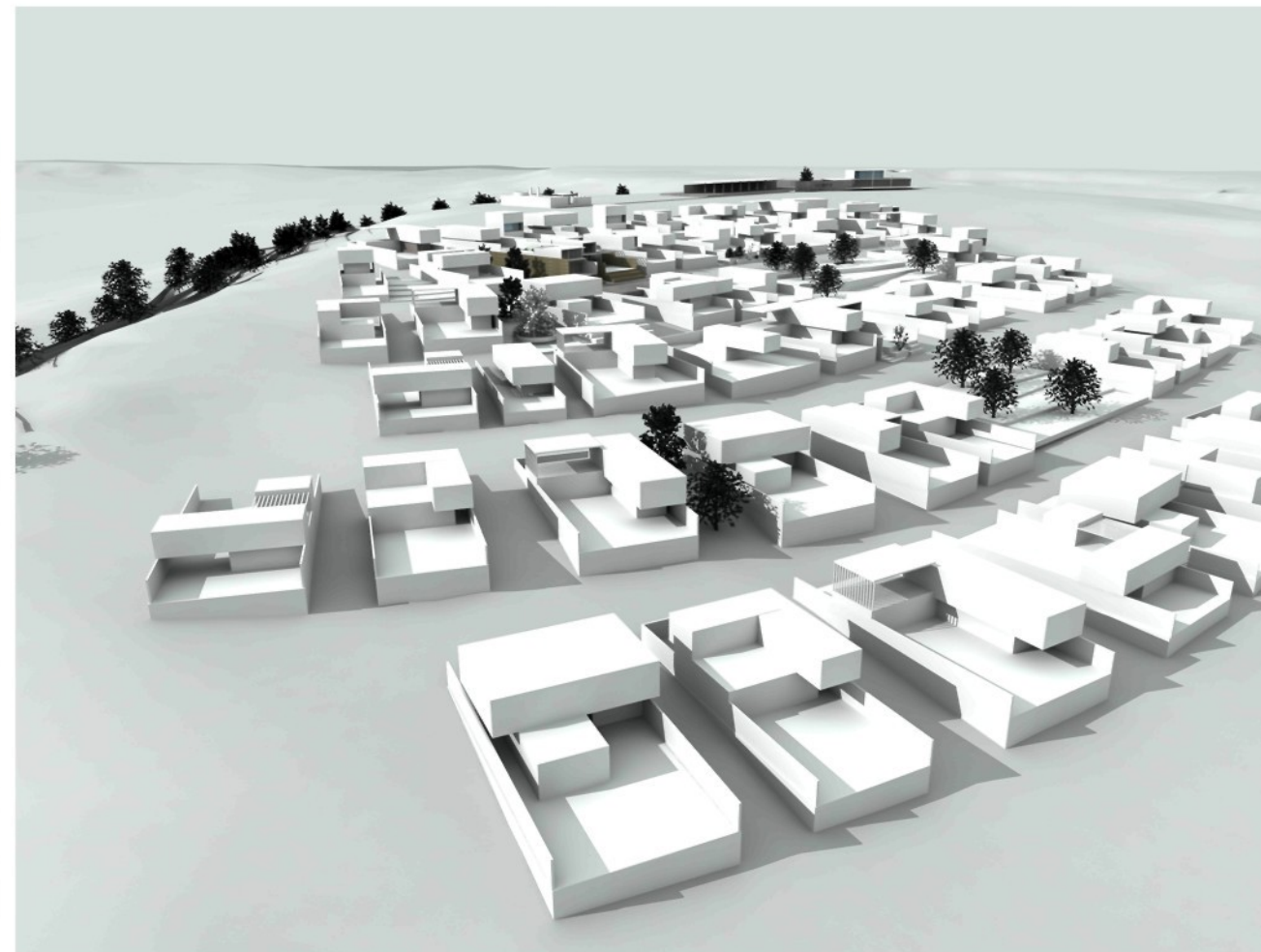
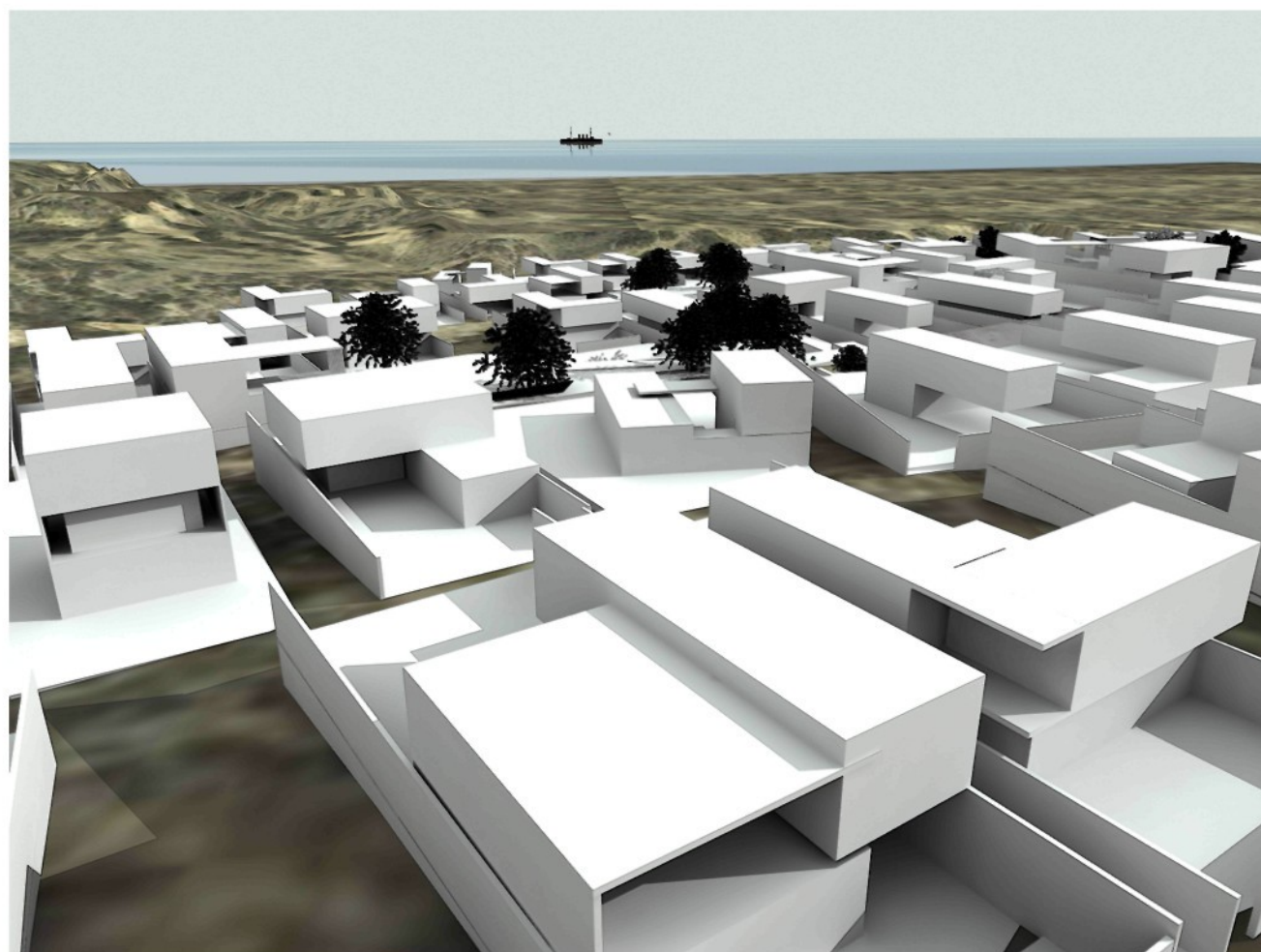

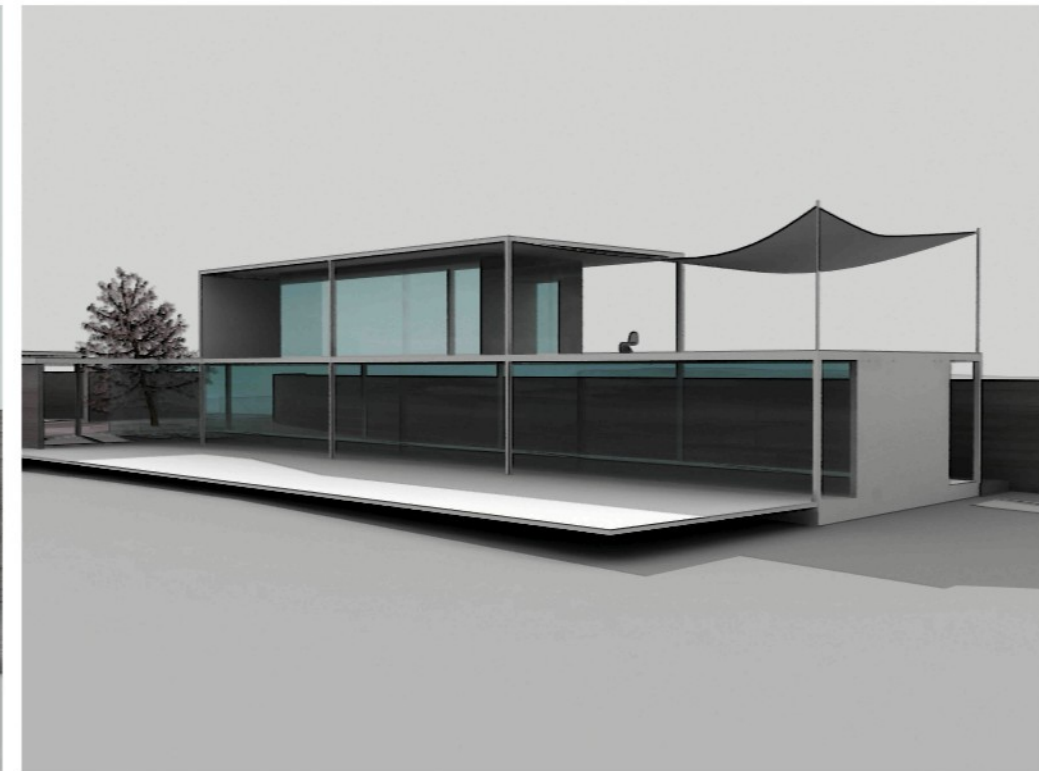
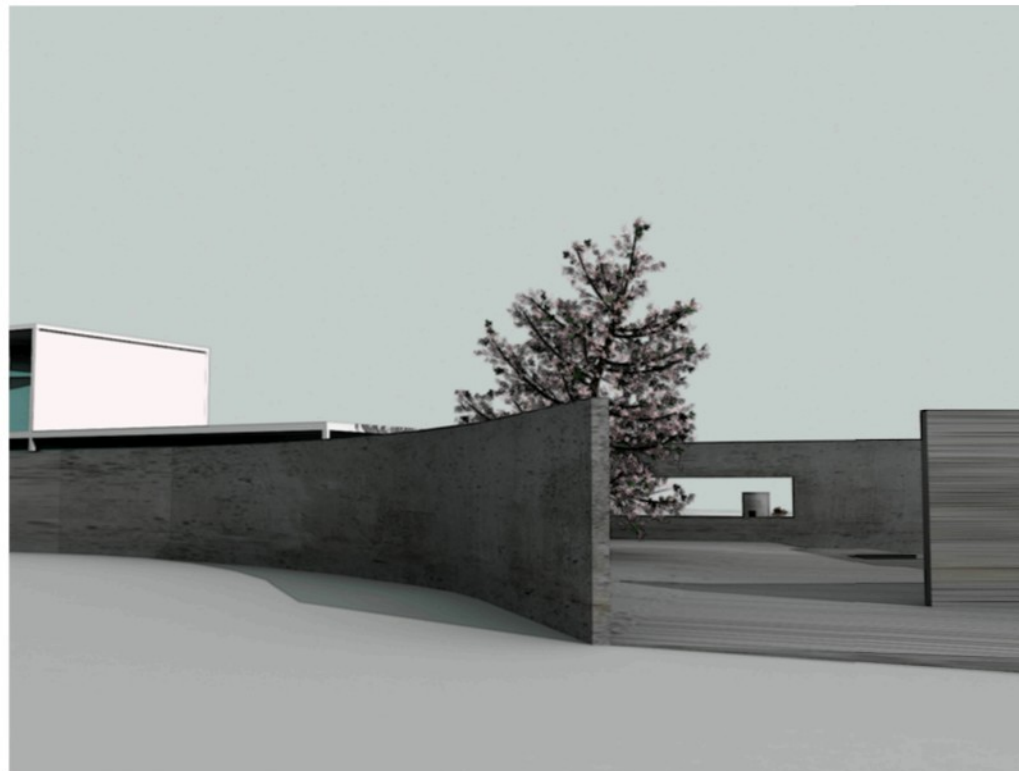
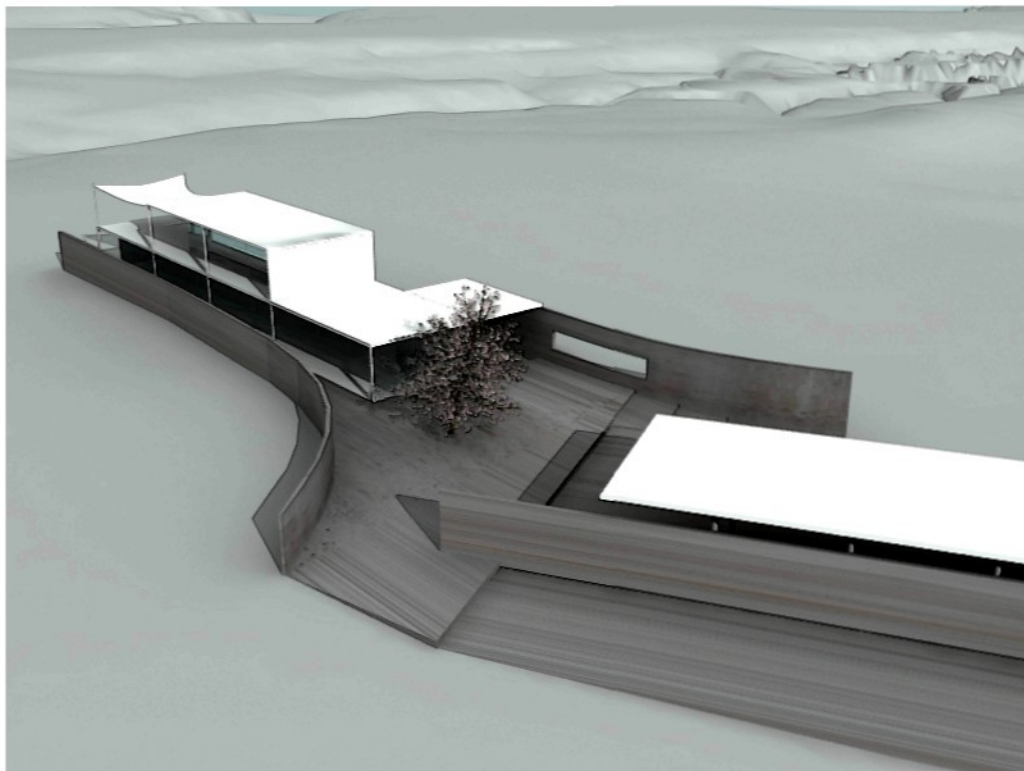
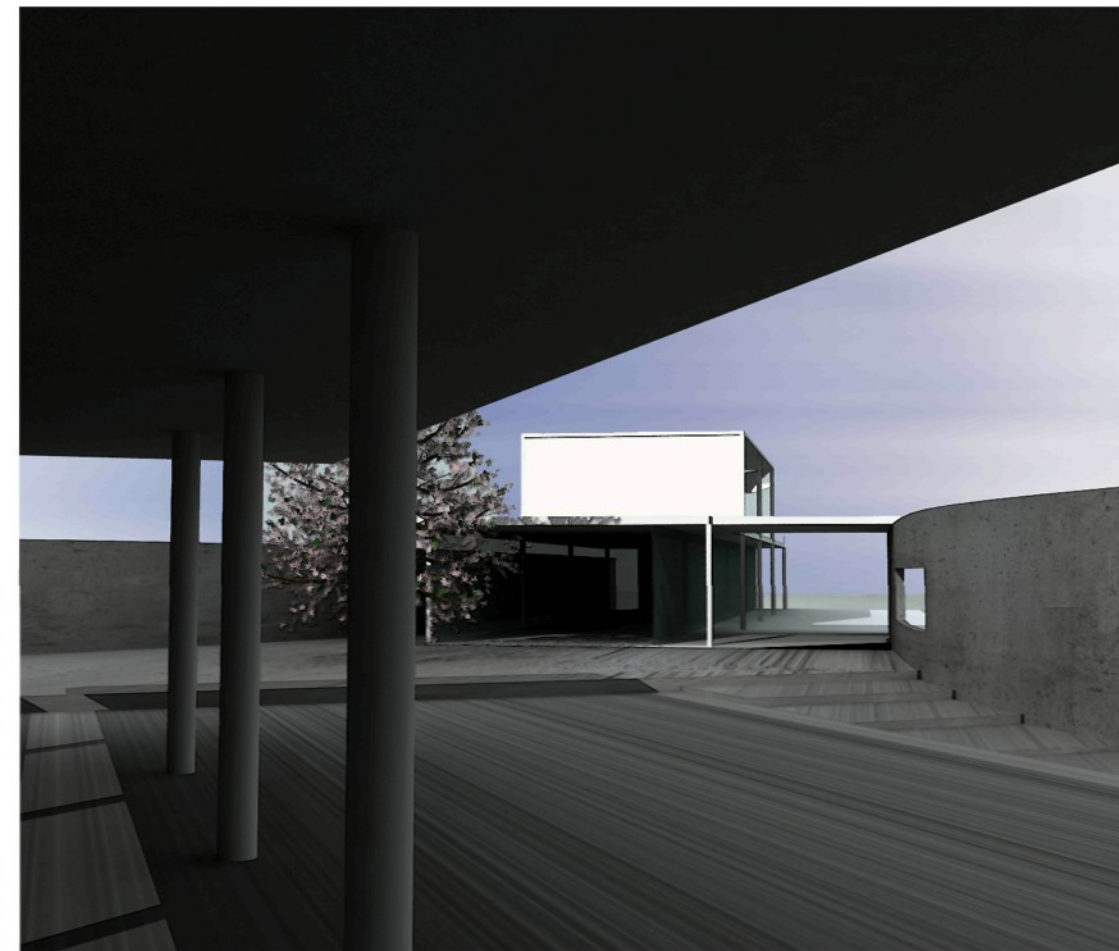
apricot

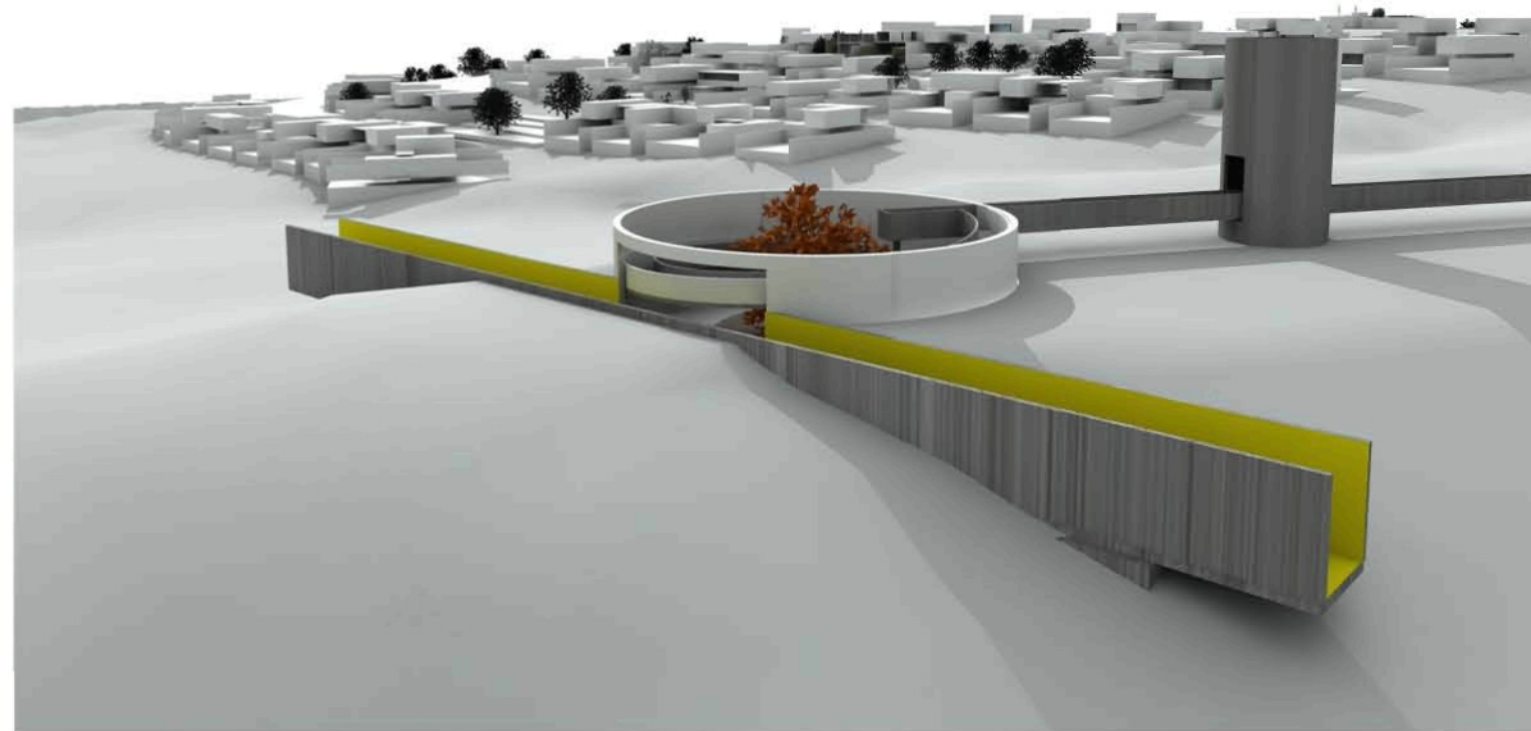
It is a small tree, 8-12 m tall, with a trunk up to 40 cm diameter and a dense, spreading canopy. The leaves are ovate, 5-9 cm long and 4-8 cm wide, with a rounded base, a pointed tip and a finely serrated margin. The flowers are 2-4.5 cm diameter, with five white to pinkish petals; they are produced singly or in pairs in early spring before the leaves. The fruit is a drupe similar to a small peach, 1.5-2.5 cm diameter (larger in some modern cultivars), from yellow to orange, often tinged red on the side most exposed to the sun; its surface is usually pubescent. The single seed is enclosed in a hard stony shell, often called a "stone", with a grainy, smooth texture.

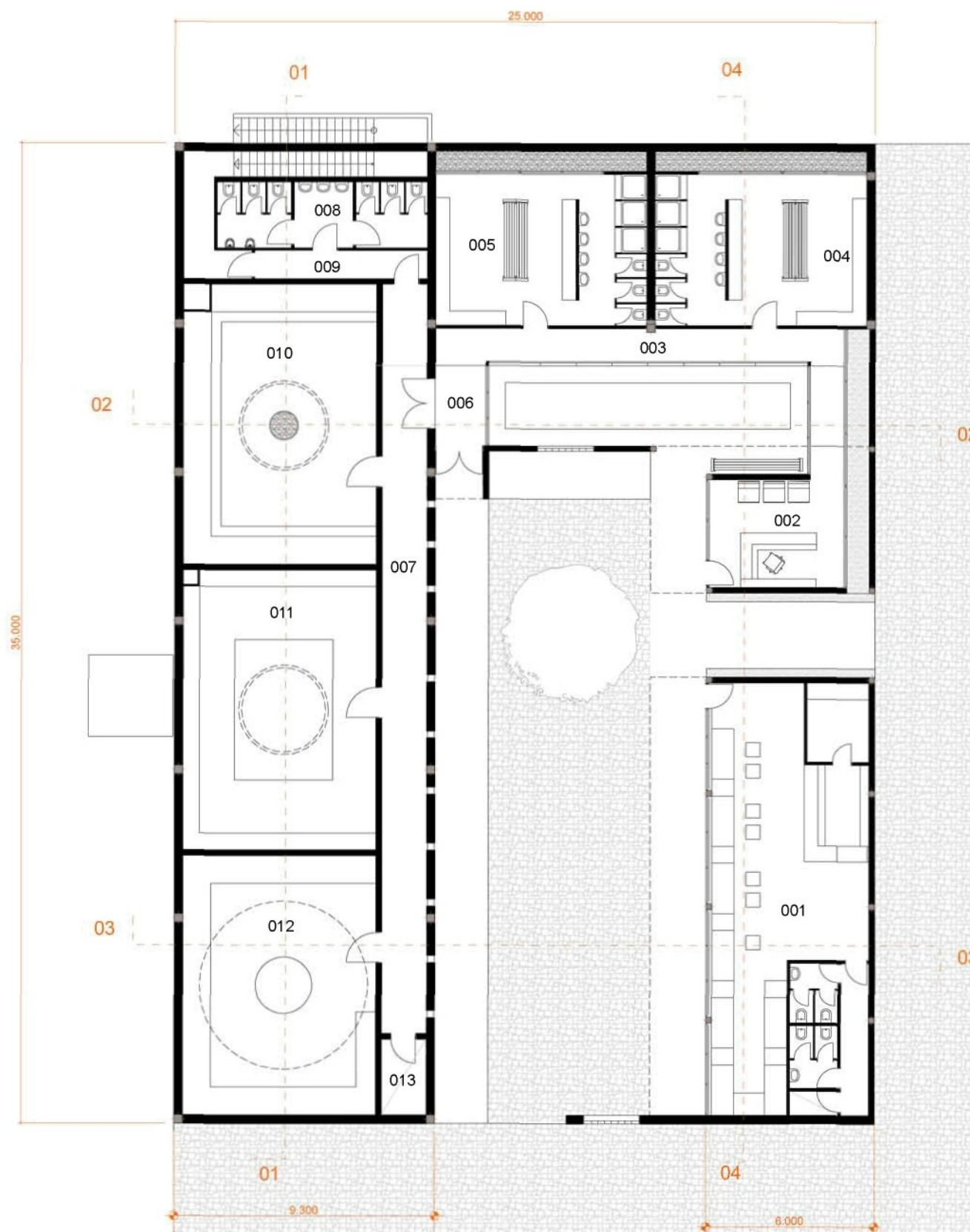

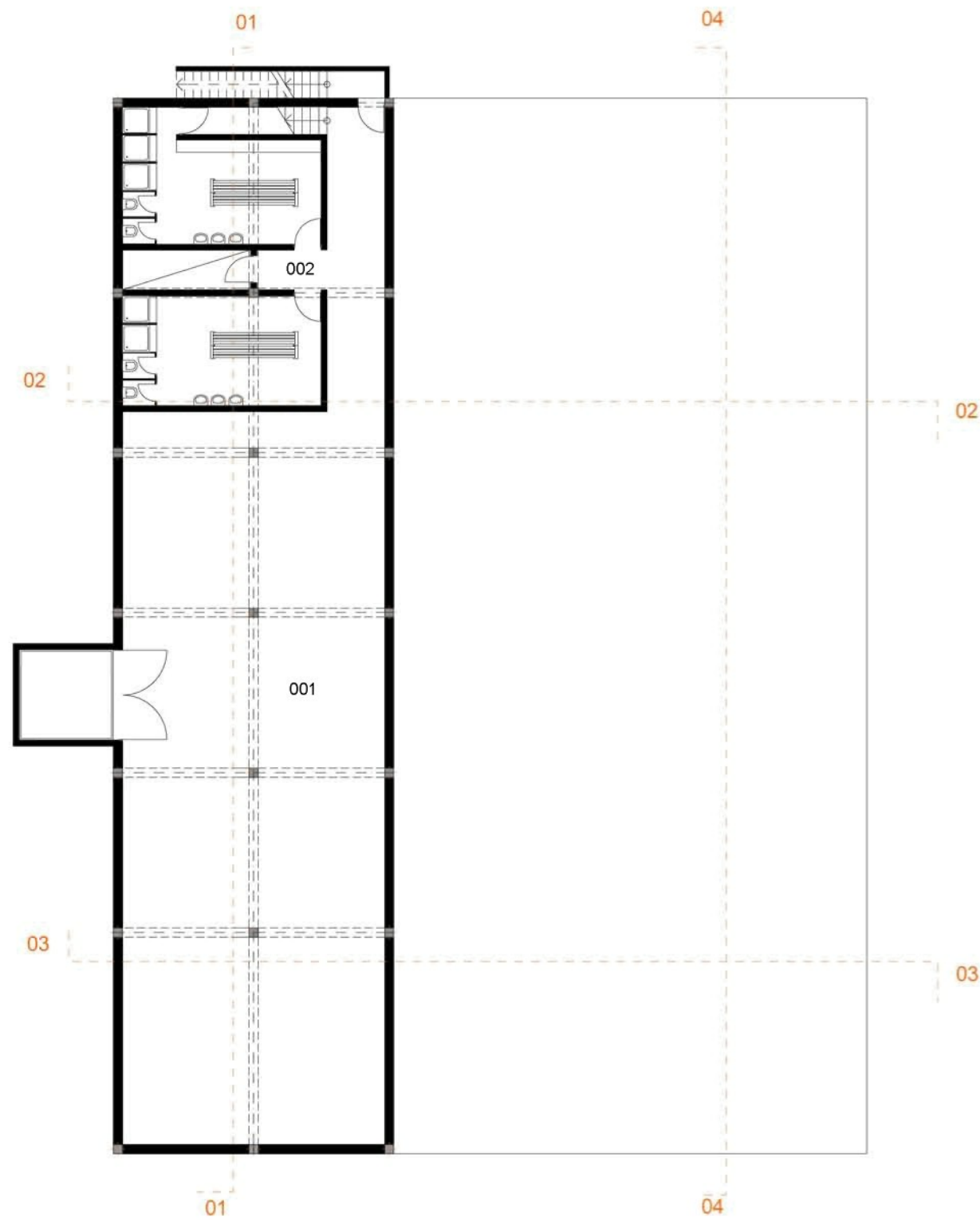

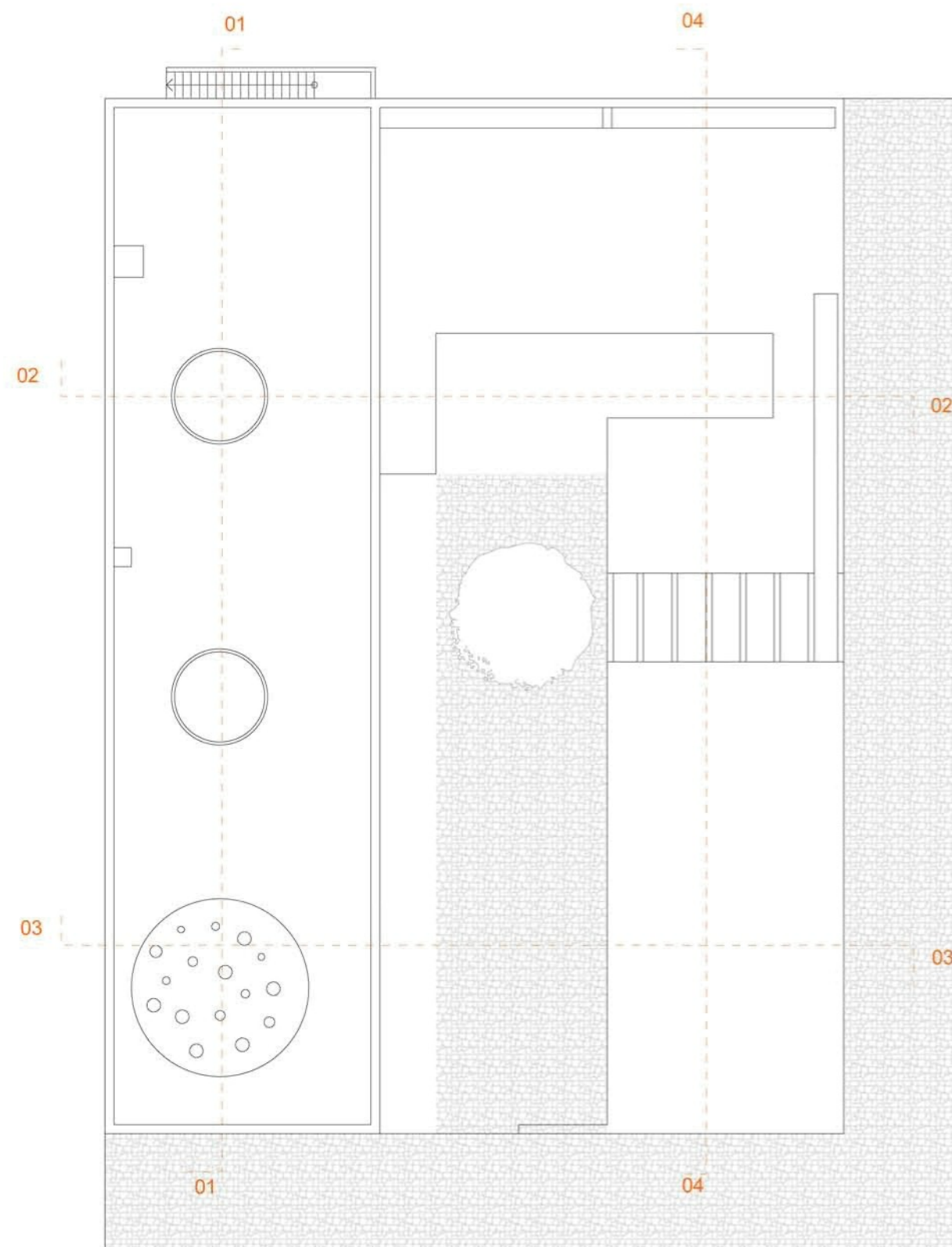
hammam / turkish baths 0

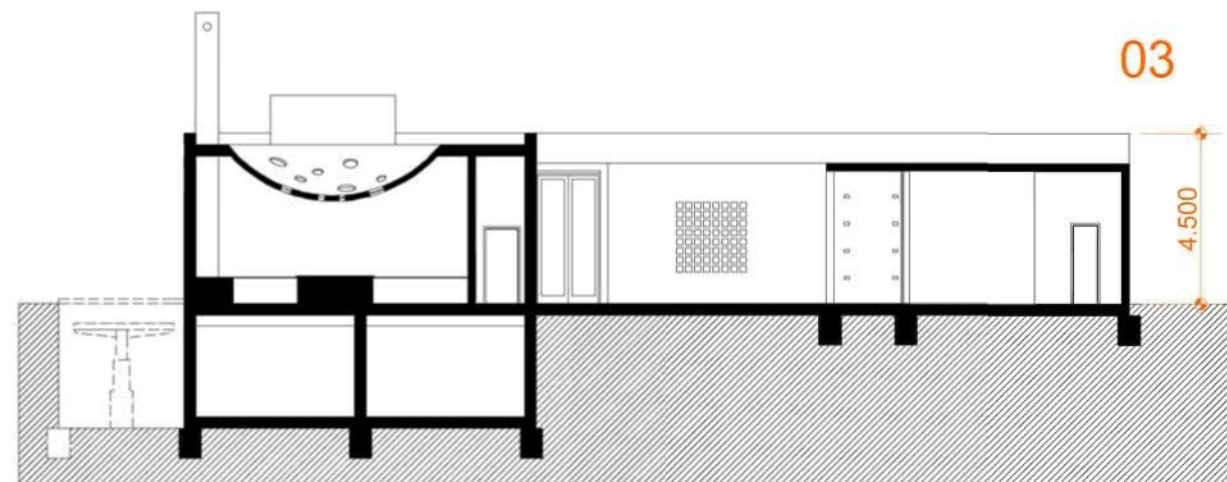
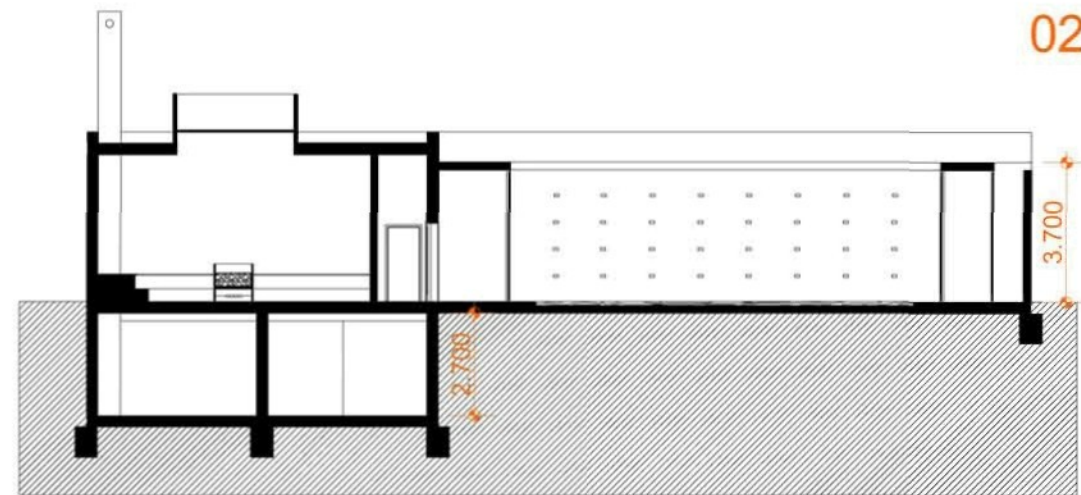
001	tea shop	88.02 m2
002	reception	18.45 m2
003	corridor	22.43 m2
004	dressing room men	40.78 m2
005	dressing room women	40.78 m2
006	entrance	5.40 m2
007	hammam main corridor	42.80 m2
008	wc men/women	17.92 m2
009	corridor	13.20 m2
010	hot room	69.00 m2
011	warm room	69.00 m2
012	cold room	69.00 m2
013	storage	4.32 m2

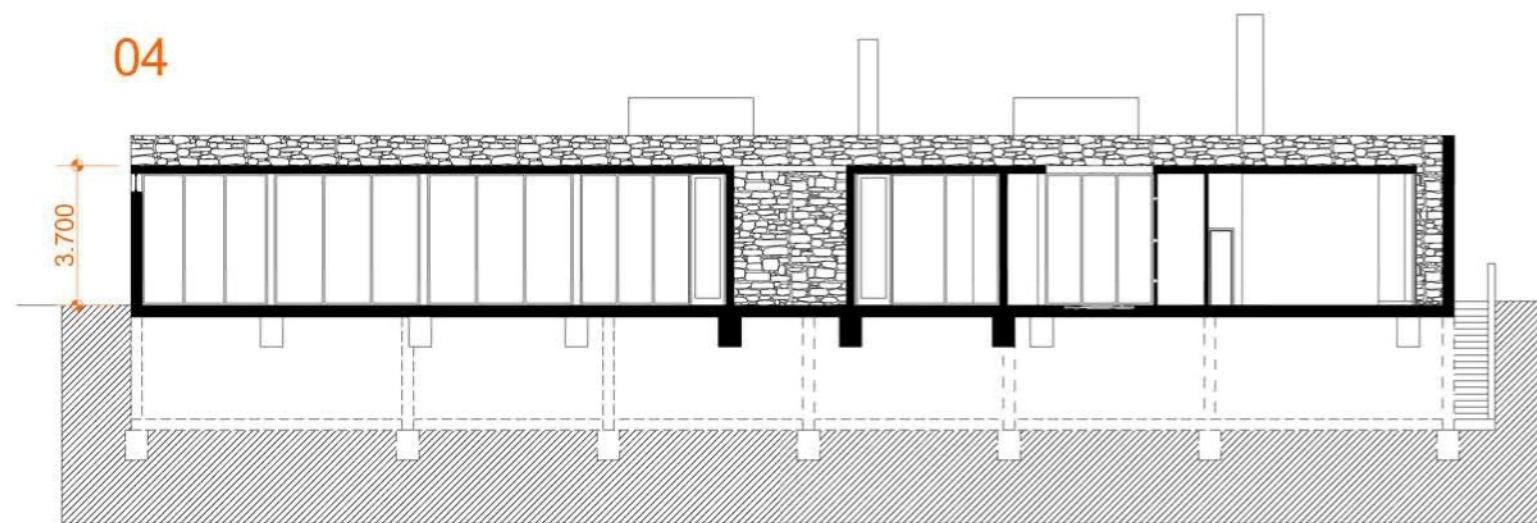
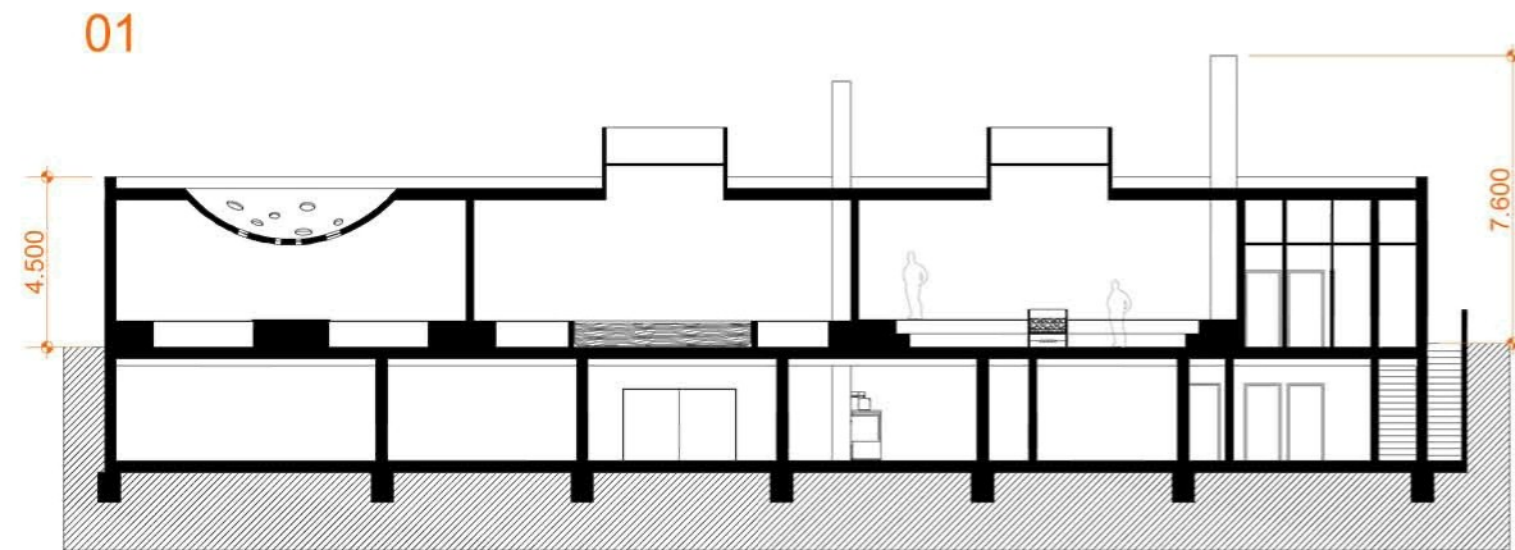

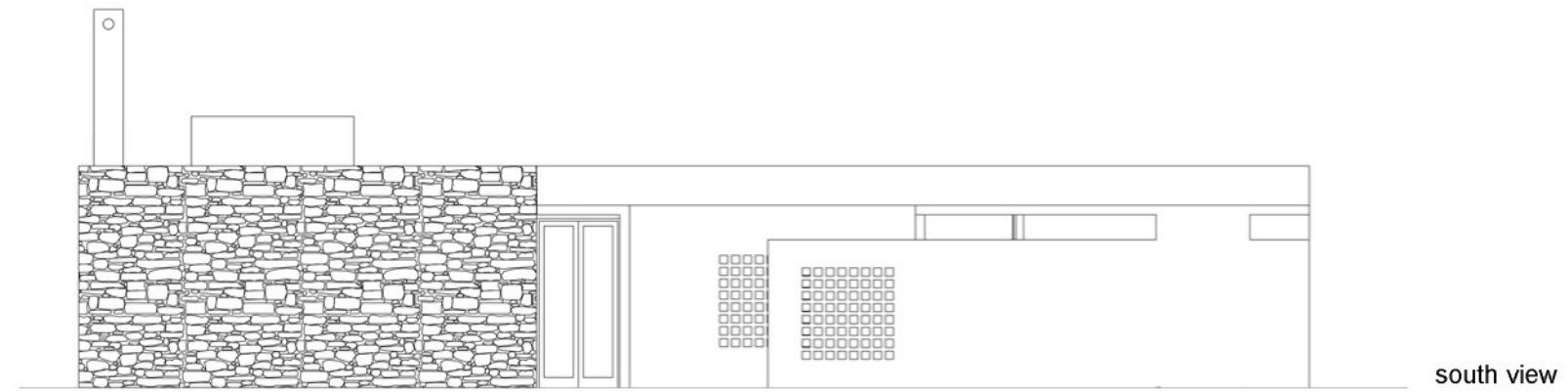
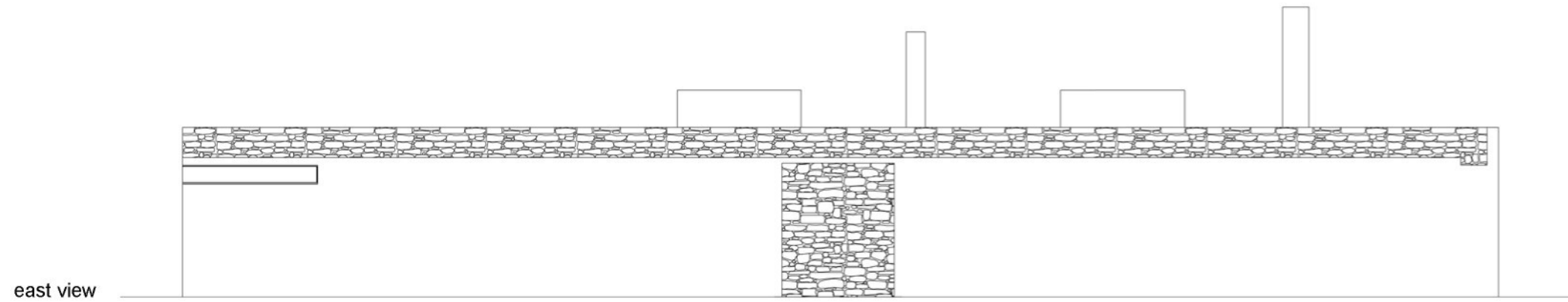
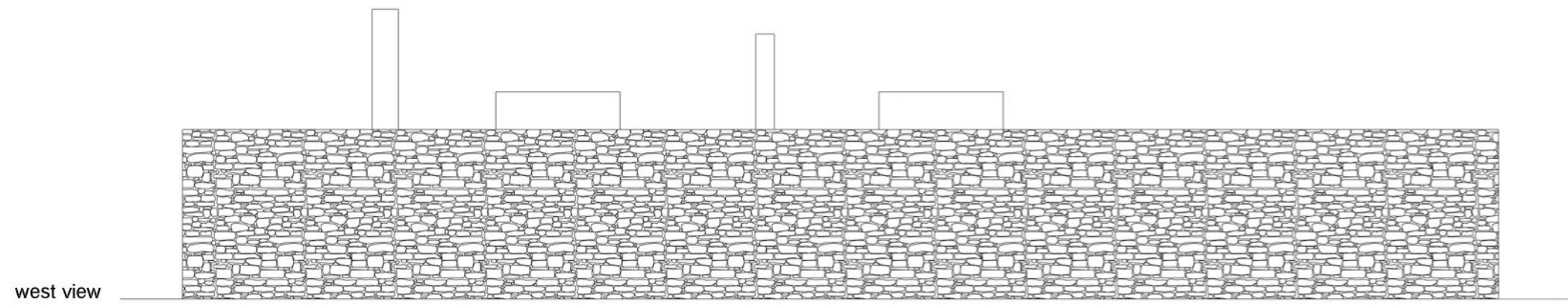
hammam / turkish baths -1

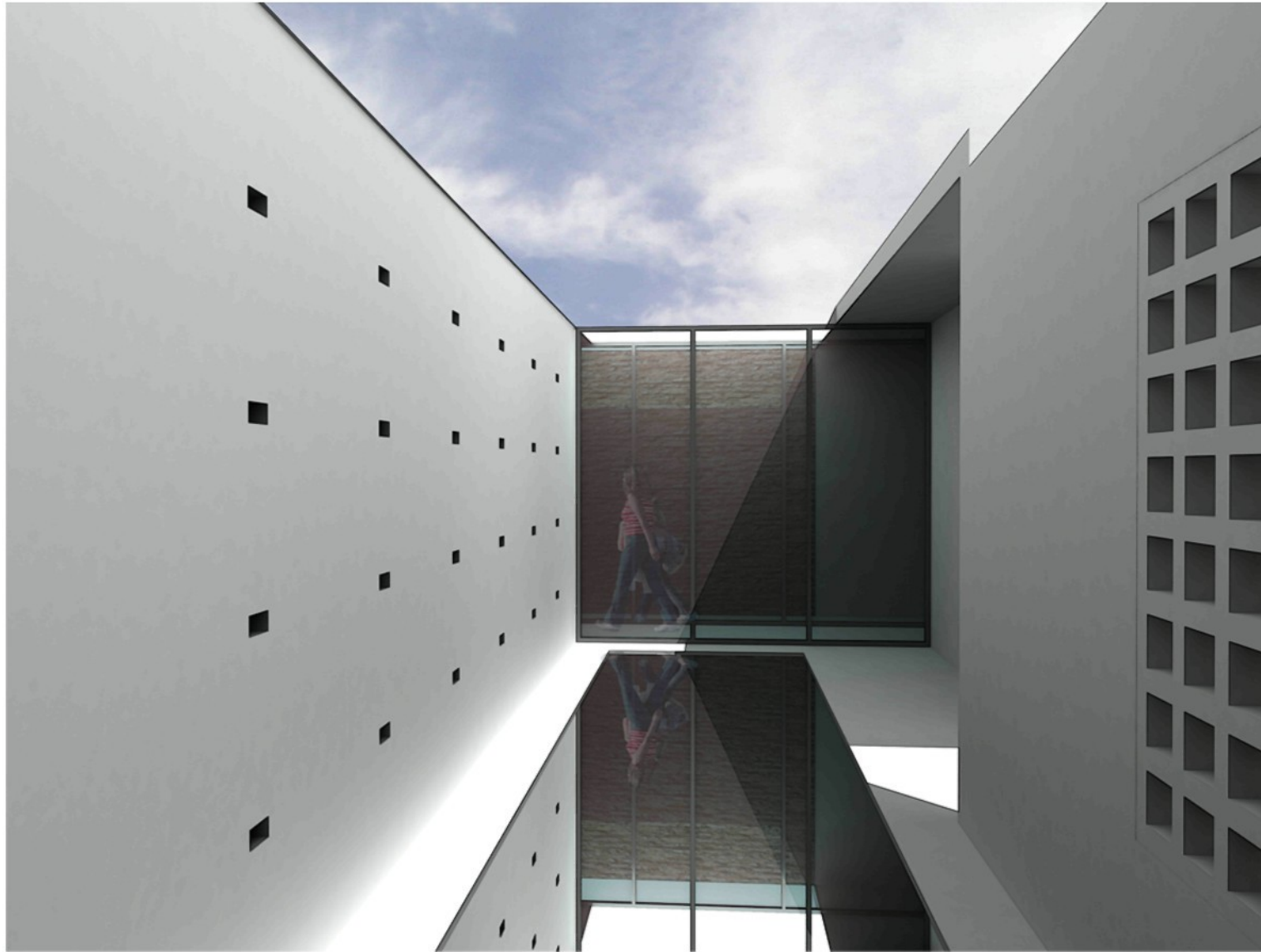
001	stuff dressing rooms	65.23m2
002	utility room	260.27m2

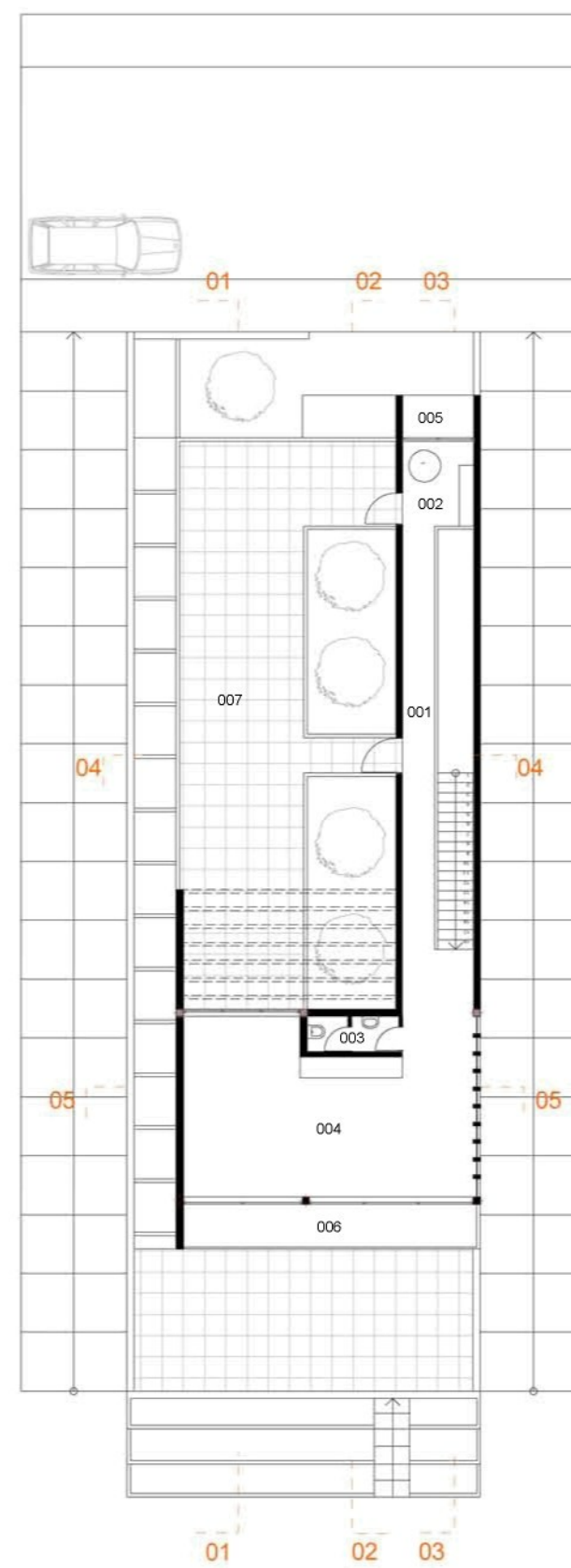
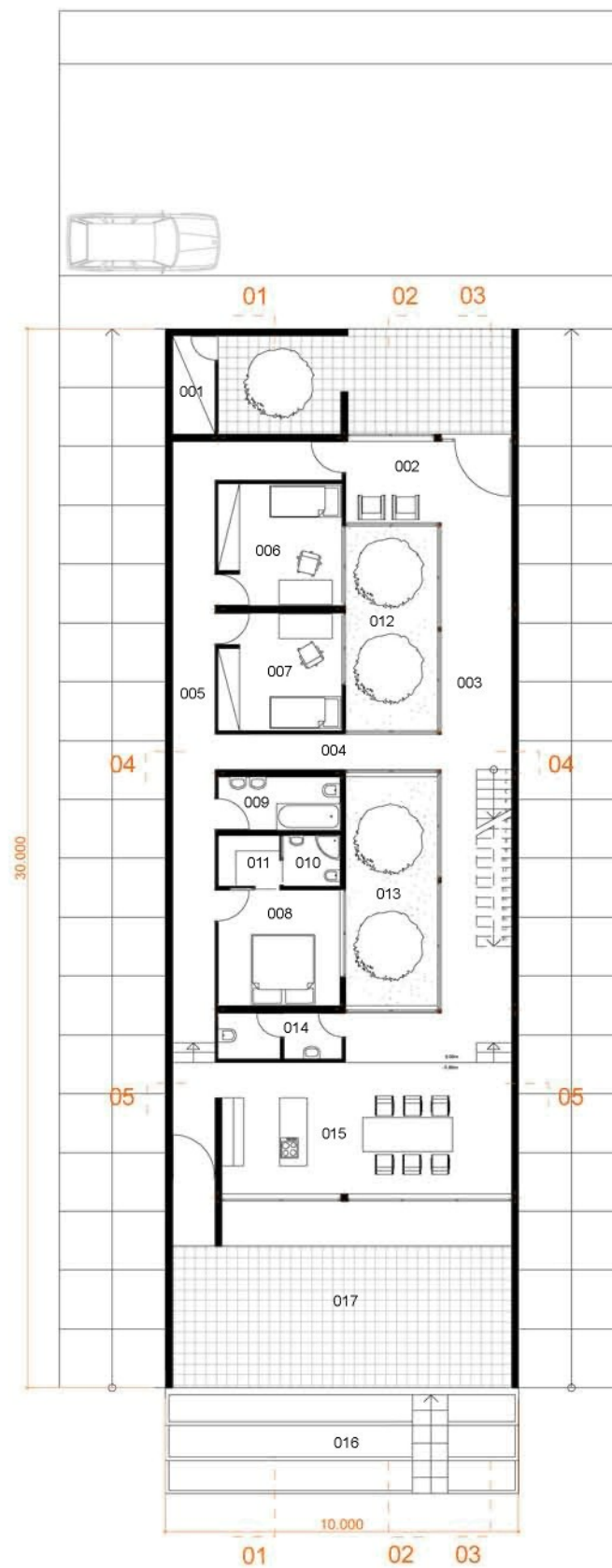

housing unit A

ground floor

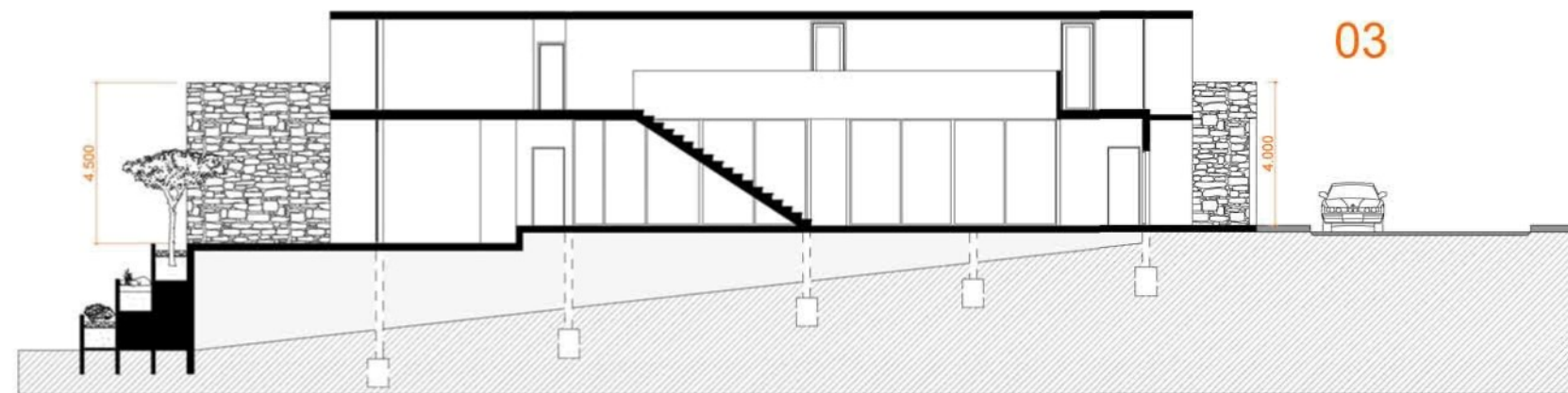
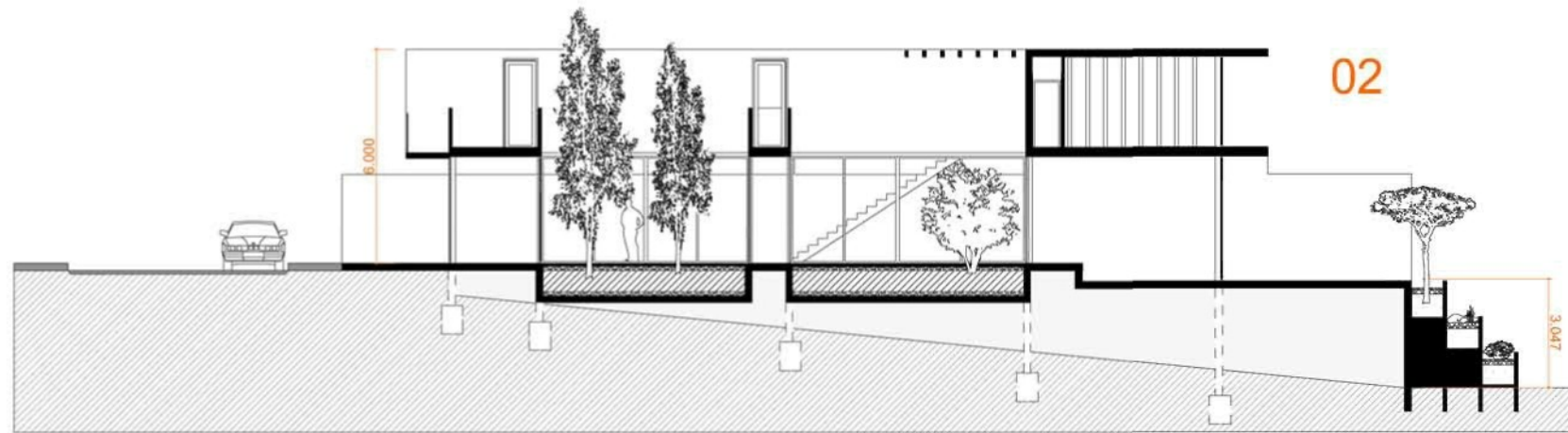
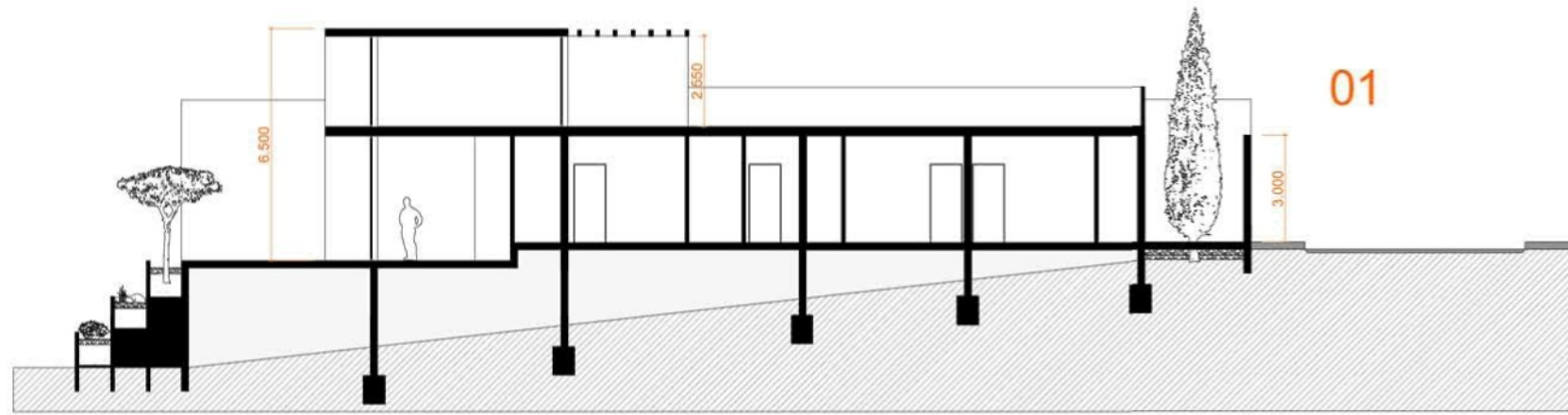
001	utility room	3.62 m2
002	reception	11.74 m2
003	corridor 1	34.89 m2
004	corridor 2	6.39 m2
005	corridor 3	28.89 m2
006	bedroom 1	12.00 m2
007	bedroom 2	12.00 m2
008	master bedroom	11.39 m2
009	bathroom 1	5.27 m2
010	bathroom 2	2.33 m2
011	dressing room	2.51 m2
012	atrium 1	16.65 m2
013	atrium 2	16.65 m2
014	wc	4.62 m2
015	kitchen / dinning area	30.75 m2
016	flower pots	26.46 m2
017	hard surface area	67.50 m2

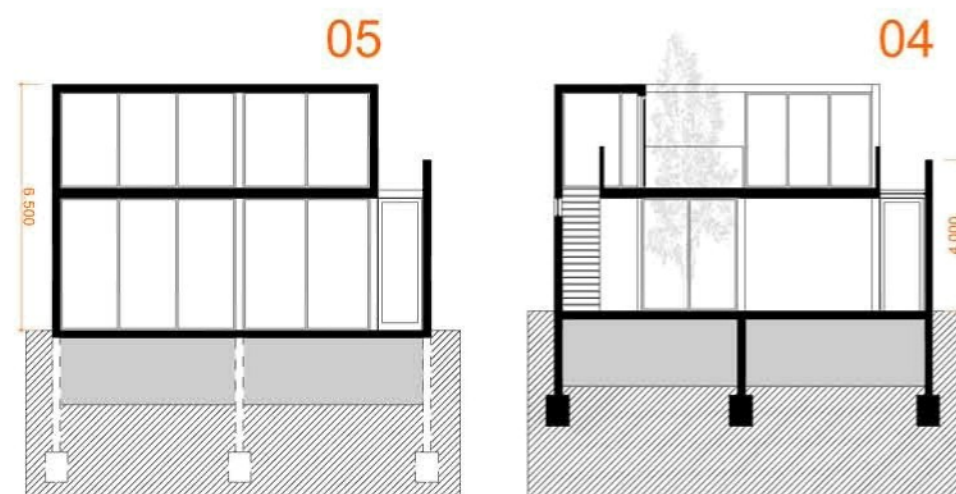

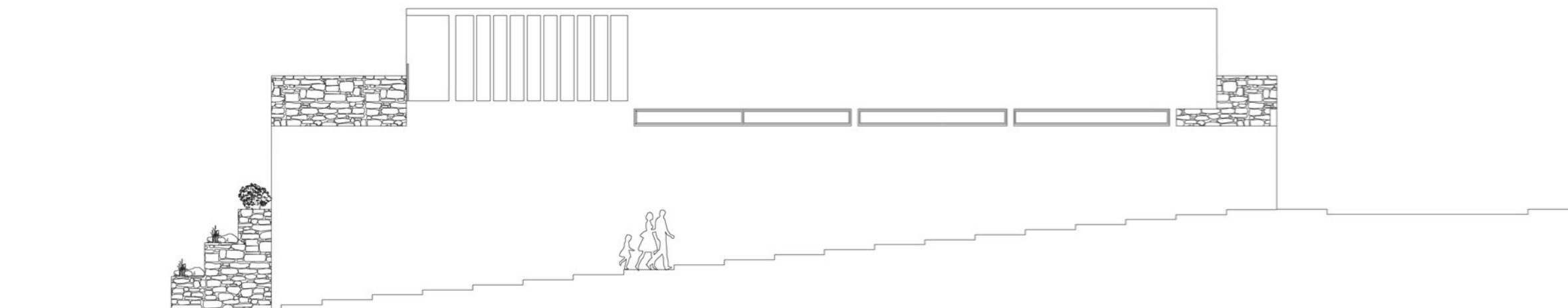
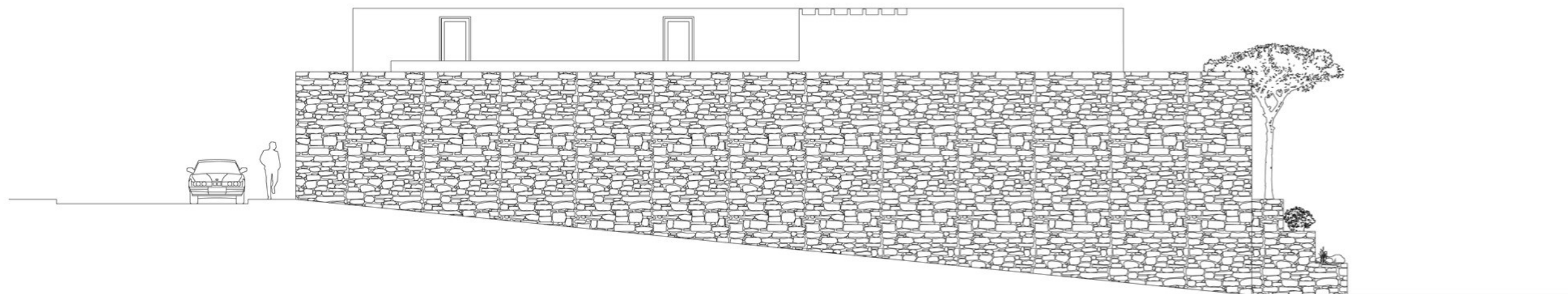
housing unit A

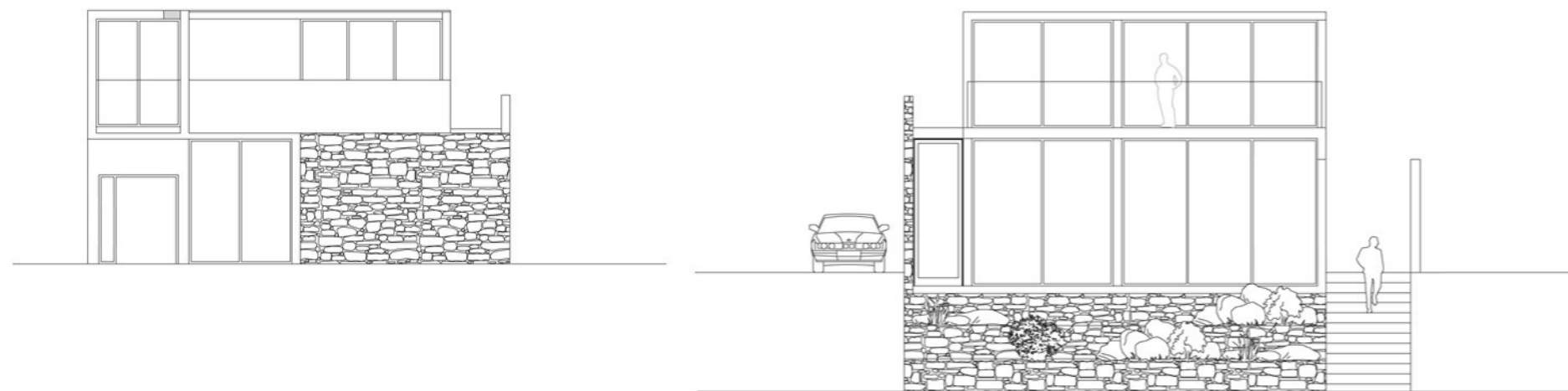
first floor

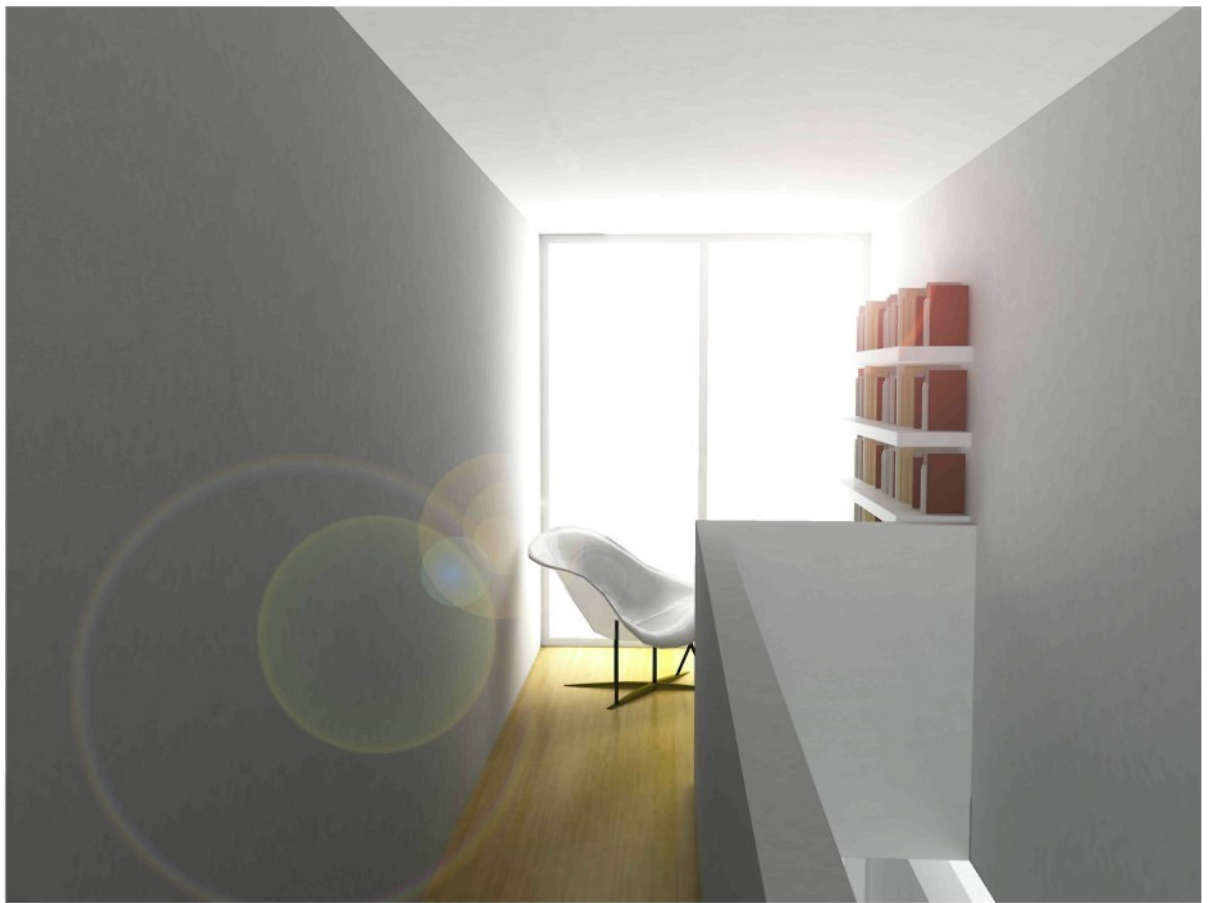
001	corridor	14.37 m2
002	study	4.73 m2
003	wc	2.72 m2
004	living room	40.55 m2
005	terrace 1	2.42 m2
006	terrace 2	10.70 m2
007	terrace 3	65.85 m2

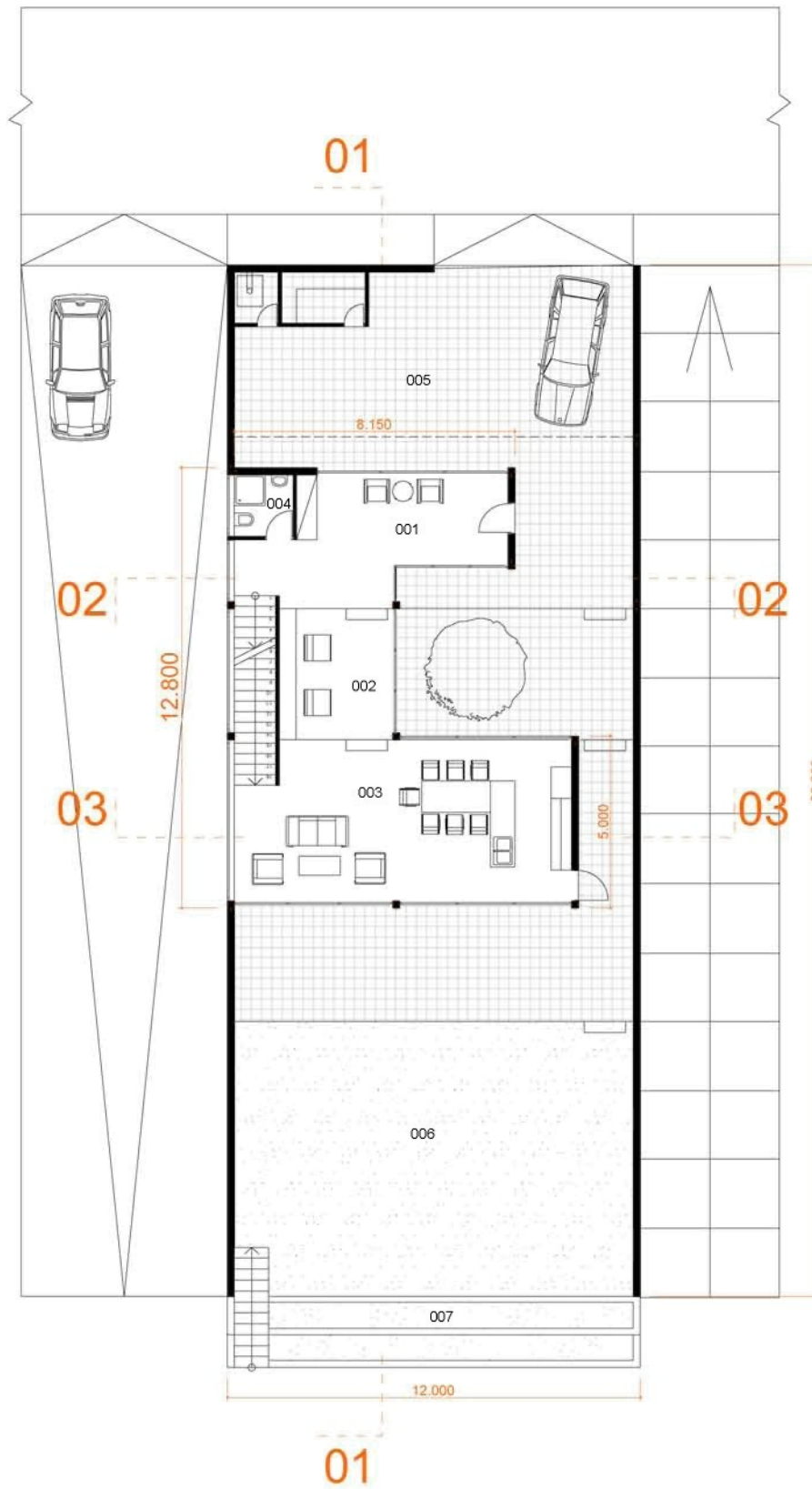

visualization housing unit A

housing unit B

ground floor

001	entrance	23.34 m2
002	corridor / passage	12.92 m2
003	kitchen / dinning area / living area	44.40 m2
004	bathroom	3.30 m2
005	hard surface area	158.20 m2
006	gravel	92.80 m2
007	flower pot	16.82 m2
008	storage	1.90 m2
009	utility room	3.64 m2

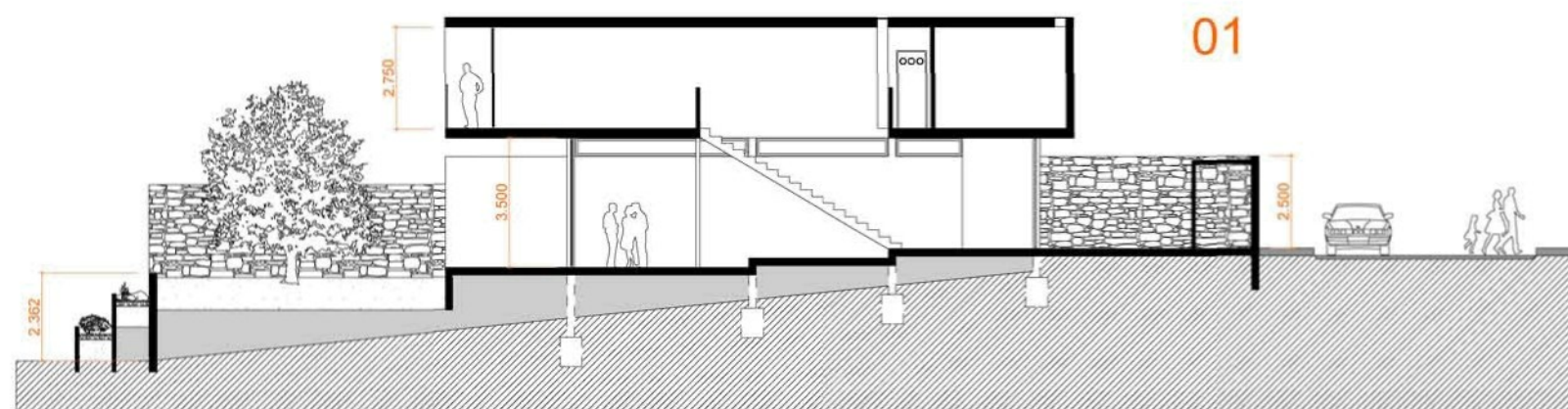
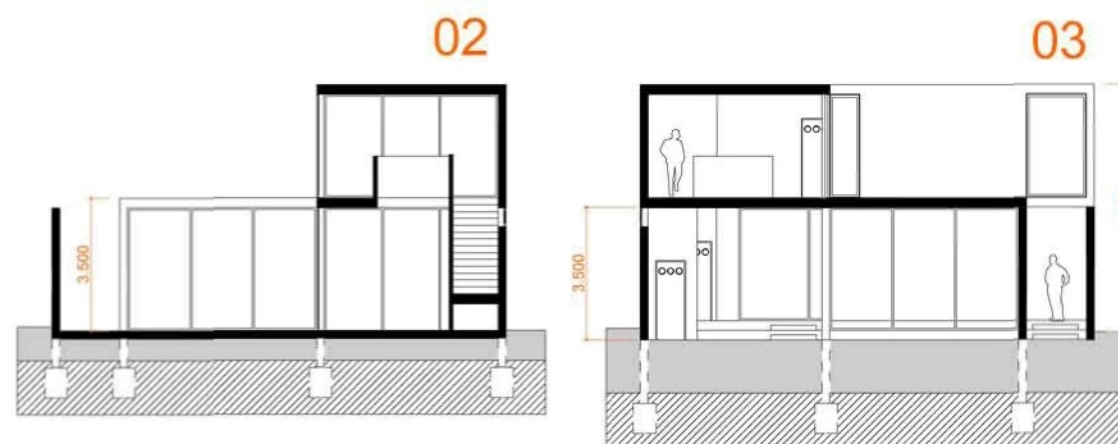

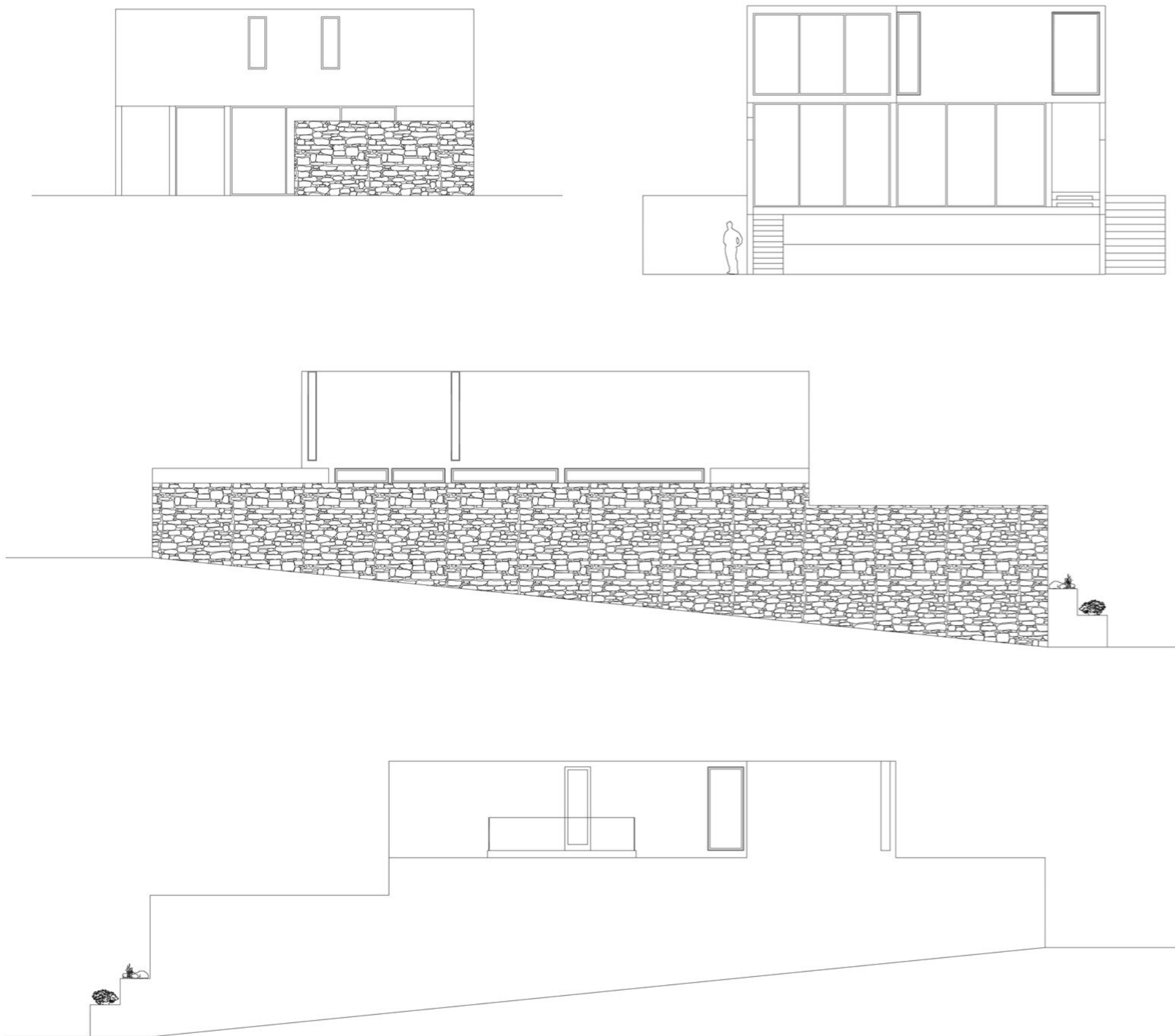
housing unit B

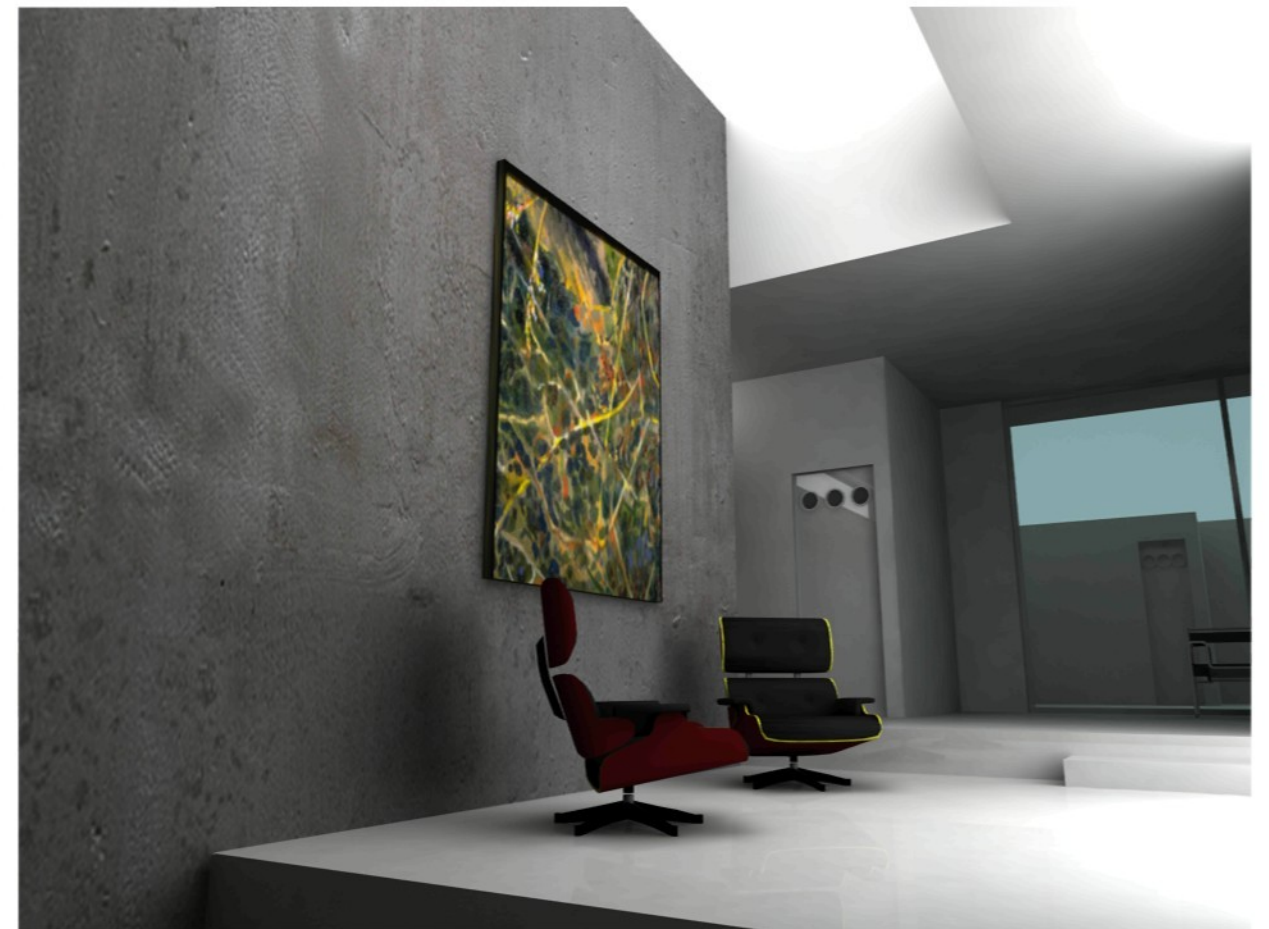
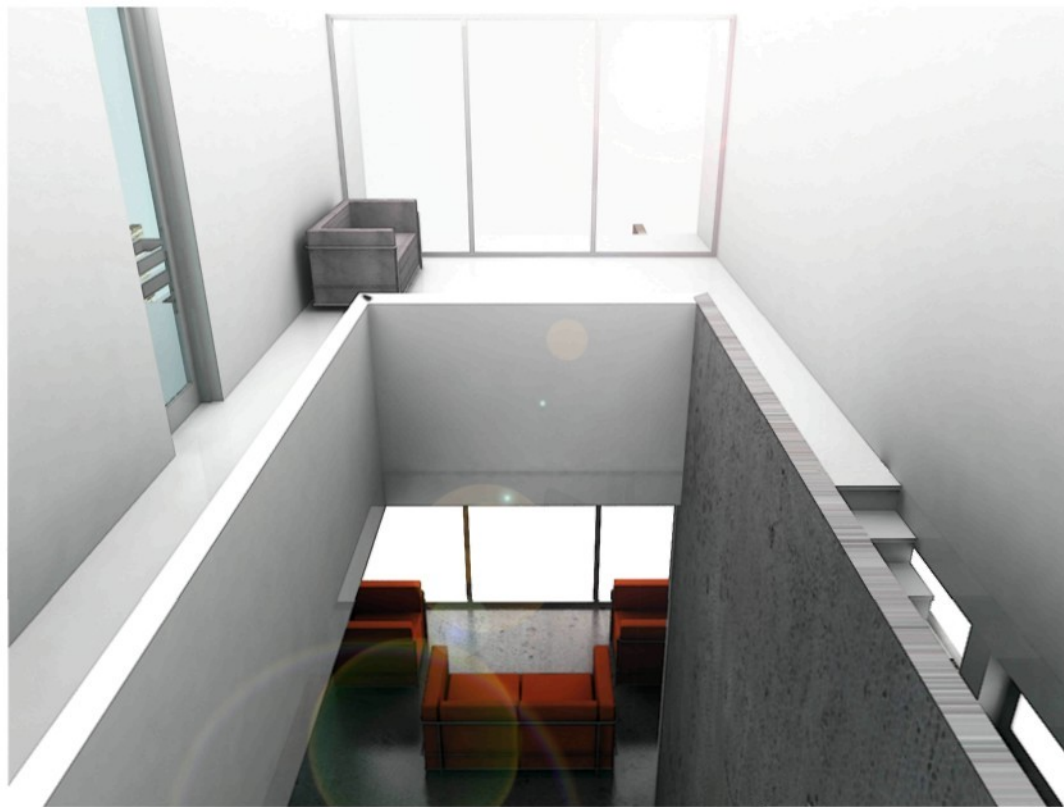
first floor

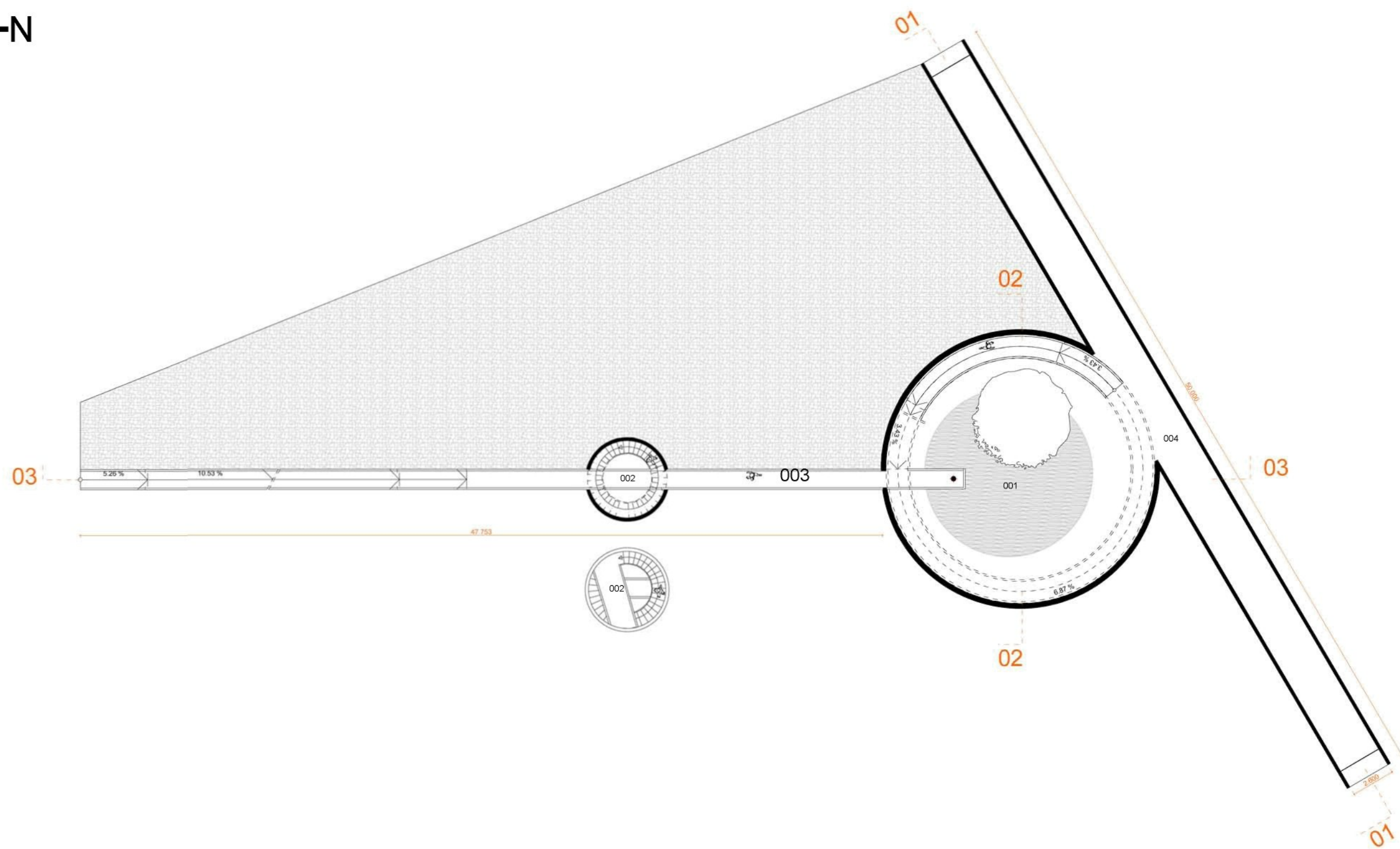
001	master bedroom	14.33 m2
002	bathroom 1	2.69 m2
003	bathroom 2	7.87 m2
004	bedroom 1	10.97 m2
005	bedroom 2	10.44 m2
006	terrace 1	24.92 m2
007	corridor 1	4.48 m2
008	corridor 2	7.04 m2
009	living room	25.51 m2
010	terrace 2	5.88 m2

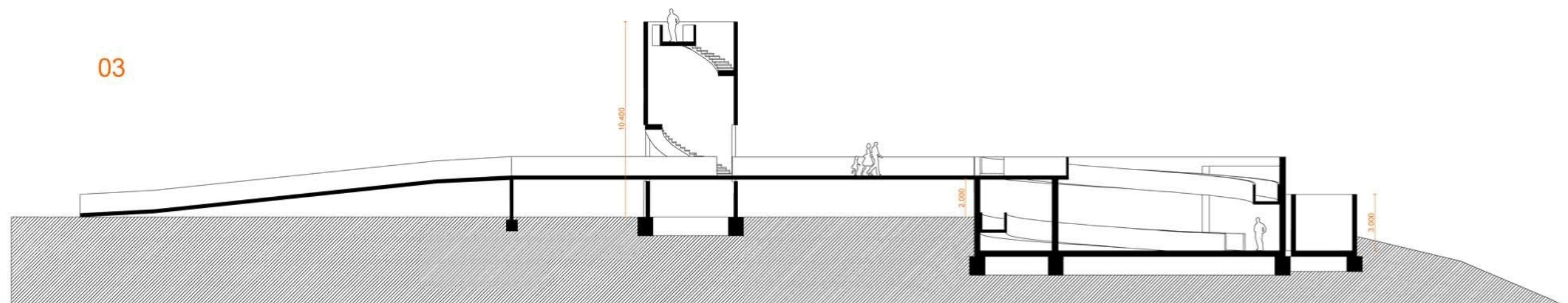
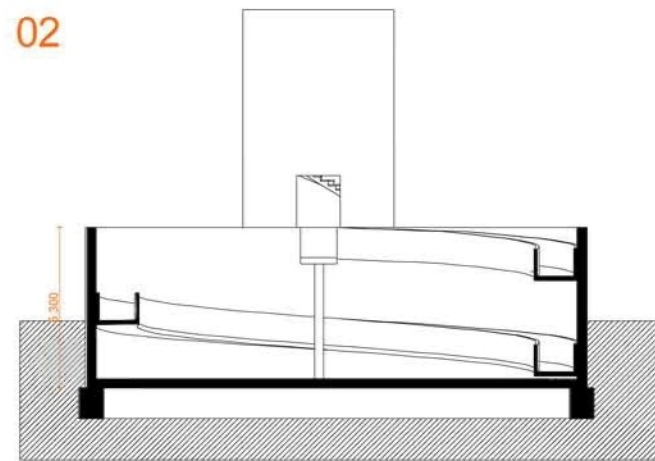
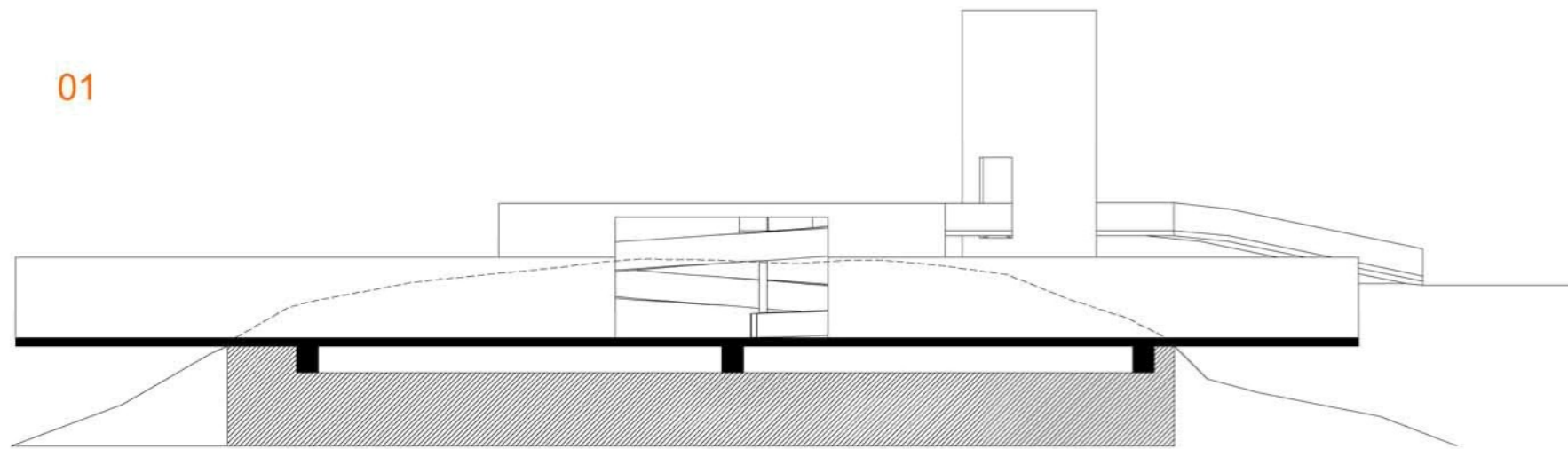

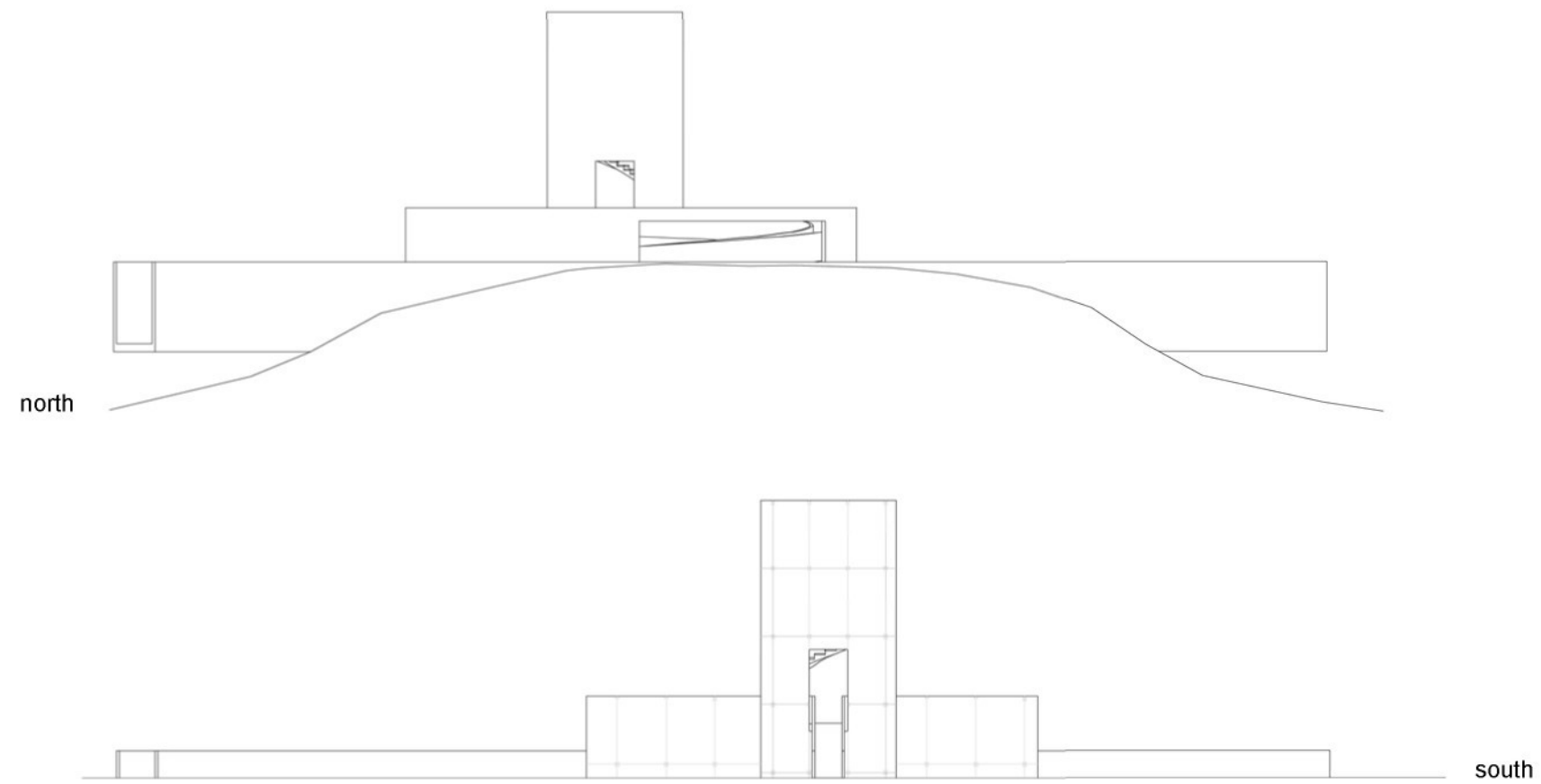

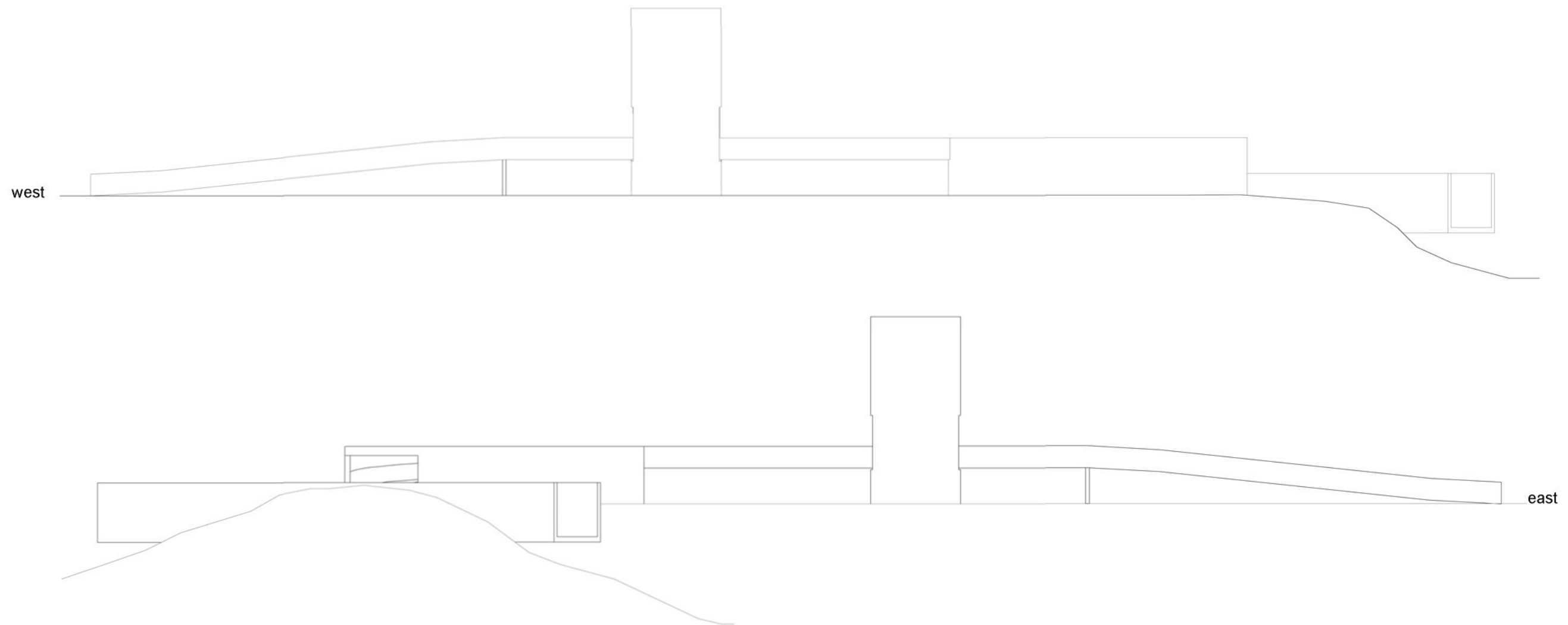

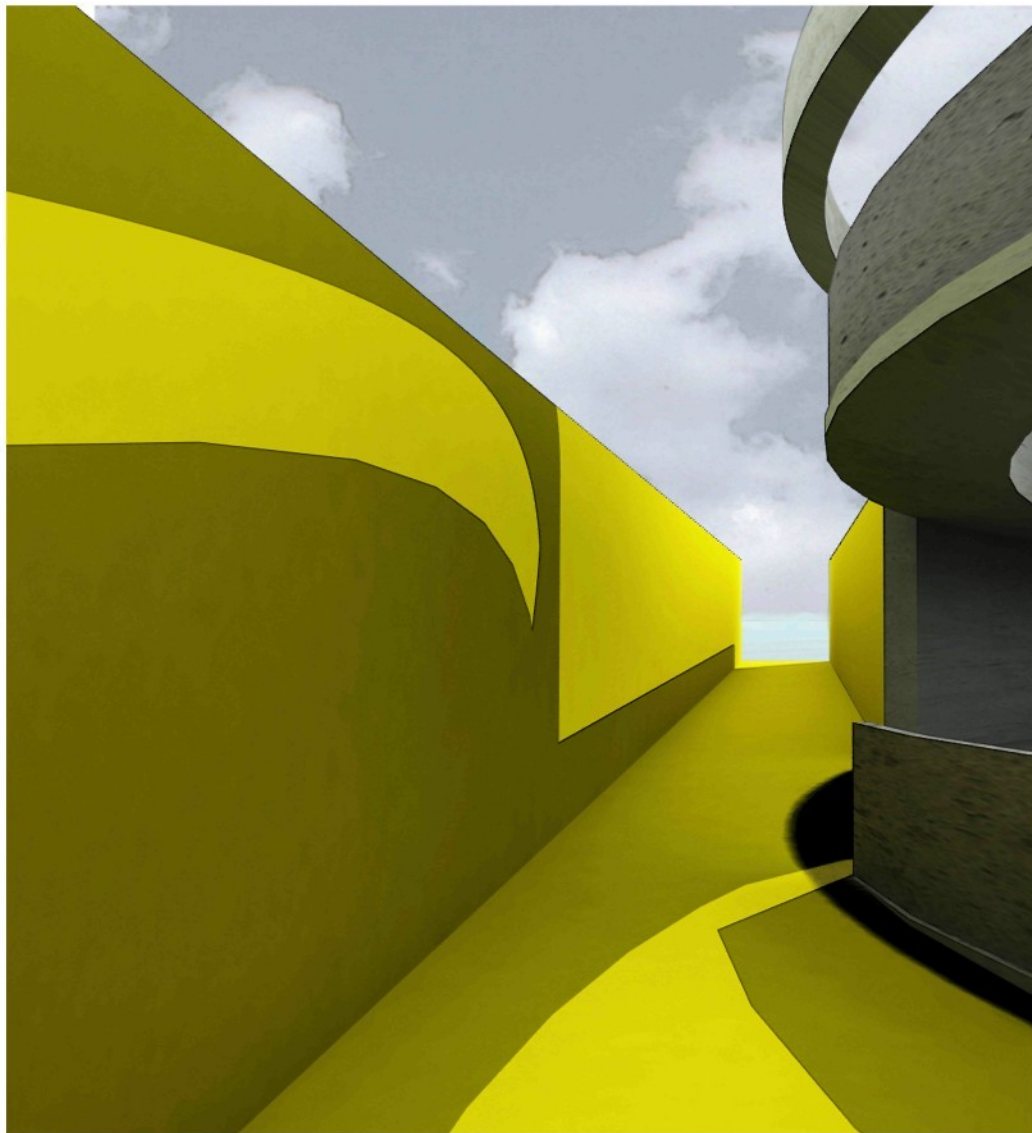
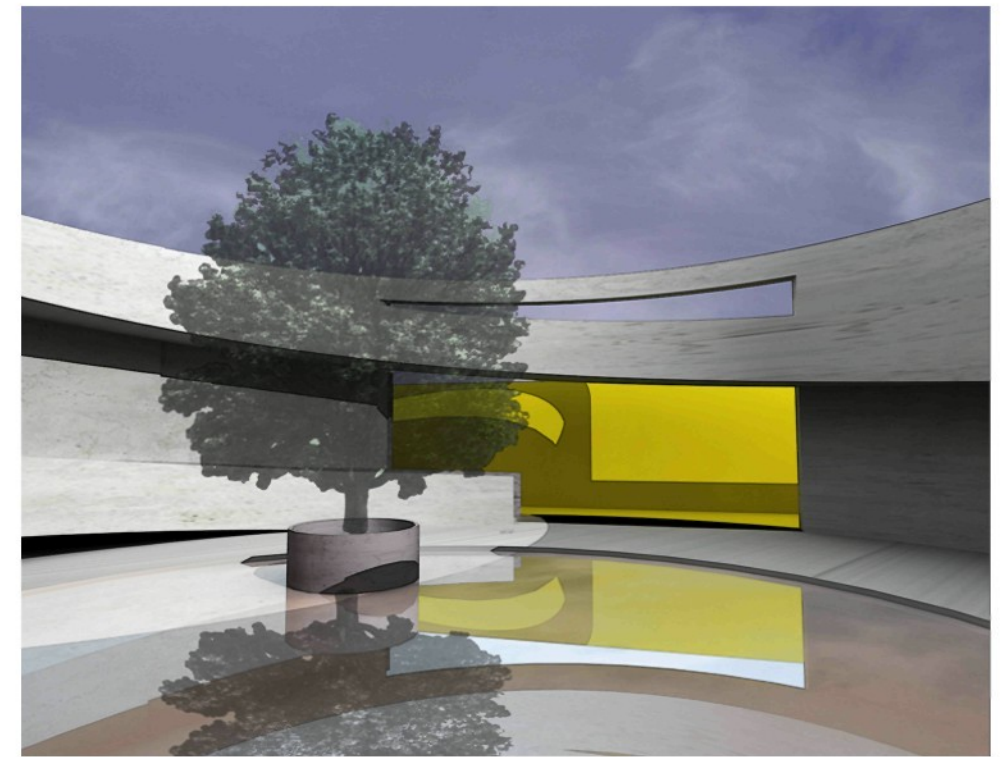
meditation space

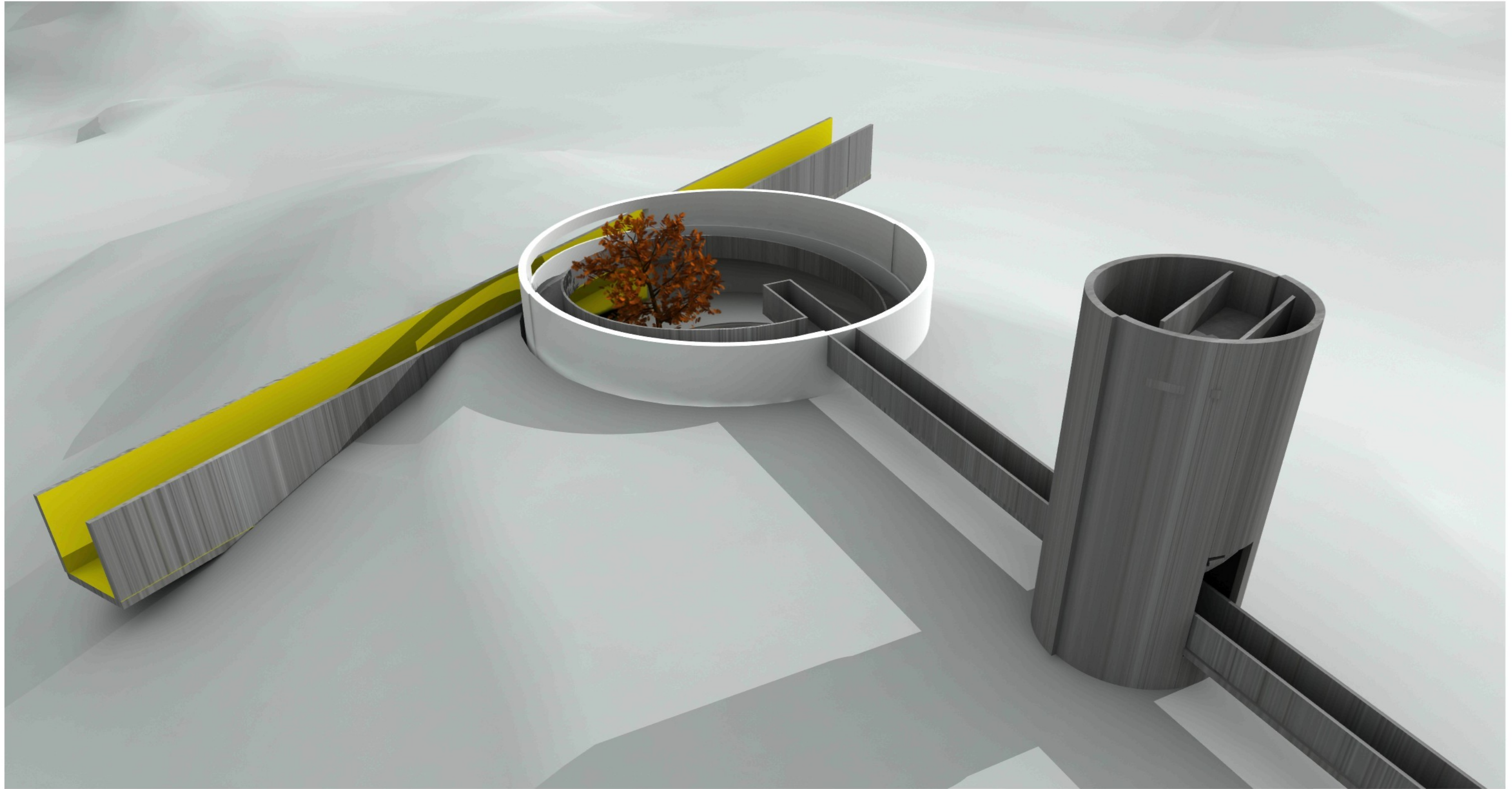
001	well	201.27 m2
002	tower	19.68 m2
003	ramp	52.45 m2
004	tunnel	130.00 m2

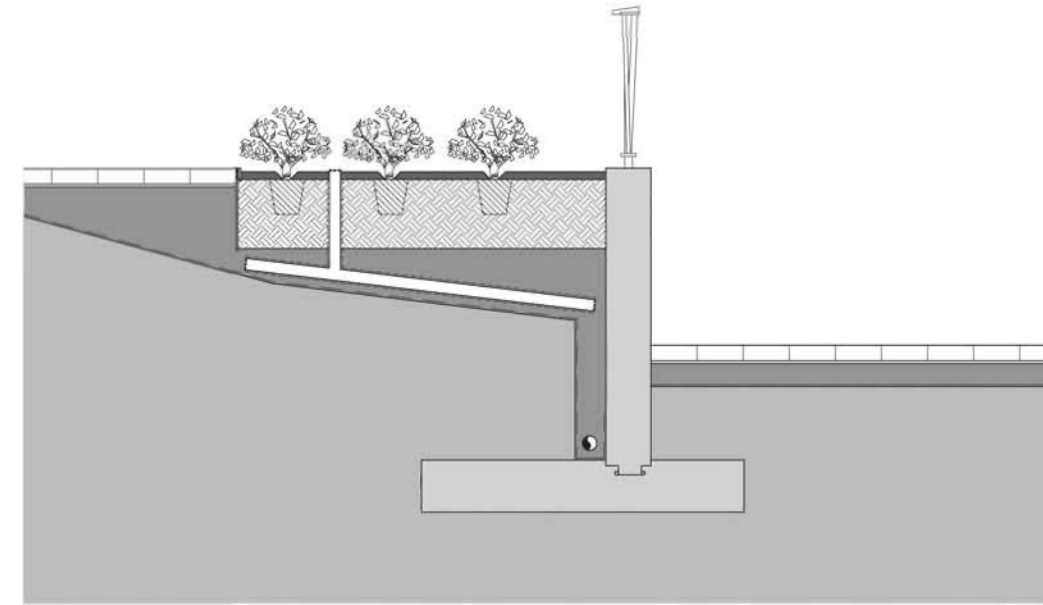
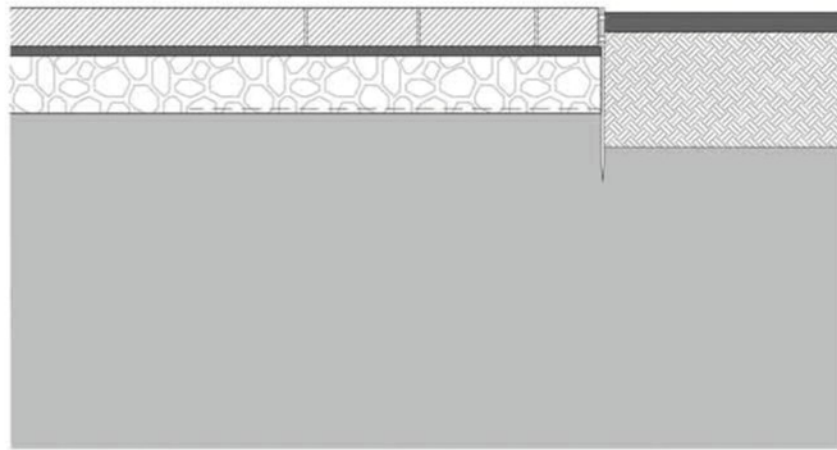

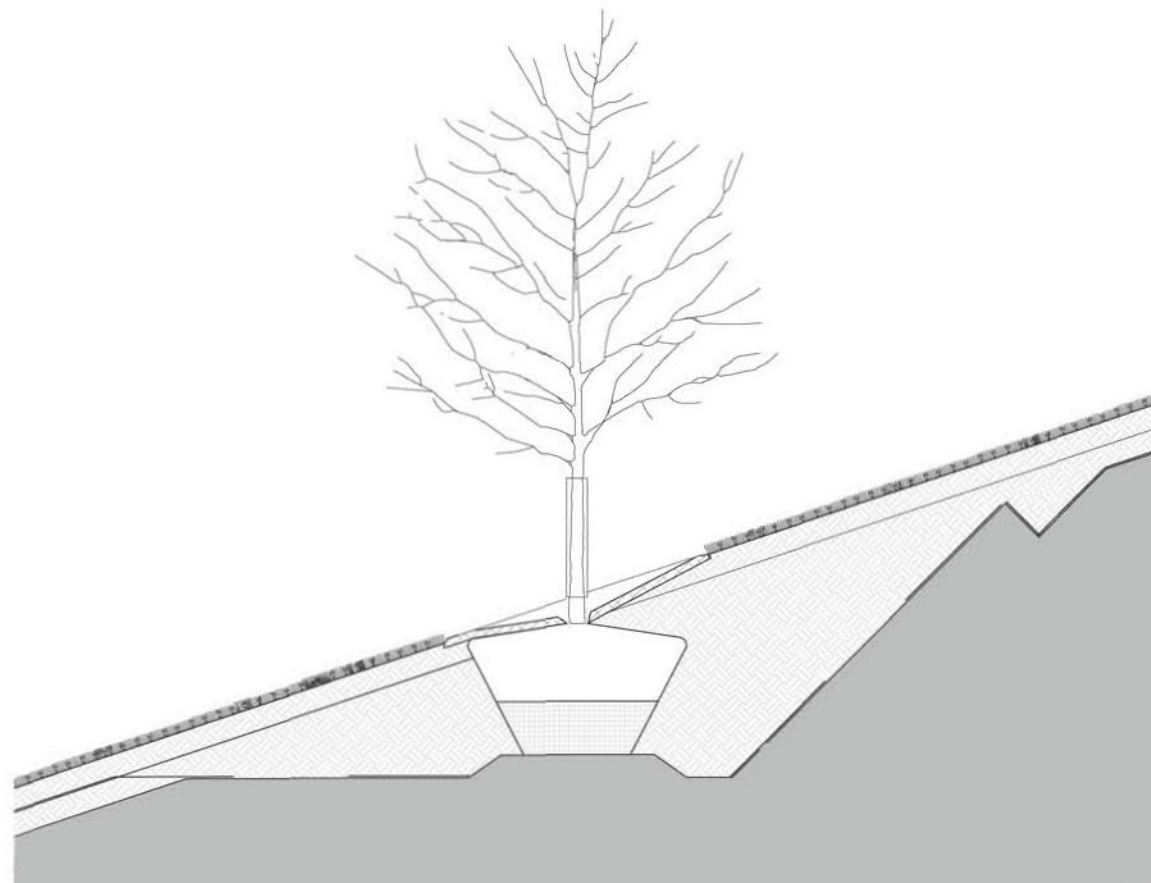
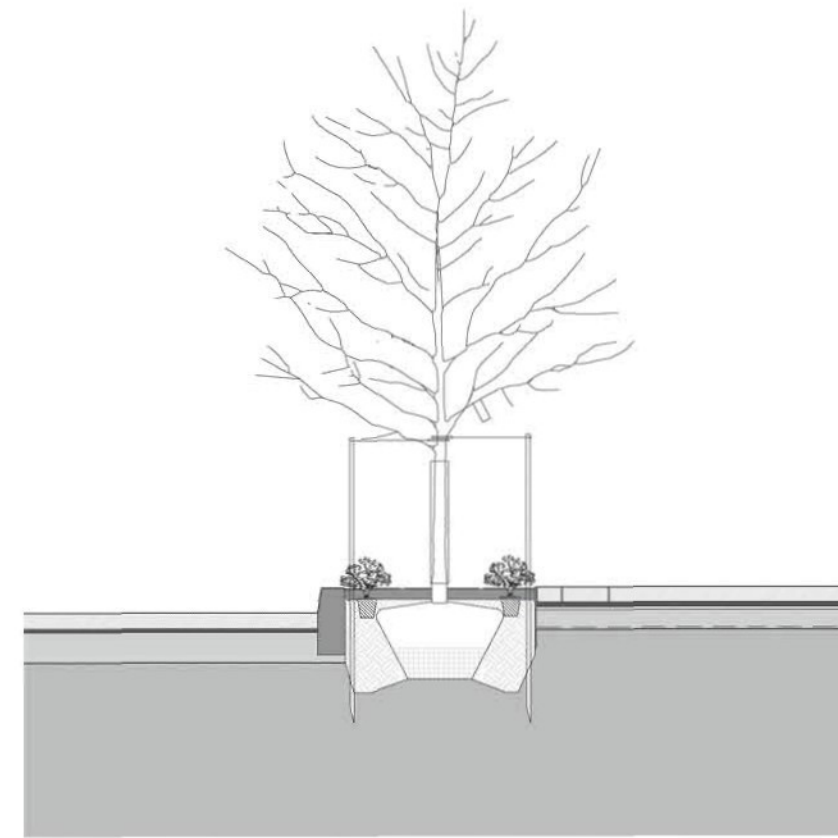
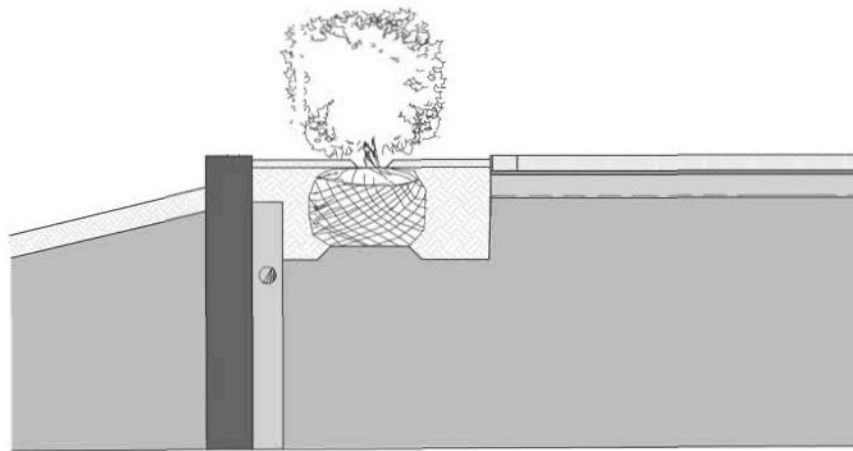

technical specifications

Cast in-situ concrete is the main structural material on the site. Concrete is very well suited for the high temperatures of the region for its insulating properties and strength as this is a region prone to earthquakes and erosion. Stone is another element that is being used extensively, mainly as pavements. Stone walls will be used as fencing for the family dwellings, for aesthetic and insulating reasons on parts where direct sunlight is strong. The stone of choice is limestone. Wood will be used for pergolas and shutters in houses and above the alleys.

family houses

There are 3 types of platforms used for the construction of houses: 30m x 10m, 30m x 12m, and 30m x 15m. The construction of these platforms is of reinforced concrete walls and gravel. Dimensions of concrete columns used in all housing units are 200mmx200mm and extend to spread footing foundation with dimensions of 400mm x 400mm – 600mm x 600mm and 500mm – 850mm deep. The horizontal slabs are reinforced concrete and corrugated. They are 250mm thick and polystyrene insulation of 50mm is used. In some houses 80mm x 100mm I beams will be used, supporting horizontal concrete beams in vertically open spaces. Window openings are made of 50mm aluminum frame and insulating double glass. Heating and cooling is provided by a small scale HAC "heating and air-conditioning" system that can be operated independently in every housing unit. The unit is connected to a solar panel collector.

hammam

The hammam is constructed by reinforced concrete load-bearing skeleton. Dimensions of columns are 300mm x 300mm and 200mm x 200mm. Wall thicknesses of 300mm with a 100mm thermal and hydro-insulation and a 50mm layer of limestone for the exterior side, for the bath areas (main hammam building) and 200mm wall thickness, including insulation of 50mm for the secondary buildings. (Tea room, changing rooms and reception). Window openings are made of 50mm aluminum frame and insulating double-glazed glass. Heating and cooling is provided by a standard size HVAC (heating, ventilating and air conditioning) unit.

market

This building is an open structure and is also constructed by cast in-situ concrete. Its composed by circular reinforced-concrete columns (diameter 300mm) and height 5000mm. The column extent to spread footing foundation (600mm x 600mm and 800mm deep) and support a 300mm thick corrugated slab.

temple

The temple is constructed exclusively by cast in-situ reinforced concrete with a fare-face mat finish. The tower is constructed by 200mm walls and rises to 12m featuring a gangway spiral staircase in the interior. The second cylinder is constructed by 400mm walls and is overall height is 5000mm. It rises at about 2500mm above ground level at the northern side and 2500mm below ground level. On the south side is connected to the rectangular tunnel. The tunnel is constructed by walls 300mm thick. All three objects are connected via a raised ramp (2500mm above ground level) and has a thickness of 200mm. The ramp is supported mainly by the other structures and a 200mm in diameter circular column which extends to spread footing foundation (400mm x 400mm and 500mm deep). The rest of the structures are founded on Mat-slab foundation (600mm x 600mm and 800mm deep).

technická specifikace

Hlavní stavební materiál je na místě lité beton. Beton je vhodný pro vysoké teploty v dané oblasti pro své izolační vlastnosti a sílu, protože oblast je seizmická a podléhá erozi. Kámen je další prvek, který je hojně užíván, především na chodnících. Kamenné stěny budou použity jako materiál pro rodinná sídla z estetických a izolačních důvodů na těch stranách, kde je silné přímé sluneční záření. Jako kámen byl zvolen vápenec. Na pergoly a okenice v domech a nad alejemi bude použito dřevo.

rodinné domy

Na stavbu domů jsou použity 3 typy desek: 30 m x 10 m, 30 m x 12 m, a 30 m x 15 m. Tyto desky jsou vyhotoveny ze železobetonových stěn a štěrkopísku. Velikost betonových sloupů použitých v bytových jednotkách je 200 mm x 200 mm a rozšiřuje se u základů na velikost 400 mm x 400 mm – 600 mm x 600 mm a 500 mm – 850 mm hloubka. Vodorovné desky jsou ze zpevněného betonu a jsou žlábkované. Jsou 250 mm široké a je použita 50 mm polystyrenová izolace. V některých domech typu 80 mm x 100 mm budou použity trámy na podepření vodorovných trámů v kolmo otevřených prostorech. Okna jsou vyrobena z 50 mm hliníkového rámu s dvojím izolačním sklem. Topení a chlazení poskytuje individuální HAC systém „topení a klimatizace“, který může být používán nezávisle v každé bytové jednotce. Jednotka je napojena na solární kolektor.

hammam

Hammam je postaven ze zpevněného betonového nosného skeletu. Velikosti bloků jsou 300 mm x 300 mm a 200 mm x 200 mm. Tloušťka zdi je 300 mm s 100 mm tepelnou a vodní izolací a 50 mm vrstvou vápence na vnější straně, pro koupací část (hlavní budova Hammamu) a 200 mm šířka zdi včetně 50 mm izolace pro vedlejší budovy (čajovna, převlékárna a recepce). Okna jsou vyrobena z 50 mm hliníkového rámu s dvojím izolačním sklem. Topení a chlazení poskytuje jednotka HVAC (topení, větrání a klimatizace) standardní velikosti.

tržnice

Tato budova je otevřená stavba a je rovněž postavena z betonu litého na místě. Je tvořena kruhovými sloupy ze zpevněného betonu (průměr 300 mm a výška 5000 mm). Sloup se u základů rozšiřuje (600 mm x 600 mm a 800 mm hloubka) a podpírá 300 mm širokou žlábkovou desku.

chrám

Chrám je vystaven výlučně ze zpevněného betonu litého na místě se zakončením pohledového betonu. Věž je postavena z 200 mm stěn které se tyčí to výše 12 m; uvnitř je točité schodiště. Druhý válec je postaven ze 400 mm stěn a jeho celková výška je 5000 mm. Stojí zhruba 2500 mm nad úrovní okolí na severní straně a 2500 mm pod úrovní okolí. Na jižní straně je spojen s obdélníkovým tunelem. Tunel je postaven 300 mm širokých stěn. Všechny tři stavby jsou spojeny lávkou (2500 mm nad úrovní okolí) a jsou široké 200 mm. Lávka je podepřena převážně ostatními stavbami a kulatým sloupem o průměru 200 mm, který zasahuje do základů (400 mm x 400 mm a 500 mm hloubka). Ostatní stavby stojí na základove pasy (600 mm x 600 mm a 800 mm hloubka).